

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย	1-1
1. ชื่อร่างกฎหมาย	1-1
2. หลักการและเหตุผล	1-1
3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย	1-1
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2-1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างกฎหมาย	2-2
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย	2-9
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2-9
5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	2-10
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-11
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	3-1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย	3-1
2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย	3-1
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3-2
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3-2
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3-2
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	3-3
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3-4
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3-4
9. บทกำหนดโทษ	3-4
10. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย	3-4
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	4-1

ภาคผนวก รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

บทสรุปผู้บริหาร

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาระบบการคำนวณข้อมูลเครดิตใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้โดยสะดวก เป็นธรรม และลดปัญหาการก่อหนี้นอกระบบ และไม่ให้นำข้อมูลการผิดนัดชำระหนี้ช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดโรคโควิด 19 มาประมวลคะแนนเครดิต

ร่างพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบ สรุปได้ดังนี้

ผู้แสดงความคิดเห็นมีทั้งผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ซึ่งความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากจะเป็นการลดทอนข้อมูลเครดิตที่สถาบันการเงินจะได้รับ และต้องใช้ในการประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้ายึดตามหลักเกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรมของธนาคารแห่งประเทศไทย และใช้ในการประเมินความเสี่ยงในการอนุมัติสินเชื่อ หากผู้ให้บริการสินเชื่อมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการพิจารณาจะต้องเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น ส่งผลให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อในระบบได้น้อยลง ในที่สุดผู้กู้จะต้องไปกู้สินเชื่อนอกระบบ อีกทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสที่สินเชื่อใหม่จะเป็นหนี้สูญ (NPL) มากขึ้น เป็นผลกระทบต่อความมั่นคงของสถาบันการเงิน นอกจากนี้ รัฐบาลจะขาดข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจ บทบัญญัติของร่างกฎหมายนี้จึงน่าจะไม่สามารถคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

ผู้แสดงความคิดเห็นมีข้อสังเกตว่า การขยายระบบข้อมูลเครดิตโดยการผลักดันให้สหกรณ์หรือผู้ให้บริการเงินกู้รูปแบบอื่นเข้าเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต และการเก็บรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ เช่น ยอดเงินสมทบประกันสังคมหรือกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือการชำระค่าสาธารณูปโภค น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาสินเชื่อทั้งผู้ขอและผู้ให้สินเชื่อมากกว่า ส่วนการกำหนดให้เจ้าของข้อมูลตรวจสอบข้อมูลของตนเองได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียมนั้นเป็นเรื่องที่ดี แต่ต้องมีการจำกัดจำนวนครั้งหรือมีการชดเชยจากภาครัฐ เนื่องจากบริษัทข้อมูลเครดิตมีค่าใช้จ่ายในการประมวลผล และเรื่องการห้ามนำข้อมูลการผิดนัดชำระหนี้ช่วงสถานการณ์โควิด 19 มาใช้นั้น ข้อมูลดังกล่าวจะครบกำหนดอายุการประมวลผล 3 ปีแล้ว อีกทั้งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตได้กำหนดรหัสสถานะบัญชีลูกหนี้สำหรับการค้างชำระหนี้เพราะสถานการณ์ที่ไม่ปกติแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องตราเรื่องนี้เป็นพระราชบัญญัติ

จากการวิเคราะห์ผลกระทบของร่างพระราชบัญญัตินี้ มีความสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 32 ของรัฐธรรมนูญ ด้านสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว และการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในแข่งขัน ประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมวดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยประชาชนจะได้รับผลประโยชน์คือ ผู้ให้บริการสินเชื่อน่าจะมองผู้กู้ในแง่บวก และมีแนวโน้มที่จะอนุมัติสินเชื่อมากขึ้น ทั้งนี้ ร่างกฎหมายนี้ไม่มีความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) เนื่องจากกำหนดเพียงเรื่องสิทธิของเจ้าของข้อมูลและการดำเนินงานของเอกชน แต่ไม่ได้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐเพิ่มเติม หรือเปิดช่องให้ใช้ดุลยพินิจเพิ่มขึ้นได้

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งมีข้อเสนอในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายโดยการเพิ่มขอบเขตการประมวลผลข้อมูลเครดิตให้มีข้อมูลหลากหลายประเภทขึ้น มีสถาบันการเงินเป็นสมาชิกเพื่อเข้าถึงและรายงานข้อมูลเครดิตมากขึ้น และเพิ่มความสามารถของบริษัทข้อมูลเครดิต เพื่อให้ระบบข้อมูลเครดิตมีความสมบูรณ์ สถาบันการเงินสามารถรับรู้สถานะของผู้ขอสินเชื่อได้อย่างถูกต้อง และอนุมัติสินเชื่อได้เหมาะสมกับบุคคล จึงแตกต่างจากร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งจำกัดข้อมูลที่สถาบันการเงินจะได้รับ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้จึงควรคำนึงถึงเรื่องดังกล่าว

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย

1. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

☐ กฎหมายใหม่

☒ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 บทนิยามคำว่า “คะแนนเครดิต” และ “ธุรกิจข้อมูลเครดิต”

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 17 มาตรา 20 มาตรา 20/1 มาตรา 22 มาตรา 24/1

มาตรา 24/2 มาตรา 24/3 มาตรา 24/4 มาตรา 25 และมาตรา 26

(3) มิให้นำข้อมูลผลิตภัณฑ์ชำระหนี้ ระหว่างช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดต่อ
ร้ายแรงไวรัสโคโรนา 2019 มาประมวลคะแนนเครดิต

2.2 เหตุผล

ด้วยความต้องการฟื้นฟูเศรษฐกิจภายหลังการเกิดภัยโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในช่วงเวลาดังกล่าวรัฐจำเป็นต้องออกมาตรการหลายประการเพื่อยับยั้งเหตุในช่วงปี พ.ศ. 2563 ถึง พ.ศ. 2564 ทำให้ประชาชนไม่สามารถประกอบสัมมาอาชีพได้ตามปกติ เกิดการผิदनชำระหนี้จำนวนมาก หนี้ครัวเรือนสูงสะสมต่อเนื่อง ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสินเชื่อของสถาบันการเงินได้ จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการคิดคำนวณข้อมูลเครดิตใหม่ ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยกฎหมายต้องมีระบบประมวลผลข้อมูลเครดิตที่สะท้อนความเป็นจริง เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้สะดวก เป็นธรรม และลดปัญหาการก่อหนี้นอกระบบ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายอนุชา บุรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 เนื่องจากรัฐได้ออกมาตรการเพื่อยับยั้งภัยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในช่วงปี พ.ศ. 2563 – 2564 ทำให้ประชาชนไม่สามารถประกอบสัมมาอาชีพได้ตามปกติ เกิดการผิมนัดชำระหนี้จำนวนมาก หนี้ครัวเรือนสูงสะสมต่อเนื่อง ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสินเชื่อของสถาบันการเงินได้ เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจภายหลังเหตุการณ์ดังกล่าว มีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบการคิดคำนวณข้อมูลเครดิตใหม่ที่สะท้อนความเป็นจริง สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้โดยสะดวก เป็นธรรม และลดปัญหาการก่อกวนในระบบ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ มีดังต่อไปนี้

1. แก้ไขนิยาม “คะแนนเครดิต” และ “ธุรกิจข้อมูลเครดิต” เพื่อให้บริษัทข้อมูลเครดิตประมวลผลข้อมูลเครดิตออกมาเป็นคะแนนให้แก่สถาบันการเงิน
2. กำหนดให้เจ้าของข้อมูลเครดิตตรวจสอบข้อมูลของตนได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม (ประชาชนขอตรวจเครดิตบูโรของตนเองได้ฟรี)
3. เพิ่มสิทธิของเจ้าของข้อมูลเครดิตที่จะรับรู้การเปิดเผยข้อมูลหรือคะแนนเครดิตของบริษัทข้อมูลเครดิตแก่สถาบันการเงินต่าง ๆ และหลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมสินเชื่อของสถาบันการเงินเมื่อใช้คะแนนเครดิตประกอบการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ (ประชาชนรู้ว่ามิใครตรวจเครดิตบูโรของตน และสถาบันการเงินคิดดอกเบี้ยอย่างไรจากเครดิตบูโรของตน)
4. เพิ่มสิทธิเจ้าของข้อมูลเครดิตที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ระงับแล้ว บัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 180 วัน และบัญชีที่หนี้ขาดอายุความหรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย และกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตมีระบบทำลายข้อมูลข้างต้น (ประชาชนขอให้ลบข้อมูลเครดิตบูโรได้ สำหรับข้อมูลสินเชื่อที่ปิดไปแล้ว สินเชื่อที่กลับมาจ่ายตรงเวลาได้ 180 วัน ติดต่อกัน สินเชื่อที่ขาดอายุความฟ้องคดี หรือสินเชื่อที่หลุดพ้นจากการล้มละลายแล้ว)
5. กำหนดระยะเวลาดำเนินการเพื่อขอตรวจสอบ ขอแก้ไข ขอรับรู้ หรือขอทำลายข้อมูลของตนที่มีอยู่กับบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันการเงิน และแจ้งผลดำเนินการภายในสามสิบวัน (ประชาชนขอตรวจสอบ แก้ไข รับรู้ หรือลบข้อมูลเครดิตบูโร สถาบันการเงินและเครดิตบูโรต้องแจ้งผลการดำเนินการใน 30 วัน)
6. กำหนดมิให้นำข้อมูลผิมนัดชำระหนี้ระหว่างช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดเป็นโรคติดต่อร้ายแรงของโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มาประมวลคะแนนเครดิต (ไม่นำข้อมูลค้างชำระหนี้ระหว่างวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563 ถึง 1 ตุลาคม 2565 เพราะโรคโควิด 19 ระบาด มารวมในเครดิตบูโร)

2. ตารางเปรียบเทียบร่างกฎหมาย

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “คะแนนเครดิต” หมายความว่า ตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้โดยใช้วิธีการทางสถิติในการประมวลผลข้อมูลโดยบริษัทข้อมูลเครดิต “ธุรกิจข้อมูลเครดิต” หมายความว่า กิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมหรือการประมวลผลข้อมูลเครดิตเพื่อให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ	มาตรา 3 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “คะแนนเครดิต” และ “ธุรกิจข้อมูลเครดิต” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “คะแนนเครดิต” หมายความว่า ตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้โดยใช้วิธีการทางสถิติในการประมวลผลข้อมูลโดยบริษัทข้อมูลเครดิต <u>ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</u> “ธุรกิจข้อมูลเครดิต” หมายความว่า กิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมหรือการประมวลผลข้อมูลเครดิต<u>ออกมาเป็นคะแนน</u> เพื่อให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ”
มาตรา 17 ในการประมวลผลข้อมูล บริษัทข้อมูลเครดิตหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประมวลผลข้อมูลแทน ต้องจัดให้มีระบบและข้อกำหนดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย (7) ระบบการทำลายข้อมูลที่มีอายุเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด	มาตรา 4 ให้ยกเลิกความใน (7) ของมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “(7) ระบบทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ระงับแล้ว ระบบทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ระบบทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ขาดอายุความหรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย และระบบทำลายข้อมูลที่มีอายุเกินกว่าที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”
	มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2565 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 20 ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อและการออกบัตรเครดิต โดยในการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทุกครั้ง เว้นแต่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด นอกจากการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการตามวรรคหนึ่ง ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยหรือให้ข้อมูลได้ในกรณีดังต่อไปนี้โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน (1) เมื่อมีคำสั่งศาลหรือตามหมายศาลหรือเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีต่าง ๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ (2) เมื่อมีหนังสือจากพนักงานสอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนความผิดอาญาเกี่ยวกับธุรกิจการเงินซึ่งตนเป็นผู้รับผิดชอบการสอบสวนคดีดังกล่าว (3) เมื่อมีหนังสือจากกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการเงิน (4) เมื่อมีหนังสือจากบรรษัทตลาดรองสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยตามกฎหมายว่าด้วยบรรษัทตลาดรองสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย หรือนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการประเมินฐานะสินทรัพย์ที่นำมาแปลงเป็น	“มาตรา 20 ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อและการออกบัตรเครดิต โดยในการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทุกครั้ง เว้นแต่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมในการเปิดเผยคะแนนเครดิตไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด นอกจากการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการตามวรรคหนึ่ง ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยหรือให้ข้อมูลได้ในกรณีดังต่อไปนี้โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน (1) เมื่อมีคำสั่งศาลหรือตามหมายศาลหรือเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีต่าง ๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ (2) เมื่อมีหนังสือจากพนักงานสอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนความผิดอาญาเกี่ยวกับธุรกิจการเงินซึ่งตนเป็นผู้รับผิดชอบการสอบสวนคดีดังกล่าว (3) เมื่อมีหนังสือจากกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการเงิน (4) เมื่อมีหนังสือจาก <u>บรรษัทตลาดรองสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยตามกฎหมายว่าด้วยบรรษัทตลาดรองสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย</u> หรือนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการประเมินฐานะสินทรัพย์ที่นำมาแปลงเป็น

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
หลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยการเงิน นั้น ตามความ จำเป็นแห่งกรณี (5) เมื่อมีหนังสือจากบริษัทบริหาร สินทรัพย์ไทยตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหาร สินทรัพย์ไทย บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบัน การเงินตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหาร สินทรัพย์ สถาบันการเงิน หรือบริษัทบริหาร สินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหาร สินทรัพย์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการประเมินราคา สินทรัพย์ที่รับซื้อหรือรับโอนตามกฎหมายว่าด้วย การเงินนั้น ตามความจำเป็นแห่งกรณี ทั้งนี้ การเปิดเผยหรือให้ข้อมูลตาม (4) หรือ (5) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เมื่อมีการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลตามวรรค สองแล้ว ให้บริษัทข้อมูลเครดิตแจ้งเป็นหนังสือแก่ เจ้าของข้อมูลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วัน เปิดเผยหรือให้ข้อมูล ในกรณีที่เป็นการขอข้อมูลโดยรวม ของสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใด ให้แจ้งแก่สมาชิกรายนั้นทราบ	หลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยการเงิน นั้น ตามความ จำเป็นแห่งกรณี (5) เมื่อมีหนังสือจากสหกรณ์สหวิหะร สินทรัพย์ไทยตมกฏหมายว่ด้วยบรริชััทบริหาร สินทรัพย์ไหญ บรริชััทบริหารสินทรัพย์สถาบัน ทรวเษินตมกฏหมยว่ด้วยบรริชััทบริหาร สินทรัพย์ สทธันนทรวเษิน หรือบริษัทบริหาร สินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหาร สินทรัพย์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการประเมินราคา สินทรัพย์ที่รับซื้อหรือรับโอนตามกฎหมายว่าด้วย การเงินนั้น ตามความจำเป็นแห่งกรณี ทั้งนี้ การเปิดเผยหรือให้ข้อมูลตาม (4) หรือ (5) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เมื่อมีการเปิดเผยหรื<u>ให้อ้ซฮุสะแนน</u> <u>เครดิิตตามวรรคสองแล้ว ให้บริษััทข้อมูลเครดิต</u> <u>แจ้งเป็นหนังสือแก่อ้าของอ้อมูลทราบภายใน</u> <u>สามสิบวนับแต่ววันที่เปิดเผยหรืให้อ้ซฮุสะแนน</u> <u>เครดิิต ในกรณีที่เป็นการขอข้อมูลโดยรรวมตาม (1) (2)</u> <u>(3) (4) และ (5) ของสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใ้</u> <u>ให้อ้แจ้งแก่มชิกผู้นั้นทราบ”</u>
มาตรา 20/1 วรรคหนึ่ง สมาชิกอาจนำ ข้อมูลของลูกค้าของตนที่ได้รับจากบริษัท ข้อมูลเครดิตตามมาตรา 20 เฉพาะในส่วนที่ไม่มี ข้อมูลที่สามารถระบุตัวของผู้เป็นเจ้าของข้อมูลมาใช้ เป็นปัจจัยหนึ่งในการทำแบบจำลองด้านเครดิต ได้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากผู้เจ้าของข้อมูล	มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา 20/1 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบ ธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูล เครดิต (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2559 และให้ใช้ข้อความ ต่อไปนี้แทน “<u>มาตรา 20/1 สมาชิกอาจนำข้อมูลคะแนน</u> <u>เครดิตของลูกค้าของตนเองที่ได้รับจากบริษัทข้อมูล</u> <u>เครดิตตามมาตรา 20 เฉพาะในส่วนที่ไม่มีข้อมูลที่ไม่</u> <u>สามารถระบุตัวของเจ้าของข้อมูลมาใช้เป็นปัจจัย</u> <u>หนึ่งในการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตได้ โดย</u> <u>ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เจ้าของข้อมูล”</u>

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 22 ผู้ให้บริการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) ใช้ ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา 20 มาตรา 20/1 มาตรา 24/1 และมาตรา 24/3 (2) ไม่เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้อื่นที่ไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูล	มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2565 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 22 ผู้ให้บริการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (1) ใช้ข้อมูลเฉพาะตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา 20 มาตรา 20/1 มาตรา 24/1 และมาตรา 24/3 (2) ไม่เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้อื่นที่ไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูล”
มาตรา 24/1 ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผย หรือให้ ข้อมูลแก่สมาชิกประเภท ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ โดยในการเปิดเผย หรือให้ ข้อมูลดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทุกครั้ง เว้นแต่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด มาตรา 24/2 สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่ออาจเปิดเผย ข้อมูลของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา 24/1 ให้แก่ผู้ที่จะให้สินเชื่อได้โดยเปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อและต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”	มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24/1 และมาตรา 24/2 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2565 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 24/1 ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผย หรือให้ข้อมูลเฉพาะแก่สมาชิกประเภท ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ โดยในการเปิดเผย หรือให้ข้อมูลดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทุกครั้ง เว้นแต่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด มาตรา 24/2 สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่ออาจเปิดเผย ข้อมูลของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา 24/1 ให้แก่ผู้ที่จะให้สินเชื่อได้โดยเปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อและต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
มาตรา 24/3 วรรคหนึ่ง สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อ อาจนำข้อมูลของลูกค้าของตนที่ได้รับจาก บริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา 24/1 เฉพาะใน ส่วนที่ไม่มีข้อมูลที่สามารถระบุตัวของผู้เจ้าของ ข้อมูลมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดทำแบบจำลอง ด้านเครดิตได้ โดยต้องได้รับความยินยอมจาก เจ้าของข้อมูล	มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา 24/3 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบ ธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูล เครดิต (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2565 และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “มาตรา 24/3 สมาชิกประเภทผู้ประกอบการ ธุรกิจเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่ออาจนำ ข้อมูลคะแนนเครดิตของลูกค้าของตนที่ได้รับจาก บริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา 24/1 เฉพาะใน ส่วนที่ไม่มีข้อมูลที่สามารถระบุตัวของผู้เจ้าของ ข้อมูลมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดทำแบบจำลอง ด้านเครดิตได้ โดยต้องได้รับความยินยอมจาก เจ้าของข้อมูล”
มาตรา 24/4 ในกรณีที่สมาชิกประเภท ผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อ ปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใด ที่ก่อให้เกิดการขึ้นค่าบริการแก่ลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ โดยเหตุอันเนื่องมาจากการได้รับรู้ข้อมูลของลูกค้า นั้น สมาชิกดังกล่าวต้องแสดงเหตุผลในการปฏิเสธ การให้บริการหรือการขึ้นค่าบริการ รวมทั้ง แหล่งที่มาของข้อมูลให้ลูกค้ารายนั้นทราบเป็น หนังสือ และให้ลูกค้าซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลมีสิทธิ ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าวนั้นของ ตนโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม หากผู้นั้นใช้สิทธิ ขอตรวจสอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำ ปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการ อื่นใดนั้น	มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24/4 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูล เครดิต พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2565 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 24/4 ในกรณีที่สมาชิกประเภท ผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อ ปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใด ที่ก่อให้เกิดการขึ้นค่าบริการแก่ลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ โดยเหตุอันเนื่องมาจากการได้รับรู้ข้อมูลคะแนน เครดิตของลูกค้า นั้น สมาชิกดังกล่าวต้องแสดง เหตุผลในการปฏิเสธการให้บริการหรือการขึ้น ค่าบริการ รวมทั้งแหล่งที่มาของคะแนนเครดิตให้ ลูกค้ารายนั้นทราบเป็นหนังสือ และให้ลูกค้าซึ่ง เป็นเจ้าของข้อมูลมีสิทธิตรวจสอบความถูกต้อง ของข้อมูลคะแนนเครดิตดังกล่าวของตนโดยไม่ต้อง เสียค่าธรรมเนียมหากผู้นั้นใช้สิทธิ ขอตรวจสอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับ คำปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดนั้น

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง เจ้าของข้อมูลอาจยื่นคำขอพร้อมแสดงหลักฐานประกอบเพื่อให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อตามวรรคหนึ่งพิจารณาประกอบการให้บริการ หรือการดำเนินการอื่นใดอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ให้นำความในมาตรา 26 และมาตรา 27 มาใช้บังคับแก่การดำเนินการตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม	ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเห็นว่าข้อมูล<u>คะแนนเครดิต</u>ดังกล่าวตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง เจ้าของข้อมูลอาจยื่นคำขอพร้อมแสดงหลักฐานประกอบเพื่อให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อตามวรรคหนึ่งพิจารณาประกอบการให้บริการ หรือการดำเนินการอื่นใดอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ให้นำความในมาตรา 26 และมาตรา 27 มาใช้บังคับแก่การดำเนินการตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม”
มาตรา 25 เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าของข้อมูล ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิ ดังต่อไปนี้ (1) สิทธิที่จะรับรู้ว่าเป็นบริษัทข้อมูลเครดิตเก็บรักษาข้อมูลใดของตน (2) สิทธิที่จะตรวจสอบข้อมูลของตน (3) สิทธิที่จะขอแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง (4) สิทธิที่จะโต้แย้งเมื่อทราบว่าข้อมูลของตนไม่ถูกต้อง (5) สิทธิที่จะได้รับแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลของตนภายในระยะเวลาที่กำหนด (6) สิทธิที่จะได้รับทราบเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือการให้บริการจากสถาบันการเงิน หรือการปฏิเสธการให้บริการจากสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อ ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือสมาชิกประเภท	มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2565 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 25 เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าของข้อมูล ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิดังต่อไปนี้ (1) สิทธิที่จะรับรู้ว่าเป็นบริษัทข้อมูลเครดิตเก็บรักษาข้อมูลใดของตน <u>หรือเปิดเผยข้อมูลหรือคะแนนเครดิตของตนให้แก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการใด</u> (2) สิทธิที่จะตรวจสอบข้อมูลของตนโดย<u>ไม่เสียค่าธรรมเนียม</u> (3) สิทธิที่จะขอแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง (4) สิทธิที่จะโต้แย้งเมื่อทราบว่าข้อมูลของตนไม่ถูกต้อง (5) สิทธิที่จะได้รับแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลของตนภายในระยะเวลาที่กำหนด (6) สิทธิที่จะได้รับทราบเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือการให้บริการจากสถาบันการเงิน หรือการปฏิเสธการให้บริการจากสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อ ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือสมาชิกประเภท

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อใช้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตมาเป็นเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือการให้บริการ (7) สิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการตาม มาตรา 27 เจ้าของข้อมูลอาจเสียค่าธรรมเนียมในการตรวจสอบข้อมูลตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ไม่เกินสองร้อยบาท	ผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อใช้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตมาเป็นเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือการให้บริการ (7) สิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการตาม มาตรา 27 (8) สิทธิที่จะรับรู้หลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมของสินเชื่อในกรณีที่สถาบันการเงิน หรือสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อใช้คะแนนเครดิตประกอบการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ (9) สิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ระงับแล้ว (10) สิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน (11) สิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ขาดอายุความหรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย เจ้าของข้อมูลจะเสียค่าธรรมเนียมในการตรวจสอบข้อมูลตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ไม่เกินสองร้อยบาท
มาตรา 26 วรรคหนึ่ง เมื่อเจ้าของข้อมูลใช้สิทธิในการตรวจสอบหรือขอแก้ไขข้อมูลของตนที่มีอยู่กับบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสมาชิก ให้บริษัทข้อมูลเครดิตหรือสมาชิกนั้นพิจารณาคำขอและตรวจสอบข้อมูลนั้นโดยเร็ว และให้แจ้งผลการตรวจสอบหรือแก้ไขข้อมูลของตนพร้อมเหตุผลให้เจ้าของข้อมูลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ	มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 26 เมื่อเจ้าของข้อมูลใช้สิทธิในตรวจสอบหรือขอแก้ไขข้อมูลของตนที่มีอยู่กับบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสมาชิก ให้บริษัทข้อมูลเครดิตหรือสมาชิกนั้นพิจารณาคำขอและตรวจสอบข้อมูลนั้นโดยเร็ว และให้แจ้งผลการตรวจสอบหรือแก้ไขข้อมูลของตนพร้อมเหตุผลให้เจ้าของข้อมูลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ”

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1.1 ธนาคารแห่งประเทศไทย
- 1.2 สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
- 1.3 บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 2.1 สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
- 2.2 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- 2.3 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- 2.4 สมาคมธนาคารไทย
- 2.5 สมาคมสถาบันการเงินของรัฐ
- 2.6 สมาชิกของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด
- 2.7 สมาองค์กรของผู้บริโภค

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

- ประชาชน

4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คะแนนเครดิต” และ “ธุรกิจข้อมูลเครดิต”

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ กับการกำหนดให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะตรวจสอบข้อมูลของตนได้ โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดสิทธิของเจ้าของข้อมูลเครดิตเพิ่มเติมตามร่างมาตรา 11 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ และการกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตมีระบบทำลายข้อมูลตามสิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่นั้น

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้เจ้าของข้อมูลเครดิตสามารถขอตรวจสอบแก้ไข รับรู้ หรือทำลายข้อมูลของตนที่มีอยู่กับบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิตตามสิทธิในมาตรา 25 ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว โดยบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันการเงินนั้นต้องแจ้งผลการดำเนินการพร้อมเหตุผลภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับคำขอ

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดมิให้นำข้อมูลของลูกค้าที่มีหนี้ค้างชำระเกิน 90 วัน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โรคติดต่ออันตรายของโรคโควิด 19 ในระหว่างวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563 ถึง 1 ตุลาคม 2565 มาเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการประมวลคะแนนเครดิต

6. ท่านเห็นว่าการบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันมีปัญหาหรือความไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้หรือไม่ เพียงใด

7. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ การรับฟังความคิดเห็น จำนวน 30 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ 4 พฤศจิกายน 2567 ถึงวันที่ 23 ธันวาคม 2567 และการจัดทำรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 45 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคม 2567 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2568

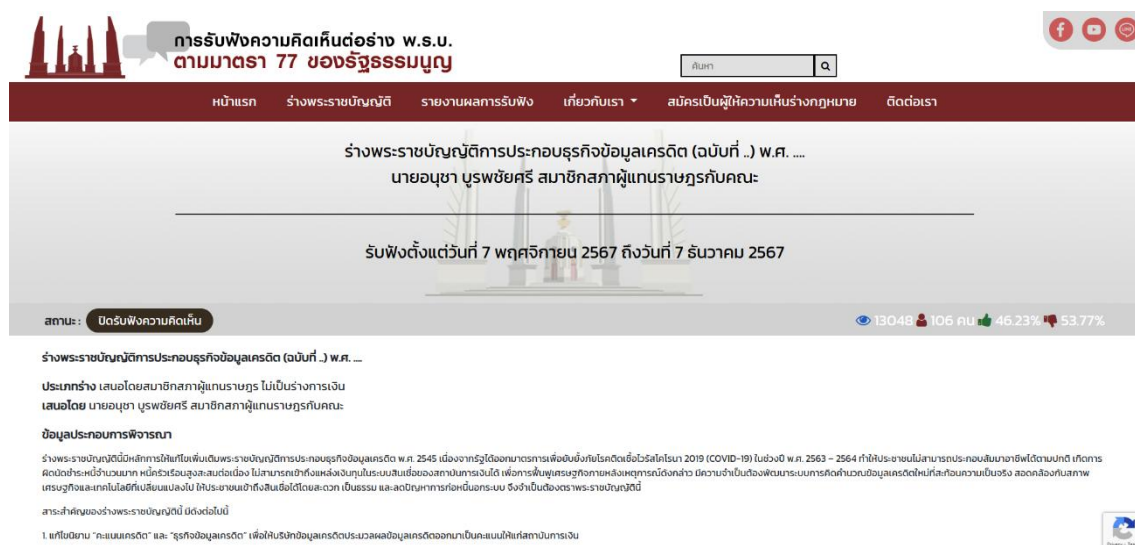
5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ 7 พฤศจิกายน 2567 ถึงวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2567

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

1. ธนาคารแห่งประเทศไทย
2. สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
3. บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด
4. สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
5. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
6. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
7. สมาคมธนาคารไทย
8. สมาคมสถาบันการเงินของรัฐ
9. สภาองค์กรของผู้บริโภค

(2) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น ไม่มี

6.สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

(1) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

มีผู้เข้าชมจำนวน 13,200 คน ร่วมแสดงความคิดเห็น 108 คน โดยมีข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

เพศ ชาย จำนวน 60 คน หญิง จำนวน 48 คน

อายุ 21 - 30 จำนวน 16 คน 31 - 40 จำนวน 26 คน 41 - 50 จำนวน 30 คน 51 - 60 จำนวน 26 คน และ 61 ขึ้นไป จำนวน 10 คน

ระดับการศึกษา ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า จำนวน 10 คน มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 12 คน ปริญญาตรี จำนวน 49 คน และ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 37 คน

อาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 9 คน ข้าราชการบำนาญ จำนวน 6 คน ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 5 คน เกษตรกร จำนวน 7 คน รับจ้าง จำนวน 37 คน พนักงานบริษัท จำนวน 41 คน และ อื่น ๆ จำนวน 3 คน

ความเกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด จำนวน 5 คน สมาคมสถาบันการเงินของรัฐ จำนวน 1 คน สมาชิกของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด จำนวน 44 คน สภาองค์กรของผู้บริโภค จำนวน 1 คน และ ประชาชน จำนวน 57 คน

(2) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการและภาคเอกชนที่แสดงความคิดเห็นมีจำนวน 37 ราย ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมธนาคารไทย สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย สภาองค์กรของผู้บริโภค ธนาคารต่าง ๆ คือ ธนาคารเกียรตินาคินภัทร ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย ธนาคารอมสิน ธนาคารอินเดียนโอเวอร์ซีส์

ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย และสมาชิกของ บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด คือ บริษัท กรู๊ปสตรี จำกัด (มหาชน) บริษัท เคบี เจ แคปปิตอล จำกัด บริษัท เครดิตฟองซิเอร์ เอสเบ จำกัด บริษัท เงินติดล้อ จำกัด (มหาชน) บริษัท จี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน) บริษัท ซีไอเอ็มบี ไทย ออโต้ จำกัด บริษัท ทีเอสอาร์ ลิฟวิ่ง โซลูชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท ธนบรรณ จำกัด บริษัท นิสสัน ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท บีเอ็มดับเบิลยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท พรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ไมด้าลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) บริษัท แรบบิท แคช จำกัด บริษัท ลีสซิ่งกสิกรไทย จำกัด บริษัท เวิลด์ลีส จำกัด บริษัท ศักดิ์สยามลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) บริษัท สมใจ 2559 จำกัด บริษัท เสริมธนทรัพย์ ลีสซิ่ง จำกัด บริษัท อเมริกัน เอ็กซ์เพรส (ไทย) จำกัด บริษัท อีชีบาย จำกัด (มหาชน) บริษัท เอสจี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน) บริษัท เอสจีเอฟ แคปปิตอล จำกัด (มหาชน) บริษัท โอริโค ออโต้ ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท ฮอนด้า ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

(3) จากการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

ไม่มี

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คะแนนเครดิต” และ “ธุรกิจข้อมูลเครดิต”

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- การเพิ่มเติมบทนิยามเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและมีการคิดคำนวณที่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับทุกสถาบันการเงิน (เว็บไซต์) - ทำให้ได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนมากขึ้น (เว็บไซต์) - มีความชัดเจนกว่าเดิม (เว็บไซต์) - เป็นข้อความที่มีความเหมาะสม แต่ควรมีการยกตัวอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นโดยไม่ต้องรอให้คณะกรรมการประกาศกำหนด (เว็บไซต์) - มีหนี้เยอะ ปิดหนี้แล้ว ต้องรอ 3 ปี นานมากที่จะเริ่มต้นใหม่ (เว็บไซต์) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) - คะแนนเครดิตควรสามารถแก้ไขได้ตามสถานการณ์ การกำหนดเป็นกฎหมายลูกจะแก้ไขได้ง่าย เท้าทันต่อสถานการณ์ในอนาคต เช่น โรคระบาดโควิด 19 และการคำนวณออกมาเป็น	- หากรับรู้เพียงคะแนนเครดิต ซึ่งทางธนาคารมีการโปรแกรมคำนวณคะแนนเครดิตของทางธนาคารเองแล้วนั้น ถือว่าข้อมูลที่ได้รับมาไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์สินเชื่อ เพราะต้องการทราบว่าลูกหนี้มีความสามารถในการชำระหนี้หรือมีหนี้สินเกินรายได้มากแค่ไหน (เว็บไซต์) - การแก้ไข ไม่ได้เกิดประโยชน์ที่แท้จริง อาจจะทำให้คนที่มีความสามารถในการผ่อนชำระต้องใช้หลักฐานประกอบให้สถาบันการเงินเพิ่มขึ้น การพิจารณายากขึ้นเพราะไม่มีข้อมูลคัดกรองในเบื้องต้น ในทางกลับกัน คนที่ไม่มีความสามารถผ่อนชำระอาจจะได้รับโอกาสและทำให้ระบบการเงินมีปัญหา (เว็บไซต์) - การแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนมาก อาจส่งผลให้ระบบการเงินของประเทศเสียหาย หรือเกิดภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจเหมือนในปี 2540 (เว็บไซต์)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
คะแนนทำให้ดูง่าย มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน และเจ้าหน้าที่ไม่ต้องใช้ดุลพินิจ ลูกหนี้สามารถประเมินคะแนนของตนเองได้ (สภาองค์กรของผู้บริโภค) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (บริษัท โอริโก้ ออโต้ ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)	- การเห็นแค่คะแนนเครดิต ไม่สามารถวิเคราะห์คุณสมบัติและลักษณะของผู้ขอสินเชื่อได้ ทั้งนี้อาจส่งผลให้คุณภาพการให้สินเชื่อของทั้งระบบการเงินผิดเพี้ยนไป (เว็บไซต์) - ผู้ประกอบการต้องการข้อมูลเครดิตเพื่อพิจารณาสินเชื่อ (เว็บไซต์) - หากไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการชำระหนี้ จะมีข้อมูลไม่เพียงพอประกอบการพิจารณาสินเชื่อ เพราะจะทำให้ข้อมูลที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการพิจารณาให้สินเชื่อ เช่น ไม่มีประวัติการชำระหนี้ (เว็บไซต์) - การที่ได้รับรู้ข้อมูลแบบรายละเอียดประวัติชำระของลูกค้ามีผลอย่างมากต่อการวิเคราะห์สินเชื่อ (เว็บไซต์) - การแปลผลออกมาเป็นคะแนนเครดิตอย่างเดียว ข้อมูลอาจไม่เพียงพอต่อการนำมาใช้ในการพิจารณาเพื่อทำธุรกรรมสำหรับสถาบันการเงินหรือบริษัทสมาชิกเครดิตบูโร (เว็บไซต์) - ธุรกิจข้อมูลบัตรเครดิต ไม่ควรมีหน้าที่แค่ประมวลข้อมูลเครดิตออกมาเป็นคะแนน ควรต้องบริการข้อมูลในลักษณะอื่น ๆ หรือข้อมูลรายละเอียดรายการลูกค้าด้วย (เว็บไซต์) - การวิเคราะห์ ข้อมูลของลูกค้า จำเป็นต้องใช้รายละเอียดอื่น ๆ ของข้อมูลเครดิตมาประกอบการพิจารณา (เว็บไซต์) - บทนิยามตามกฎหมายฉบับปัจจุบันเหมาะสมอยู่แล้ว (เว็บไซต์) - แก้ไขเนื้อหาแล้วต้องนำมาใช้ประโยชน์ได้ (เว็บไซต์) - ไม่สามารถใช้เพียงคะแนนเครดิตในการพิจารณาสินเชื่อเพียงอย่างเดียว เนื่องจากกลุ่มลูกค้าของบริษัทอยู่ในกลุ่มระดับรายได้ต่ำ จะต้องปฏิเสธลูกค้าที่มาขอสินเชื่อเป็นจำนวนมาก (เว็บไซต์)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	- หากไม่มีรายงานข้อมูลเครดิตจะทำให้ข้อมูลไม่เพียงพอในการให้สินเชื่อ (เว็บไซต์) - เห็นสมควรจะมีการแสดงรายงานทางการเงินของลูกค้าเหมือนเดิม เพื่อให้ได้ทราบเกี่ยวกับประวัติการบริหารจัดการหนี้ของลูกค้ามากกว่าการได้รับทราบเพียงแค่คะแนนเครดิตเพียงอย่างเดียว (เว็บไซต์) - เป็นการลดทอนคุณสมบัติของข้อมูลเครดิตที่มีมิติของข้อมูลหลากหลายลดความสามารถในการแข่งขันของผู้ให้บริการสินเชื่อ อาจก่อให้เกิด Systemic risk และเกิดปัญหาต่อเสถียรภาพการให้สินเชื่อของประเทศได้โดยง่าย เพราะได้เฉพาะข้อมูลคะแนนรวมเท่านั้น (เว็บไซต์) - คะแนนเป็นเพียงข้อมูลสถิติเท่านั้น (เว็บไซต์) - ไม่เป็นการส่งเสริมให้บุคคลมีวินัยทางการเงิน (เว็บไซต์) - นิยามเดิมเพียงพอแล้ว และคะแนนเครดิตใช้วิธีการทางสถิติประมวลผลข้อมูลความน่าจะเป็นการชำระหนี้ หากกำหนดโดยกลุ่มเฉพาะบุคคลอาจทำให้ความน่าเชื่อถือลดลงจนไม่มีผู้ใช้งาน อีกทั้ง การเปลี่ยนนิยามให้รายงานข้อมูลเป็นคะแนนไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์สินเชื่อ เพราะไม่มีรายละเอียด (เว็บไซต์) - การใช้คะแนนเครดิตอย่างเดียวในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ สถาบันการเงินไม่เห็นประวัติ ไม่เห็นพฤติกรรมหรือวินัยการชำระหนี้ของลูกค้า ไม่เห็นภาระหนี้ของลูกค้า ไม่สะท้อนถึงความสามารถชำระหนี้ของลูกค้า ข้อมูลไม่เพียงพอต่อการพิจารณาสินเชื่อ (เว็บไซต์) - ข้อมูลเครดิตมีความจำเป็นที่ต้องใช้ในการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงิน (เว็บไซต์)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	- เจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตนั้นมีขึ้นเพื่อประโยชน์ให้สถาบันการเงินจำเป็นต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงินและประวัติการชำระหนี้ของลูกค้าอย่างเพียงพอว่าลูกค้ารายนั้นมีประวัติเป็นอย่างไร และมีภาระหนี้อยู่กับสถาบันการเงินอื่นมากน้อยเพียงใด ส่วนการเพิ่มเติมให้บริษัทข้อมูลเครดิตคำนวณคะแนนเครดิตได้ เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับการบริการสินเชื่อที่สอดคล้องกับศักยภาพในการชำระหนี้ ดังนั้น การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตตามกฎหมายย่อมประกอบได้ด้วย (1) ข้อมูล เป็นสิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริงของข้อมูลเครดิตหรือคะแนนเครดิต (2) ข้อมูลเครดิต เป็นข้อมูลลูกค้าที่ขอสินเชื่อที่บริษัทข้อมูลเครดิตรวบรวมจากสมาชิก ซึ่งแบ่งเป็นข้อมูลบัญชีที่ระบุตัวตนลูกค้า อีกส่วนเป็นประวัติการชำระสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล (3) คะแนนเครดิต เป็นผลของการนำข้อมูลเครดิตไปประมวลผลผ่านแบบจำลองคะแนนเครดิตโดยบริษัทข้อมูลเครดิต โดยการใช้งานของข้อมูลเครดิตและคะแนนเครดิตมีประโยชน์ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ “ข้อมูลเครดิต” เป็นข้อมูลการชำระสินเชื่อของลูกค้าสมาชิกในปัจจุบันที่สมาชิกใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์สินเชื่อร่วมกับข้อมูลอื่นที่ลูกค้าได้ให้ข้อมูลกับสมาชิกเพื่อประโยชน์ในการประเมินความเสี่ยงในการอนุมัติสินเชื่อพร้อมทั้งกำหนดวงเงินการอนุมัติ โดยนอกจากจะพิจารณาประวัติการชำระหนี้แล้วยังพิจารณาความสามารถในการก่อหนี้เพิ่มจากวงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติและยอดหนี้คงเหลือ การมีประวัติที่ดีย่อมมีผลต่อการได้รับอนุมัติสินเชื่อเร็ว แต่ลูกค้าที่มีประวัติชำระที่ติดอาจจะ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อเช่นกัน หากสมาชิกนำข้อมูลรายได้มาประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่าหากให้สินเชื่อเพิ่มจะเกินความสามารถที่จะชำระได้กับทั้งการพิจารณาสินเชื่อบางประเภท เช่นสินเชื่อส่วนบุคคล ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดว่ากลุ่มผู้มีรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทห้ามมีเจ้าหนี้เกินกว่า 3 ราย จึงต้องตรวจสอบจำนวนสถาบันการเงินที่ลูกค้าได้รับสินเชื่อไปแล้วด้วย สำหรับ “คะแนนเครดิต” ที่ประมวลผลโดยบริษัทข้อมูลเครดิต เป็นสิ่งที่บอกความน่าจะเป็นในการชำระหนี้คืนได้ในอีก 12 เดือนข้างหน้าโดยใช้วิธีทางสถิติ กับทั้งในหลาย ๆ กรณี บุคคลบางกลุ่มที่ตามมาตรฐานการการจัดทำและเปิดเผยคะแนนเครดิตจะไม่มีคะแนนเครดิต เช่น มีบัญชีผิดนัดชำระหนี้เกินกว่า 90 วันอยู่แล้วในปัจจุบัน บัญชีที่อยู่ในกระบวนการกฎหมาย บัญชีมีข้อโต้แย้งเรื่องความถูกต้องของข้อมูล ไม่มีบัญชีสินเชื่อ หรือบัญชีมีประวัติน้อยมากเกินไป ดังนั้น การเสนอแก้ไขกฎหมายให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยเฉพาะคะแนนเครดิตอาจส่งผลให้สถาบันการเงินใช้ความระมัดระวังยิ่งขึ้น จึงมีแนวโน้มจะไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้ เนื่องจากสถาบันการเงินจะต้องพิจารณาความเสี่ยงในการพิจารณาสินเชื่อตามหลักเกณฑ์หน่วยงานกำกับสถาบันการเงินนั้น ๆ กำหนด เช่น จะต้องพิจารณาความสามารถเพียงพอในการชำระหนี้และคำนึงถึงความสามารถในการดำรงชีพของผู้บริโภค ซึ่งคะแนนเครดิตเพียงอย่างเดียวไม่ทำให้สถาบันการเงินพิจารณาสินเชื่อได้ กับทั้งหากไม่สามารถทราบภาระหนี้ทั้งหมดในปัจจุบันย่อมเป็นการเพิ่มปัญหาการก่อหนี้เกินตัวซ้ำเติมสถานการณ์หนี้ครัวเรือนอีกด้วย และไม่สอดคล้องกับนโยบายการแก้ไขปัญหาหนี้

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ครัวเรือนอย่างยั่งยืนของธนาคารแห่งประเทศไทย อันประกอบไปด้วย Responsible Lending/ Risk-based pricing/ Debt Service Ratio และทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกัน หรือนอกจากนี้ สมาชิกประเภทตัวกลางในการจับคู่ผู้กู้กับผู้ให้กู้/ผู้ลงทุน (P2P Lending/Debt Crowdfunding) (บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด) - การที่บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) จะนำส่งเพียงคะแนนเครดิตให้แก่ผู้ประกอบการนั้นอาจส่งผลให้ผู้ให้บริการสินเชื่อ ประเมินความเสี่ยงหรือความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อคลาดเคลื่อน เนื่องด้วยการได้รับข้อมูลเพียงคะแนนเครดิตนั้น จะไม่เพียงพอต่อการพิจารณาเพื่อประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (Responsible Lending : RL) ซึ่งกำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) อีกทั้ง นิยามในปัจจุบันก็เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับการบริหารความเสี่ยงในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของ ธปท. ในการกำหนดขอบเขตการปล่อยสินเชื่อ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางที่มีการกำหนดจำนวน issuer หรือแม้กระทั่งการกำหนดให้พิจารณารายได้คงเหลือ (RI) ทั้งนี้ ตามที่ NCB มีการอธิบายเบื้องต้น สถาบันการเงินควรได้รับข้อมูลที่เพียงพอและเชื่อถือได้ในการพิจารณาสินเชื่อ เพื่อลดอัตราหนี้เสียให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม อีกทั้ง หากสถาบันการเงินไม่ได้รับข้อมูลที่เพียงพอ อาจส่งผลกระทบต่อในด้านต่างๆ ทั้งกับสถาบันการเงินและประชาชน ดังนี้ <u>ปัญหาการเข้าถึงสินเชื่อใหม่</u> การที่สถาบันการเงินมีเพียงคะแนนเครดิต ทำให้ไม่สามารถเห็นรายละเอียดในภาพรวมของผู้กู้ได้ทั้งหมด และขาดความยืดหยุ่นในการอนุมัติ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	สินเชื่อใหม่ที่ไม่สามารถสะท้อนถึงสถานะภาพทางการเงินของผู้กู้ได้อย่างครบถ้วน ทำให้การประเมินความเสี่ยงไม่แม่นยำเท่าที่ควร และมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการพิจารณาสินเชื่อ ซึ่งจะทำให้สถาบันการเงินเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น และทำให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อในระบบได้น้อยลง ในที่สุดผู้กู้อาจไปกู้นอกระบบมากขึ้น กลายเป็นผลประโยชน์ไปตกกับผู้ให้กู้นอกระบบแทน ในทางกลับกันหากสถาบันการเงินสามารถเห็นข้อมูลได้อย่างละเอียดทั้งข้อมูลเครดิตแบบปัจจุบันและคะแนนเครดิตด้วย จะช่วยให้สถาบันการเงินมีข้อมูลประกอบการพิจารณารอบด้านมากขึ้น เป็นการเพิ่มโอกาสในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อได้มากยิ่งขึ้นเช่นกัน ทั้งนี้ การที่สถาบันการเงินมีข้อมูลไม่เพียงพออาจส่งผลกระทบในด้านต่างๆ เช่น 1) กลุ่มผู้ที่มีข้อมูลเครดิตน้อย (Thin File) หรือไม่มีข้อมูล (No File) อาจได้รับคะแนนเครดิตที่ต่ำเพียงเพราะไม่มีข้อมูลเพียงพอทั้งที่ในความเป็นจริงอาจมีความสามารถในการชำระหนี้ที่ดี แต่กลับถูกพิจารณาว่ามีความเสี่ยงสูงไปโดยปริยาย เพราะคะแนนเครดิตไม่ได้สะท้อนความสามารถในการชำระหนี้อย่างแท้จริง และส่งผลต่ออัตราการปฏิเสธสินเชื่อ (reject rate) ที่สูงขึ้น 2) กลุ่มที่อยู่ระหว่างการสร้างประวัติทางการเงิน เช่น นักศึกษาจบใหม่ที่ยังไม่เคยมีประวัติการขอสินเชื่อ หรือบุคคลที่เพิ่งเข้าสู่ระบบการเงินได้ในระยะเวลาไม่นานก็จะมีข้อมูลไม่เพียงพอจนทำให้คะแนนเครดิตอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ควรจะเป็นจนอาจถูกพิจารณาเป็นกลุ่มเสี่ยง และอาจถูกปฏิเสธสินเชื่อ 3) ผู้มีรายได้ไม่สม่ำเสมอ เช่น ฟรีแลนซ์ หรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระ อาจไม่ได้

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	รับการพิจารณาผ่านคะแนนเครดิตที่ใช้โมเดลมาตรฐานเดียวกัน 4) กลุ่มรายได้น้อยที่ไม่มีประวัติเครดิต เช่น แรงงานนอกระบบ หรือผู้ที่ไม่เคยขอสินเชื่อมาก่อน จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการไม่มีข้อมูลให้คำนวณคะแนนเครดิต 5) การพิจารณาเพียงคะแนนเครดิตอาจไม่สะท้อนสถานการณ์ทางการเงินที่แท้จริงของลูกค้า เช่น ผู้ที่เพิ่งผ่านปัญหาทางการเงินจากการผัดผ่อนชำระหนี้ในอดีต แต่ปัจจุบันมีสถานะการเงินที่ดีขึ้น อาจยังคงมีคะแนนเครดิตต่ำ เพราะคะแนนอาจไม่สะท้อนถึงการปรับตัวในระยะสั้น ฯลฯ 6) ความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อ: หากคะแนนเครดิตมีความคลาดเคลื่อนจากข้อมูลจริง อาจเกิดการฉ้อโกงปล่อยสินเชื่อให้ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงโดยไม่สะท้อนจากสถานะที่แท้จริงของลูกค้า 7) คะแนนเครดิตมีมาตรฐานเดียวไม่ได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสินเชื่อแต่ละประเภท จากการกำหนดให้หลักเกณฑ์ในการคำนวณคะแนนเครดิตถูกกำหนดโดยคณะกรรมการกลาง แต่ในการพิจารณาสินเชื่อแต่ละประเภทผู้ให้บริการจะมีการให้ความสำคัญกับประเด็นต่าง ๆ แตกต่างกันไป เช่น สินเชื่อที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน หรือสินเชื่อที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน <u>เป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงโครงสร้างหนี้</u> การพิจารณาปรับโครงสร้างหนี้จำเป็นต้องใช้ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดภาระหนี้และการชำระหนี้ของลูกค้า รวมทั้งสถานะทางบัญชีของแต่ละวงเงิน เพื่อประเมินศักยภาพและโอกาสในการชำระหนี้คืน การมีข้อมูลภาระหนี้ทั้งหมดของลูกค้าทั้งหมดของลูกค้าจะช่วยกำหนดแผนการปรับโครงสร้างหนี้ให้ผ่อนน้อยลงกรณีที่ถูกหนี้ภาระหนี้อยู่ในจำนวนที่สูงซึ่งหากมีเพียงคะแนน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	เครดิตจะทำให้โอกาสการปรับปรุงโครงสร้างหนี้สำเร็จเป็นไปได้ยากขึ้น <u>ความเสี่ยงของสถาบันการเงินที่เพิ่มขึ้น</u> ผลจากการที่การประเมินความเสี่ยงไม่แม่นยำเท่าที่ควร และมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการพิจารณาสินเชื่อ สินเชื่อที่ปล่อยใหม่จึงมีโอกาที่จะเป็นหนี้เสียได้มากขึ้น (เป็นหนี้ NPL เพิ่มขึ้น) และทำให้ต้องกันเงินสำรองเพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในระบบของสถาบันการเงินและส่งผลกระทบต่อผู้ฝากเงินตามไปด้วย <u>ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของ ธปท.</u> อาทิ หลักเกณฑ์ Market Conduct และ RL การที่ผู้ให้บริการได้รับข้อมูลไม่ครบตามเกณฑ์ อาจจะทำให้เกิดการปฏิเสธสินเชื่อมากขึ้น เช่น วงเงิน PLOAN (ที่ต้องพิจารณาจำนวนรายเจ้าหนี้ 3 Issuers) การกำหนด LTV สำหรับสินเชื่อ Home loan และ RL ที่จะต้องพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้จากภาระหนี้ในข้อมูลเครดิต เพื่อคำนวณ DSR และ เงินได้คงเหลือให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ (Residual Income : RI) ดังนั้น ควรคงการส่งข้อมูลเครดิต (แบบปัจจุบัน) ควบคู่ไปกับคะแนนเครดิต ซึ่งจะ เป็นวิธีปฏิบัติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตที่ต้องการให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อในระบบมากขึ้นกว่าการส่ง “คะแนนเครดิต” เพียงอย่างเดียว (สมาคมธนาคารไทย) - กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต แต่เดิมมีเจตนารมณ์ที่จะรักษาเศรษฐกิจไทยให้มั่นคง ดังนั้นสถาบันการเงินผู้ปล่อยสินเชื่อจะต้องมีข้อมูลที่จำเป็น ครบถ้วน และเพียงพอ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ ทั้งในส่วนข้อมูลที่บ่งบอกถึงตัวบุคคลเพื่อให้แน่ใจว่าเป็นข้อมูลของเจ้าของ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ข้อมูลนั้นจริง และอีกส่วนคือข้อมูลเครดิตอันได้แก่รายละเอียดของสินเชื่อ วงเงิน ค่างวดระยะเวลา และประวัติการชำระสินเชื่อนั้น เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่าบุคคลนั้นมีความสามารถ มีศักยภาพในการรับผิดชอบภาระการชำระหนี้้นมากน้อยเพียงไร และในภายหลังมีการเพิ่มเติมข้อมูลในส่วนของคะแนนเครดิตที่ประมวลผลโดยบริษัทข้อมูลเครดิตนั้น คะแนนเครดิตนี้เป็นการใช้วิธีการทางสถิติเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มตามความน่าจะเป็นในการชำระหนี้คืนได้ในอีก 12 เดือนข้างหน้าเท่านั้น แต่ก็มีบัญชีที่ไม่ถูกจัดให้มีคะแนนเครดิตได้แก่บัญชีที่ผิดนัดชำระหนี้เกินกว่า 90 วัน บัญชีที่อยู่ในกระบวนการทางกฎหมาย หรือบัญชีที่มีข้อโต้แย้งเรื่องความถูกต้องของข้อมูล เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าคะแนนเครดิตไม่สามารถให้ข้อมูลที่เพียงพอในการวิเคราะห์พิจารณาการอนุมัติสินเชื่อได้ ดังนั้นการแก้ไขนิยามคะแนนเครดิตและธุรกิจข้อมูลเครดิตตามร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตนี้ จึงอาจทำให้เกิดผลเสียและเป็นการผิดเจตนารมณ์แต่เริ่มแรก (สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย) - ข้อมูลเครดิต เป็นหนึ่งในข้อมูลประกอบการพิจารณาการให้สินเชื่อ โดยมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น ประเภทสินเชื่อ (มีหลักประกัน, ไม่มีหลักประกัน) การที่มีเพียงข้อมูลคะแนนเครดิตเพียงค่าเดียวย่อมไม่สอดคล้องกับการใช้งานตามความเสี่ยงของแต่ละผลิตภัณฑ์ และไม่สอดคล้องกับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ (Risk Appetite) ซึ่งจะส่งผลลบในการเข้าถึงสินเชื่อของประชาชนเนื่องจากสถาบันการเงินไม่สามารถประเมินความเสี่ยงของผู้สมัครสินเชื่อได้อย่างแม่นยำและสอดคล้องกับความเสี่ยงโดยรวมของแต่ละผลิตภัณฑ์ และข้อมูลเครดิตยังมีข้อมูลอื่น ๆ นอกจากประวัติการผ่อนชำระ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	หนี้ที่จำเป็นต้องใช้ในการพิจารณาสินเชื่อ เช่น ภาระหนี้ เพื่อพิจารณาความสามารถในการผ่อนชำระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อ เช่น ในการอนุมัติสินเชื่อมีหลักประกันอาจจะสามารถอนุมัติสินเชื่อให้แก่ลูกค้าที่เคยมีประวัติค้างชำระได้บ้าง แต่สำหรับสินเชื่อไม่มีหลักประกันจะสามารถอนุมัติสินเชื่อให้กับลูกค้าที่มีประวัติค้างชำระได้น้อยกว่า และปัจจุบัน สถาบันการเงินหลายแห่งมีการใช้ข้อมูลเครดิตพัฒนาโมเดลของตัวเองเพื่อระบุความเสี่ยงให้สอดคล้องกับประเภทสินเชื่อ และระดับความเสี่ยงที่แต่ละสถาบันการเงินรับได้ การกลับไปใช้คะแนนเครดิตจากบริษัทข้อมูลเครดิตเพียงอย่างเดียวย่อมส่งผลเสียตามที่กล่าวข้างต้น นอกจากนี้ ข้อมูลเครดิตยังใช้ในการการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย เช่น 1. สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้กำกับ ในกลุ่มรายได้ต่ำ 2. จำนวนสินเชื่อบ้าน ตามหลักเกณฑ์ Macro Prudential และ 3. การพิจารณา Affordability ตามเกณฑ์ Responsible Lending (ธนาคารเกียรตินาคินภัทร) - การกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยข้อมูลให้สมาชิกเฉพาะคะแนนเครดิตจะทำให้ธนาคารมีข้อมูลไม่เพียงพอเพื่อประกอบการพิจารณาให้สินเชื่อ เช่น ไม่สามารถประเมินภาระหนี้ของลูกค้า หรือความสามารถในการชำระหนี้ที่แท้จริงได้ ซึ่งคำว่า ข้อมูลเครดิต หมายความว่าประวัติการขอและการได้รับอนุมัติสินเชื่อและการชำระหนี้ รวมทั้งประวัติการชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิต ซึ่งธนาคารต้องใช้ข้อมูลเครดิตดังกล่าวในการวิเคราะห์สินเชื่อ การออกบัตรเครดิต การทบทวนวงเงิน หรือการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คะแนนเครดิตเพียงอย่างเดียวอาจไม่สะท้อนความเสี่ยงที่แท้จริงของผู้ขอใช้สินเชื่อ (ธนาคารออมสิน)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	- การประมวลผลข้อมูลเครดิตออกมาเป็นคะแนนเพียงอย่างเดียวจะไม่เพียงพอต่อการพิจารณาสินเชื่อ (ธนาคารอินเดียเอ็นโอเวอร์ชีล) - สถาบันการเงินจะมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์สินเชื่อ และอาจต้องเพิ่มความเข้มข้นในการพิจารณา/วิเคราะห์สินเชื่อมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นเหตุให้เจ้าของข้อมูลเข้าถึงสินเชื่อได้ยากขึ้น (ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย) - ไม่เห็นด้วย ข้อมูลเครดิต ควรมีความครบถ้วนและถูกต้อง เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถประเมินความเสี่ยงได้อย่างแม่นยำ การจัดเก็บข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน หรือเก็บเฉพาะข้อมูลเพียงด้านเดียว จะทำให้ผู้ใช้บริการประเมินความเสี่ยงได้ไม่ถูกต้องและต้องปรับเกณฑ์การพิจารณาสินเชื่อให้เข้มงวดขึ้น เพื่อสะท้อนกับข้อมูลที่มี Bias และข้อมูลเครดิต เป็นหนึ่งในข้อมูลประกอบการพิจารณาการให้สินเชื่อ โดยมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น ประเภทสินเชื่อ (มีหลักประกัน, ไม่มีหลักประกัน) การที่มีเพียงข้อมูลคะแนนเครดิตเพียงอย่างเดียวย่อมไม่สอดคล้องกับการใช้งานตามความเสี่ยงของแต่ละผลิตภัณฑ์ และไม่สอดคล้องกับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ (Risk Appetite) ซึ่งจะส่งผลกระทบในการเข้าถึงสินเชื่อของประชาชนเนื่องจากสถาบันการเงินไม่สามารถประเมินความเสี่ยงของผู้สมัครสินเชื่อได้อย่างแม่นยำและสอดคล้องกับความเสี่ยงโดยรวมของแต่ละผลิตภัณฑ์ และข้อมูลเครดิต ยังมีข้อมูลอื่น ๆ - การเปิดเผยเฉพาะข้อมูลออกมาเป็นคะแนนให้แก่สมาชิกไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์สินเชื่อ และไม่ได้สะท้อนให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีพฤติกรรมเป็นอย่างไร มีความตั้งใจในการชำระหนี้และความน่าเชื่อถือเพียงใด และหากเปิดเผยเฉพาะคะแนนจะไม่สามารถนำมา

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	พิจารณาร่วมกับข้อมูลอื่น ๆ เช่น รายได้ ความสามารถในการชำระหนี้ อาชีพ อายุ และ หลักประกัน อันจะทำให้มีโอกาสได้รับสินเชื่อใน อัตราที่เหมาะสมได้ ซึ่งเป็นการกระทบต่อ คุณภาพสินเชื่อเป็นอย่างมาก หากสมาชิกปล่อย สินเชื่อโดยไม่มีข้อมูลนำมาประกอบการพิจารณา ที่เพียงพออาจเป็นผลเสียต่อลูกหนี้เองที่ได้รับ สินเชื่อที่ไม่เหมาะสมกับรายได้ ความสามารถในการ ชำระหนี้ อาชีพ อายุ ซึ่งทำให้ลูกหนี้ไม่มี ความสามารถเพียงพอในการชำระหนี้ภายหลัง จากการก่อหนี้ และยังไม่มีการศึกษาวิเคราะห์ใน เชิงประจักษ์ว่าจะทำให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อ แหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้นได้อย่างไร ทั้งยังไม่แนชัดว่า จะลดปัญหาการก่อหนี้นอกระบบได้อย่างเป็น รูปธรรม (บริษัท กรูปลิส จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ธนบรรณ จำกัด) - มีข้อกังวลต่อประสิทธิภาพและความ เพียงพอของการใช้คะแนนเครดิตเพียงอย่างเดียว ในการประเมินความเสี่ยงของลูกค้า เนื่องจาก ข้อมูลคะแนนเครดิตอาจไม่สามารถสะท้อน ภาพรวมพฤติกรรมทางการเงินของลูกค้าได้ ครบถ้วน และกลับจะทำให้การพิจารณาสินเชื่อ ต้องรัดกุมมากยิ่งขึ้น ทำให้ลูกหนี้เข้าถึงสินเชื่อ ในระบบลำบากขึ้น (บริษัท เครดิตฟองซิเอร์ เอสเบ จำกัด) - การนำคะแนนเครดิตมาใช้เพียงอย่างเดียว จะมีข้อมูลไม่ครบถ้วนและเพียงพอในการวิเคราะห์ เพื่อประกอบการอนุมัติสินเชื่อ ซึ่งผู้อนุมัติสินเชื่อ ควรได้รับข้อมูลที่เพียงพอประกอบการตัดสินใจ ทั้งในเรื่องของประวัติผ่อนชำระ และภาระ ทางการเงิน รายละเอียดอื่น ๆ ที่จำเป็น และอีก ประการคือหากใช้เพียงคะแนนเครดิต การอนุมัติ สินเชื่อ จะไม่สอดคล้องกับนโยบายต่าง ๆ ของ ภาครัฐที่ต้องมีข้อมูลที่เพียงพอในการให้สินเชื่อ อย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม มีความถูกต้อง

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	และเหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดหนี้เสีย ต่อระบบการเงินในประเทศไทย (บริษัท เงินติดล้อ จำกัด (มหาชน)) - จะเกิดผลกระทบหลายประการต่อระบบการเงินและการให้สินเชื่อ การไม่มีธุรกิจข้อมูลเครดิต หรือระบบจัดเก็บข้อมูลเครดิตจะทำให้การให้สินเชื่อในระบบการเงินเป็นไปอย่างยากลำบาก และอาจเกิดปัญหาหลายประการ เช่น การประเมินความเสี่ยงไม่แม่นยำ การขาดความโปร่งใสในการตัดสินใจอนุมัติสินเชื่อ และความล่าช้าในการดำเนินงาน ทั้งนี้ คะแนนเครดิตอาจยังคงมีอยู่ แต่จะขาดแหล่งข้อมูลที่เป็นในการคำนวณและการตรวจสอบข้อมูลนั้น ทำให้เกิดความไม่มั่นคงในระบบการเงินและการประเมินเครดิตโดยรวม (บริษัท จี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - การใช้เพียงคะแนนเครดิตจะมีข้อมูลไม่เพียงพอ ไม่สามารถทราบถึงประเภทรหัสผลิตภัณฑ์สินเชื่อ Outstanding รวมถึงภาระหนี้ และไม่สะท้อนฐานะการเงินย้อนหลังสินเชื่อที่มีอยู่ปัจจุบันได้ ไม่ทราบข้อมูล Tracking บนรายงานข้อมูลเครดิตถึงความถี่ในการขอสินเชื่อของลูกค้า เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ พฤติกรรมและความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า และอาจส่งผลทำให้เกิดหนี้เสียในอนาคต สถาบันการเงินอาจพิจารณาอนุมัติสินเชื่อไม่สอดคล้องกับมาตรการต่าง ๆ ของรัฐเพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ทั้งในปัจจุบันหรืออนาคต เช่นการพักชำระดอกเบี้ยทั้ง จะไม่เป็นไปตามมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยในเรื่องของ Responsible Lending (บริษัท ซีไอเอ็มบี ไทย ออโต้ จำกัด และบริษัท เวลด์ลีส์ จำกัด) - การพิจารณาให้สินเชื่อลูกค้าแต่ละรายในปัจจุบัน จะใช้ปัจจัยต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณา เช่น ฐานะทางการเงิน ประวัติการชำระหนี้

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ภาระหนี้สินที่มีอยู่กับสถาบันการเงินอื่น ๆ หรือในกรณีที่พบว่าคะแนนเครดิตของลูกค้ารายนั้น ๆ มีคะแนนเครดิตที่ต่ำหรือไม่เป็นไปตามเกณฑ์ บริษัทก็จะพิจารณาข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ดังนั้น การใช้เพียงคะแนนเครดิตในการวิเคราะห์สินเชื่อเพียงอย่างเดียว ย่อมส่งผลให้บริษัทมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาให้สินเชื่อแก่ลูกค้า ซึ่งทำให้บริษัทต้องใช้ระยะเวลารวมทั้งหลักเกณฑ์อื่น ๆ ประกอบการพิจารณามากขึ้น และบริษัทต้องใช้ความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลให้แก่สถาบันการเงินเฉพาะคะแนนเครดิตจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อเจ้าของข้อมูล ทำให้เจ้าของข้อมูลสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสินเชื่อขอสถาบันการเงินได้น้อยลง ซึ่งย่อมไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของร่างกฎหมายฉบับนี้ (บริษัท นิสสัน ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด) - การใช้เพียงคะแนนเครดิตเพื่อนำมาวิเคราะห์สินเชื่อเป็นข้อมูลที่ไม่เพียงพอเนื่องจากปัจจุบัน จำนวนบัญชี วงเงินสินเชื่อ ยอดหนี้ คงเหลือ หรือประวัติการชำระหนี้ เป็นข้อมูลประกอบสำคัญในการปล่อยสินเชื่อ หากไม่มีข้อมูลเหล่านี้ อาจก่อให้เกิด Non-Responsible Lending ได้ เนื่องจากผู้ให้สินเชื่อจะไม่มีข้อมูลว่าลูกหนี้มีหนี้อยู่แล้วมากน้อยเพียงใด และอาจก่อให้เกิดเพดานหนี้ที่สูงเกินไปสำหรับลูกหนี้ และ ทำให้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ทางด้านผู้ให้บริการสินเชื่อเอง ก็จะเพิ่มเกณฑ์หรือมาตรการการปล่อยสินเชื่อให้สูงขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ ทำให้การปล่อยสินเชื่อหยุดชะงัก และ เกิดผลกระทบกับลูกหนี้ในวงกว้างเช่นกัน (บริษัท บีเอ็มดับเบิลยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	- การได้รับข้อมูลเป็นเพียงคะแนนอย่างเดียวไม่สามารถรับรู้ถึงสถานะที่แท้จริงของลูกค้าในปัจจุบัน หรือพฤติกรรมการชำระหนี้ที่แท้จริงได้ เป็นอุปสรรคทำให้ไม่สามารถพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าและไม่สามารถพิจารณาอนุมัติสินเชื่ออย่างถูกต้องได้ หากข้อมูลไม่เพียงพอในการพิจารณาอาจจะส่งผลทำให้ไม่สามารถพิจารณาอนุมัติสินเชื่อได้อย่างถูกต้อง Credit Risk Management ของผู้ให้บริการทางการเงินเกิดความไม่มั่นคงก่อให้เกิดหนี้เสียเพิ่มมากขึ้น จึงเห็นว่าการแก้ไขจำกัดความในครั้งนี้ไม่ได้เป็นการแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนของประเทศอย่างยั่งยืน แต่จะเป็นสาเหตุที่ทำให้ศีลธรรมจรรยาทางการเงินของประชาชนตกต่ำลงและส่งผลกระทบในระยะยาวมากกว่า จึงจำเป็นต้องเปิดเผยและให้ข้อมูลเครดิตด้านอื่น ๆ ด้วยไม่ใช่แค่คะแนนแต่เพียงอย่างเดียว (บริษัท พรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด) - คะแนนเครดิตเป็นเพียงตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้โดยวิธีการทางสถิติในการประเมินผล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ออกมาเป็นคะแนนแต่ไม่ทราบรายละเอียดที่มาหรือเหตุผลของการได้มาซึ่งคะแนนดังกล่าว ทำให้ไม่สามารถประเมินความเสี่ยงได้ นอกจากนี้ในการพิจารณาสินเชื่อของสถาบันการเงินควรจะต้องรู้รายละเอียดสินเชื่อประกอบด้วย ประเภท วงเงิน ยอดหนี้ ภาระผ่อนต่อเดือน รวมถึงประวัติการชำระหนี้ เพื่อประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าได้ (บริษัท ไมต้าลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)) - การประมวลผลข้อมูลเครดิตและเปิดเผยข้อมูลให้แก่สมาชิกออกมาเป็นคะแนนแทนการเปิดเผยข้อมูลเครดิต เช่น ประวัติการขอสินเชื่อ และชำระหนี้ต่าง ๆ นั้น ไม่เพียงพอที่จะใช้ในการพิจารณาการให้สินเชื่อแก่เจ้าของข้อมูล

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	(ลูกค้า) เลย เนื่องจากการที่บริษัทเข้าเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต ก็เพื่อที่จะสามารถมีโอกาสในการมีข้อมูลของลูกค้าที่มากขึ้นและหลากหลายเพื่อนำมาวิเคราะห์และประกอบการพิจารณาสินเชื่อได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสมาชิกจะสามารถเห็นข้อมูลสำคัญที่แสดงประวัติการชำระหนี้ การหนี้ที่มีอยู่กับผู้ให้บริการรายอื่น และให้สินเชื่อที่เหมาะสมกับความสามารถในการชำระหนี้ของเจ้าของข้อมูลหรือลูกค้าได้ ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ถือปฏิบัติเรื่องนี้มาอย่างเคร่งครัดโดยตลอดด้วย ทั้งนี้ หากข้อมูลที่สมาชิกจะสามารถเห็นและวิเคราะห์ได้น้อยลง มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้สมาชิกให้สินเชื่อที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าได้ เนื่องจากมีข้อมูลไม่เพียงพอ และอาจจะทำให้เกิดปัญหาหนี้ครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นโดยไม่ได้คาดคิด รวมถึงขัดกับเจตนารมณ์ในการที่จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต ที่ต้องการที่จะเห็นข้อมูลของลูกค้าที่มีกับสมาชิกรายอื่น เพื่อประกอบการให้สินเชื่ออย่างเหมาะสม (บริษัท แรบบิท แคช จำกัด) - การพิจารณาแค่คะแนนเครดิต (Scoring) อาจทำให้การวิเคราะห์สินเชื่อขาดความละเอียด ซึ่งอาจนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาดได้ หากไม่มีรายงานเครดิตจะขาดข้อมูลสำคัญ เช่น วันที่เกิดการผิดนัดชำระ (Default Date), จำนวนผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ลูกค้าถือ วงเงินบัตรเครดิต และข้อมูลมาตรการต่างๆ ของลูกค้า และยังขาดการเปรียบเทียบระหว่าง Size Loan ที่ลูกค้าถืออยู่ กับ Size Loan ที่ขอใหม่ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญในการประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า สมาชิกส่วนใหญ่มีแบบจำลองคำนวณคะแนนเครดิตของ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ตนเองโดยอาศัยจากข้อมูลของรายงานเครดิตซึ่งมีปัจจัยอื่น ๆ ในการพิจารณาที่มีประโยชน์มากกว่าการพึ่งพาแค่คะแนนเครดิตเพียงอย่างเดียว (บริษัท ลีสซิงกลีกรไทย จำกัด) - การเปิดเผยเฉพาะคะแนนเครดิตนั้นจะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลเครดิตมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการพิจารณาสินเชื่อ ไม่สะท้อนประวัติการชำระหนี้ภาระหนี้ที่มีอยู่กับสถาบันการเงินว่ามีมากน้อยเพียงใด ถ้าการพิจารณาสินเชื่อมีข้อมูลไม่เพียงพอ ผู้ให้สินเชื่อจะเกิดความไม่มั่นใจไม่สามารถให้สินเชื่อได้ ส่งผลให้โอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบได้น้อยลง การแสดงเฉพาะคะแนนเครดิตจึงไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย (บริษัท สมใจ 2559 จำกัด) - การพิจารณาคะแนนเครดิตเพียงอย่างเดียว นั้นไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงในการพิจารณาสินเชื่อของผู้ประกอบธุรกิจ เพราะข้อมูลประวัติการชำระหนี้ และภาระหนี้ที่มีอยู่กับสถาบันการเงินอื่นเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ นอกจากนี้ การกำหนดให้ใช้คะแนนเครดิตแทนข้อมูลเครดิต บริษัทมีความจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิบัติงานอย่างน้อยหกเดือนถึงหนึ่งปี ซึ่งควรกำหนดให้มีระยะเวลาผ่อนผันสำหรับผู้ประกอบธุรกิจในการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงระบบเพื่อรองรับหลักเกณฑ์ดังกล่าว (บริษัท อเมริกัน เอ็กซ์เพรส (ไทย) จำกัด) - ในการวิเคราะห์สินเชื่อ ผู้ให้สินเชื่อจำเป็นต้องพิจารณาถึงข้อมูลพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้า ซึ่งในปัจจุบันข้อมูลดังกล่าวถูกเก็บรวบรวมโดย บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) ในรูปแบบรายงานข้อมูลเครดิต ซึ่งรวมถึงประวัติการชำระสินเชื่อ และสถานะบัญชี โดยข้อมูลดังกล่าวจะถูกนำมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลอื่น ๆ เช่น ข้อมูลในด้านรายได้ ตามวิธีการ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ประเมินความเสี่ยงของผู้ประกอบการแต่ละราย ทั้งนี้ นอกจากรายงานข้อมูลเครดิตแล้ว NCB ยังมีให้บริการคะแนนเครดิตแก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกซึ่งเป็นเพียงบริการเสริมสำหรับสมาชิกที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับการวิเคราะห์สินเชื่อ ดังนั้น หากมีการแก้ไขกฎหมายให้สมาชิกสามารถได้รับเพียงคะแนนเครดิตซึ่งเป็นข้อมูลเสริมเพียงอย่างเดียว อาจนำมาซึ่งการปฏิเสธการให้สินเชื่อที่สูงมากขึ้น เนื่องจากผู้ให้สินเชื่อมีข้อมูลไม่เพียงพอในการวิเคราะห์สินเชื่อและจะนำมาซึ่งปัญหาหนี้ในระบบที่ทางภาครัฐกำลังมุ่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวอยู่ในปัจจุบัน ในทางตรงกันข้ามหากมีการอนุมัติสินเชื่อโดยมีข้อมูลไม่เพียงพอมากขึ้นก็จะส่งผลให้ปัญหานี้ครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้นเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (Responsible Lending) ยังได้กำหนดหลักการพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ (affordability) ของลูกหนี้มาใช้เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญประกอบการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อเพื่อมิให้เกิดการให้สินเชื่อที่มากเกินไปเกินควร ดังนั้น หากมีการแก้ไขให้สมาชิกได้รับเพียงคะแนนเครดิตเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้รับข้อมูลเครดิตซึ่งรวมถึงข้อมูลสินเชื่อของลูกหนี้ ผู้ให้สินเชื่อย่อมไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อตามแนวทางของธนาคารแห่งประเทศไทยดังกล่าวข้างต้นได้เช่นกัน (บริษัท อีซีบาย จำกัด (มหาชน)) - การแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ธุรกิจข้อมูลเครดิต” นั้น ธุรกิจข้อมูลเครดิตควรเป็นการประมวลผลข้อมูลเครดิตจากข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง โดยไม่จำเป็นต้องประมวลออกมาเป็นคะแนนอย่างเดียว เนื่องจากการใช้ข้อมูลเครดิตของสถาบันการเงินแต่ละแห่งนั้น มีการ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	กำหนดเกณฑ์การพิจารณาข้อมูลที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์สินเชื่อ และรูปแบบการดำเนินธุรกิจ อีกทั้ง การประมวลผลเป็นคะแนน และให้เพียงคะแนนแก่สมาชิกนั้น สถาบันการเงินจะได้รับข้อมูลไม่เพียงพอต่อการพิจารณาสินเชื่อ ส่งผลให้สถาบันการเงินอาจพิจารณาสินเชื่อได้ยากขึ้น และต้องหันไปพิจารณาจากปัจจัยอื่นแทน จนอาจทำให้ประชาชนอาจเข้าถึงสินเชื่อได้ยากขึ้น ซึ่งไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย หรือหากสถาบันการเงินมีข้อมูลไม่เพียงพออาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการพิจารณาสินเชื่อ ส่งผลต่อความสามารถในการใช้หนี้ของลูกค้านี้ นำไปสู่การเพิ่มสูงขึ้นของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และกระทบต่อภาวะวิกฤตของสถาบันการเงิน หรือเศรษฐกิจระดับประเทศได้ (บริษัท เอสจี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - การใช้คะแนนเครดิตอย่างเดียวในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ สถาบันการเงินไม่เห็นประวัติ ไม่เห็นพฤติกรรมหรือวินัยการชำระหนี้ของลูกค้า ไม่เห็นภาระหนี้ของลูกค้า ไม่สะท้อนถึงความสามารถชำระหนี้ของลูกค้า ข้อมูลไม่เพียงพอต่อการพิจารณาสินเชื่อ ไม่สอดคล้องกับ RL และนโยบายของ ธปท. และไม่ได้ช่วยให้คุณภาพสินเชื่อหรือคุณภาพหนี้ดีขึ้น แต่จะส่งผลให้แย่ลงไปมากกว่าเดิม ไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหานี้คร้ວ່ารื้อถอน สถาบันการเงินอาจจะระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น/เข้มงวดขึ้น ส่งผลให้อัตราการปล่อยสินเชื่อลดลงยิ่งขึ้น (บริษัท เอสจีเอฟ แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - การแก้ไขนิยามข้อมูลให้เจาะจงเป็นคะแนนเครดิต จะส่งกระทบต่อการวิเคราะห์ประเมินสินเชื่อ ซึ่งข้อมูลเครดิตเดิมมีมากกว่าประวัติ มีข้อมูลอื่น ๆ รวมถึง สถานที่ทำงาน สถานที่อยู่ และข้อมูลการขอสินเชื่อของบริษัทการเงินอื่น ที่หากแสดงแค่คะแนนเครดิตจะทำให้

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ข้อมูลที่แสดงไม่เพียงพอแก่การพิจารณาอนุมัติ หรือปฏิเสธสินเชื่อของลูกค้า ไม่สามารถประเมินความสามารถในการชำระหนี้ได้เท่าเดิม รวมทั้งคะแนนเครดิตอาจจะไม่สะท้อนถึงคุณภาพลูกค้า เป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ เช่น ลูกค้า A และ B คะแนนเครดิตเท่ากัน ทำให้ตรวจสอบยากว่าแตกต่างกันอย่างไร เพื่อประเมินวงเงินในการให้สินเชื่อ (บริษัท ฮอนด้า สีสิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) การเสนอแก้ไขให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยเฉพาะคะแนนเครดิตและการเพิ่มสิทธิให้เจ้าของข้อมูลขอทำลายข้อมูลเครดิตได้ อาจเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงสินเชื่อที่เป็นธรรม และอาจทำให้ปัญหานี้นอกระบบเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากไม่มีประวัติข้อมูลเครดิตที่ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริงและไม่มีข้อมูลเครดิตยาวเพียงพอในการพิจารณา

ในการวิเคราะห์สินเชื่อ ผู้ให้สินเชื่อจะวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างรอบด้าน โดยปัจจัยสำคัญที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อควรสะท้อนถึงความสามารถในการชำระหนี้คืนของลูกค้า (ability to pay) และความตั้งใจในการชำระหนี้คืนของลูกค้า (willingness to pay) ผู้ให้สินเชื่อจึงจำเป็นต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการชำระหนี้และภาระหนี้ของลูกค้าที่มากเพียงพอและสะท้อนข้อเท็จจริง เพื่อจะสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกค้าได้ถูกต้อง แม่นยำมากที่สุด การที่ผู้ให้สินเชื่อสามารถแยกแยะความแตกต่างของคุณภาพลูกค้า จะช่วยส่งผลให้ลูกค้าที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับนโยบายความเสี่ยงของผู้ให้สินเชื่อมีโอกาสได้รับสินเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกค้าที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีก็จะได้ประโยชน์จากการแยกแยะคุณภาพลูกค้าได้ตามความเสี่ยงของลูกค้าอย่างชัดเจน ทั้งนี้ จากการสำรวจ credit underwriting standards ของธนาคารพาณิชย์ พบว่า ลูกค้าที่มีประวัติข้อมูลเครดิตที่ยาวกว่า แม้จะเคยมีประวัติเป็นหนี้เสียแต่หากปัจจุบันกลับมาชำระได้ จะยังมีโอกาสได้รับสินเชื่อมากกว่าลูกค้าที่มีประวัติสั้น หรือไม่มีประวัติเลย ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเครดิตต่ำที่สุด

ดังนั้น การที่เสนอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยเฉพาะคะแนนเครดิตซึ่งเป็นเพียงตัวชี้วัดความสามารถในการชำระหนี้คืน หรือการให้สิทธิลูกค้าในการทำลายข้อมูลเครดิตสำหรับบัญชีหนี้ที่ระงับแล้ว บัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 180 วัน และบัญชีหนี้ที่ขาดอายุความ หรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย ก็จะช่วยส่งผลให้ผู้ให้สินเชื่อมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการพิจารณาวิเคราะห์สินเชื่อ ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความตั้งใจในการชำระหนี้คืนของลูกค้าและความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนอาจกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่สูงเกินกว่าความเสี่ยงที่แท้จริงของลูกค้าหรืออาจตัดสินใจไม่อนุมัติสินเชื่อ และอาจส่งผลให้ลูกค้าต้องไปพึ่งพาหนีนอกระบบ ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลเครดิตและคะแนนเครดิตของประเทศไทยสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่

ได้รับการยอมรับของระบบข้อมูลเครดิตในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร สาธารณรัฐเกาหลี สิงคโปร์ ฮ่องกง และมาเลเซีย

นอกจากนี้ การที่ผู้ให้สินเชื่อไม่สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลประวัติการชำระหนี้ และภาระหนี้ของลูกหนี้ในการวิเคราะห์สินเชื่อได้ อาจเป็นเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้ให้สินเชื่อไม่เห็นความจำเป็นของการเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต จนส่งผลกระทบต่อกระบวนการสร้างวัฒนธรรมการปล่อยสินเชื่อที่ดี (good credit culture) และการที่ผู้ให้สินเชื่อไม่สามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกหนี้ได้อย่างแม่นยำอาจทำให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของผู้ให้สินเชื่อและในระบบการเงิน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินและเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

(2) คำนียามควรพิจารณาว่าตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนดควรเป็นหลักเกณฑ์เช่นใด และการกำหนดนั้นจะให้ความหมายไปในทิศทางใด หรือหากต้องการความชัดเจนว่าให้บริษัทข้อมูลเครดิต รายงานผลการตรวจสอบออกมาเป็นผลคะแนนเครดิตก็ควรระบุให้ชัดเจนที่คำนียามในคราวเดียว (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะตรวจสอบข้อมูลของตนได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (เว็บไซต์) - เพื่อเป็นการตรวจคัดกรองเครดิตตนเอง และปรับปรุงตนเอง (เว็บไซต์) - เพราะเป็นข้อมูลทางการเงินของตัวเอง และเพื่อเป็นการส่งเสริมวินัยทางการเงิน จึงไม่ควรคิดค่าธรรมเนียมกับเจ้าของข้อมูลและลดค่าใช้จ่ายของเจ้าของข้อมูลกรณีมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลของตนเอง (เว็บไซต์) - เป็นสิทธิของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียม (เว็บไซต์) - ประชาชนควรได้เข้าถึงข้อมูลตนเองอย่างสม่ำเสมอ แต่ควรกำหนดจำนวนครั้งและระยะเวลา (เว็บไซต์) - อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล (เว็บไซต์) - เจ้าของข้อมูลจะได้รับทราบสถานะบัญชีของตนเอง เพื่อสามารถนำไปวางแผนปรับปรุงการชำระหนี้หรือเคลียร์หนี้ของตน	- เป็นการให้เจ้าของข้อมูลเข้าถึงข้อมูลโดยง่าย โดยไม่มีเงื่อนไขจำกัดในการตรวจสอบ (เว็บไซต์) - อาจเป็นการสร้างภาระให้กับหน่วยงานผู้ดูแลระบบมากเกินไป เป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายให้กับผู้ดูแลข้อมูล (เว็บไซต์) - การดำเนินงานย่อมมีต้นทุน (เว็บไซต์) - ไม่เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (ธนาคารอินเดียโอเวอร์ซีส์) - ในกรณีที่ยื่นขอสินเชื่อผ่านสถาบันการเงิน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการเรียกดูข้อมูลเครดิตเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาสินเชื่อ ไม่มีเรียกเก็บค่าธรรมเนียม เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลได้ยื่นขอตรวจสอบข้อมูลด้วยตัวเอง เพื่อใช้ในวัตถุประสงค์ด้านอื่น ซึ่งข้อมูลนี้เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นความลับมีการจัดเก็บและการประมวลผล มีความปลอดภัยสูง เป็นต้นทุนที่ต้องดูแล ดังนั้นกรณีที่เจ้าของข้อมูลมีความต้องการตรวจสอบข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
โดยอาจมีการกำหนดให้ตรวจสอบข้อมูลโดยไม่เสียค่าธรรมเนียมได้ปีละ 4 ครั้ง (เว็บไซต์) - ไม่ควรเก็บค่าธรรมเนียม เป็นสิทธิของเจ้าของบัตร (เว็บไซต์) - ในฐานะเจ้าของข้อมูลย่อมมีสิทธิโดยชอบที่จะขอตรวจสอบข้อมูลของตนโดยไม่เสียค่าธรรมเนียม (เว็บไซต์) - เป็นข้อมูลของตนเอง จึงควรมีสิทธิตรวจสอบโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (เว็บไซต์) - มีภาระหนี้มาก เมื่อปิดหนี้แล้ว ต้องรอ 3 ปี ซึ่งในระยะเวลาี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตรวจสอบเยอะมาก สามารถนำเงินไปชำระหนี้ได้หลายบาท (เว็บไซต์) - ข้อมูลที่ขอตรวจสอบเป็นข้อมูลของเจ้าของซึ่งไม่ควรเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น (เว็บไซต์) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (เว็บไซต์) - ปัจจุบันแม้จะมีช่องทางในการตรวจสอบข้อมูลเครดิตแบบไม่เสียค่าใช้จ่ายอยู่แล้ว แต่ยังมีบางกรณีที่เจ้าของข้อมูลเครดิตที่ดำเนินการผ่านสถาบันการเงินต่าง ๆ จะต้องเสียค่าบริการในการตรวจสอบข้อมูลเครดิตของตนเอง อัตราฉบับละ 100 - 200 บาท ซึ่งเป็นการไม่สมควร เนื่องจากเป็นการคิดค่าบริการในการดำเนินการที่สูง หากเจ้าของข้อมูลเครดิตจำเป็นต้องยื่นให้สถาบันการเงินหลายแห่งพิจารณาสินเชื่อ อันเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้บริโภคซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลเครดิต (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (สภาองค์กรของผู้บริโภค) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (ธนาคารออมสิน)	วัตถุประสงค์ด้านอื่น ควรต้องเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กฎหมายกำหนด (บริษัท สมใจ 2559 จำกัด) - ปัจจุบันสถาบันการเงินแต่ละแห่งเป็นผู้ตรวจสอบข้อมูลให้เจ้าของข้อมูลโดยผ่านความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ทั้งนี้ในการตรวจสอบข้อมูลเครดิต บริษัทสมาชิกจะถูกเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด โดยบริษัทสมาชิกสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของข้อมูลได้ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย การกำหนดเรื่องดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติ (บริษัท เอสจี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - การดำเนินงานย่อมมีต้นทุน (บริษัท เอสจีเอฟ แคปปิตอล จำกัด (มหาชน))

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เจ้าของข้อมูลควรที่จะเข้าถึงข้อมูลของตนเองได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย (บริษัท กรู๊ปลิส จำกัด (มหาชน) และบริษัท ธนบรรณ จำกัด) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (บริษัท เครดิตฟองซิเอร์ เอสเบ จำกัด) - เป็นประโยชน์กับเจ้าของข้อมูล (บริษัท เงินติดล้อ จำกัด (มหาชน)) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (บริษัท จี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (บริษัท พรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (บริษัท ไมด้าลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (บริษัท แรบบิท แคช จำกัด) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (บริษัท ลิสซิ่งกลีกรไทย จำกัด) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (บริษัท โอริโค ออโต้ ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (บริษัท ฮอนด้า ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- (1) อาจจำกัดว่าตรวจสอบได้กี่ครั้งต่อปี (เว็บไซต์)
- (2) หากเป็นการสืบค้นข้อมูลของบุคคลอื่นควรเสียค่าธรรมเนียม (เว็บไซต์)
- (3) เพื่อป้องกัน Moral Hazard ควรเก็บค่าธรรมเนียมได้หากเป็นการใช้สิทธิในเรื่องเดิมซ้ำ ๆ หลายครั้งโดยไม่สมเหตุผล หรืออาจกำหนดจำนวนสูงสุดในการเรียกดูข้อมูลสูงสุดต่อคน/ปี (เว็บไซต์)
- (4) เข้าใจได้ว่าการดำเนินงานมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จึงอาจต้องมีการตั้งเงื่อนไขอื่น ๆ สำหรับกรณีที่ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการตรวจสอบข้อมูล (เว็บไซต์)
- (5) ต้องกำหนดความถี่ในการที่จะตรวจสอบ เช่น 3 เดือน หรือ 6 เดือน (เว็บไซต์)
- (6) ควรระบุช่องทางที่สามารถตรวจได้จากที่ใด หากเป็นภาคเอกชน แล้วให้บุคคลทั่วไปตรวจสอบได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ไม่น่าจะกระทำได้เพราะมีต้นทุนในการให้บริการ และหากจำกัดช่องทาง อาจไม่เพียงพอให้บริการกับลูกค้า (เว็บไซต์)
- (7) หากสามารถตรวจสอบผ่านระบบออนไลน์ได้ จะสามารถลดต้นทุนได้ (เว็บไซต์)

(8) ควรแยกกรณีตรวจสอบข้อมูลตนเองกับการใช้หรือรับข้อมูลตัวเองออกจากกัน (เว็บไซต์)

(9) ในแง่ของการตรวจสอบควรกระทำได้ แต่กรณีหากจะใช้เพื่อเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาต่าง ๆ ยังเห็นว่าการขอตรวจสอบข้อมูลสมควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเนื่องจากเป็นภาระค่าใช้จ่ายของผู้ให้บริการ (เว็บไซต์)

(10) การให้เจ้าของข้อมูลเครดิตมีสิทธิตรวจสอบข้อมูลของตนได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียมควรศึกษาถึงผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้อง (stakeholders) อย่างรอบด้าน เพื่อป้องกันการเกิดผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ (unintended consequences) เป็นอาทิว่า บริษัทข้อมูลเครดิตอาจผลกระทบที่มิได้ตั้งใจจากการให้บริการตรวจสอบข้อมูลเครดิตไปให้ผู้ให้สินเชื่อและอาจส่งผลให้ผู้ให้สินเชื่อดังกล่าวไปเรียกเก็บจากผู้ขอสินเชื่อทางอ้อมได้หรือความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการประกอบธุรกิจของบริษัทข้อมูลเครดิต ทั้งนี้ จากการศึกษาข้อมูลของต่างประเทศพบว่าบางประเทศจะกำหนดจำนวนครั้ง หรือเงื่อนไขที่จะให้เจ้าของข้อมูลสามารถตรวจสอบข้อมูลเครดิตโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม (ธนาคารแห่งประเทศไทย)

(11) การดำเนินการในฐานะเอกชนการประกอบธุรกิจย่อมมีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจและไม่มีเงินสนับสนุนจากช่องทางอื่นใด โดยรายได้มาจากสมาชิกเป็นหลัก แต่หากจะมีการให้เจ้าของข้อมูลตรวจสอบข้อมูลเครดิตและคะแนนเครดิตฟรีต้นทุนค่าใช้จ่ายจากธุรกรรมดังกล่าวจะต้องมีแหล่งรองรับเช่นมีเงินสนับสนุนจากหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง (บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด)

(12) ควรกำหนดเงื่อนไขการตรวจสอบโดยไม่เสียค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน (เช่น สูงสุดไม่เกิน x ครั้งต่อเดือน ครั้งที่ $x+1$ จะต้องเสียค่าธรรมเนียม) เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ก่อให้เกิดการสอบถามที่ถื่นจนเกินไปและก่อให้เกิดภาระกับสถาบันการเงิน หรือผู้ให้ข้อมูล

อย่างไรก็ตาม การกำหนดเรื่องนี้สามารถกระทำผ่านประกาศของ NCB เช่น ในปัจจุบันมีการกำหนดให้เจ้าของข้อมูลที่ถูกปฏิเสธการให้สินเชื่อสามารถตรวจสอบข้อมูลได้ฟรีอยู่แล้ว โดยเห็นว่าการกำหนดผ่านประกาศของ NCB จะสามารถระบุละเอียดได้ชัดเจน และยืดหยุ่นในการปรับปรุงแก้ไขหากบริบทมีการเปลี่ยนไปในอนาคต (สมาคมธนาคารไทย)

(13) เพื่อไม่ให้เกิดการทับซ้อนกับการดำเนินงานของหน่วยงานที่ดูแลข้อมูล เห็นควรกำหนดจำนวนครั้งในการตรวจสอบข้อมูลที่เหมาะสมด้วย (ธนาคารออมสิน)

(14) ควรต้องพิจารณาด้านทุนการดำเนินงานของบริษัทข้อมูลเครดิตประกอบ (ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)

(15) ควรมีกลไกกำกับเพื่อป้องกันการร้องขอตรวจสอบข้อมูลที่มีความถี่สูงเกินความเหมาะสม โดยอาจจะกำหนดเป็นตรวจฟรีปีละ 2 ครั้ง เป็นต้น (บริษัท เครดิตฟองซิเอร์ เอสเบ จำกัด)

(16) การขอข้อมูลเครดิตโดยไม่เสียค่าธรรมเนียมมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ขึ้นอยู่กับการใช้งานและการจัดการระบบข้อมูลเครดิต โดยข้อดีคือ ช่วยให้การตรวจสอบสถานะทางการเงินเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถป้องกันปัญหาจากการละเมิดข้อมูลได้ ส่วนข้อเสียคือ อาจทำให้เกิดการใช้ข้อมูลเกินความจำเป็น ดังนั้น การขอข้อมูลเครดิตโดยไม่เสียค่าธรรมเนียมควรมีข้อกำหนดและการควบคุมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อในระยะยาว (บริษัท จี แคปิตอล จำกัด (มหาชน))

(17) เห็นควรเป็นไปตามดุลยพินิจของบริษัทข้อมูลเครดิต (บริษัท ซีไอเอ็มบี ไทย ออโต้ จำกัด และบริษัท เวิลด์สตี จำกัด)

(18) ปัจจุบัน เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะตรวจสอบข้อมูลของตนอยู่แล้ว ในกรณีที่ เจ้าของข้อมูลใช้สิทธิที่จะตรวจสอบข้อมูลผ่านทางสถาบันการเงิน การไม่คิดค่าธรรมเนียมในการ ตรวจสอบข้อมูลอาจทำให้เจ้าของข้อมูลใช้สิทธิในการตรวจสอบข้อมูลของตนบ่อยเกินความจำเป็น ซึ่งอาจ ก่อให้เกิดภาระต่อสถาบันการเงินได้ การตรวจสอบข้อมูลโดยไม่เสียค่าธรรมเนียมจึงควรเป็นกรณีที่เจ้าของ ข้อมูลดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ด้วยตนเองเท่านั้น (บริษัท นิสสัน ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)

(19) หากมีการพัฒนาปรับปรุงข้อมูลเครดิตหรือขยายฐานขอบเขตให้กว้างมากขึ้น เห็นว่าการเก็บค่าธรรมเนียมนั้นไม่ได้มีประเด็นปัญหาอะไร (บริษัท พรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด)

(20) หากกำหนดให้ตรวจสอบข้อมูลเครดิตได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม ยังไม่ชัดเจน ว่าหน่วยงานใดจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ และจะเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ให้บริการ ทางการเงินเกินสมควรหรือไม่ (บริษัท แรบบิท แคช จำกัด)

(21) ควรมีการจำกัดจำนวนครั้งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (บริษัท ลีสซิ่งกสิกรไทย จำกัด)

(22) การไม่เก็บค่าธรรมเนียมกรณีที่ถูกคำดำเนินการขอตรวจสอบเองโดยไม่ผ่าน สถาบันการเงินจะเป็นประโยชน์แก่ลูกค้ามากกว่า แต่การไม่เก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของข้อมูลนั้น ก็ไม่ควร เป็นเหตุให้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจากสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต ส่วนในกรณีที่ลูกค้ามายื่น ขอให้สถาบันการเงินตรวจสอบข้อมูล ควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียม เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ (บริษัท ฮอนด้า ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดสิทธิของเจ้าของข้อมูลเครดิต เพิ่มเติมตามร่างมาตรา 11 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ และการกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตมีระบบ ทำลายข้อมูลตามสิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่นั้น

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เป็นสิ่งที่ดีต่อเจ้าของข้อมูล (เว็บไซต์) - เจ้าของบัตรควรกำหนดสิทธิของตนเอง ได้ (เว็บไซต์) - ข้อมูลในลักษณะนี้เกี่ยวกับหนี้สินที่มี การชำระแล้ว จึงควรต้องทำลาย (เว็บไซต์) - จะสอดคล้องกับกฎหมาย PDPA (เว็บไซต์) - ข้อมูลควรเป็นข้อมูลที่มีการปรับปรุง โดยล่าสุด (เว็บไซต์) - จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าของข้อมูล เครดิตในการยื่นขออนุมัติสินเชื่อกับสถาบัน การเงิน ในกรณีที่ข้อมูลบัญชีที่หนี้ระงับแล้ว หรือ	- ธนาคารไม่สามารถนำข้อมูล ที่ ไม่เพียงพอมาวิเคราะห์เงินที่จะพิจารณาอนุมัติ สินเชื่อได้ จึงเป็นการเพิ่มความยากแก่ผู้เข้าถึง แหล่งเงินทุนมากขึ้น เนื่องจากข้อมูลที่นำมา วิเคราะห์ไม่เพียงพอและทำให้ธนาคารมีความ เสี่ยงในการเกิดหนี้เสียขึ้นในอนาคต (เว็บไซต์) - ระบบเดิมดีอยู่แล้วตามหลักสากล (เว็บไซต์) - ควรเก็บไว้ เพื่อเป็นข้อมูลที่ดีของแต่ละ บุคคล (เว็บไซต์) - กระทบวิธีการประเมินความเสี่ยง ในการอนุมัติสินเชื่อให้กับประชาชน (เว็บไซต์)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
กลับมาชำระได้ตามปกติ (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (สภาองค์กรของผู้บริโภค) - เป็นการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูล และการส่งเสริมความโปร่งใสในระบบเครดิต ทั้งนี้บริษัทข้อมูลเครดิตมีการทำลายข้อมูลตามระยะเวลาประมวลผลอยู่แล้ว (บริษัท จี แคปิตอล จำกัด (มหาชน)) - เห็นด้วยกับสิทธิในการรับรู้ว่าเป็นบริษัท ข้อมูลเครดิตเก็บรักษาข้อมูลใดของตนหรือคะแนนเครดิตของตนให้แก่สมาชิกให้ผู้ให้บริการใด (ธนาคารออมสิน)	- การทำลายข้อมูลตามสิทธิ อาจทำให้ข้อมูลประวัติการชำระหนี้ผิดเพี้ยนไป ซึ่งอาจก่อให้เกิด NPL จำนวนมาก หรืออาจเกิดการฉ้อฉลโดยกู้หนี้จากนอกระบบเพื่อมาตกแต่งประวัติการชำระหนี้ให้สามารถกู้ได้เพิ่มขึ้น (เว็บไซต์) - ส่งผลให้สมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตมีข้อมูลไม่เพียงพอประกอบการพิจารณาสินเชื่อ ส่งผลให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มสูงขึ้น กระทบความมั่นคงของสถาบันการเงิน (เว็บไซต์) - การให้สิทธิทำลายข้อมูลเครดิต ทั้งที่เป็นข้อเท็จจริงจากพฤติกรรมของเจ้าของข้อมูล จะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่จัดเก็บ / ผู้ที่นำข้อมูลไปใช้งานจะไม่เชื่อถืออีกต่อไป (เว็บไซต์) - ส่งผลทำให้สมาชิกของข้อมูลเครดิตมีข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อไม่ครบถ้วน (เว็บไซต์) - ผู้ให้สินเชื่อหรือสถาบันการเงินจะไม่รู้จกว่าเจ้าของข้อมูลมีการผ่อนชำระหนี้ดีหรือไม่ดีเพราะเห็นข้อมูลที่น้อยเกินไป (เว็บไซต์) - อายุข้อมูลที่จัดเก็บในปัจจุบันเหมาะสมอยู่แล้ว (เว็บไซต์) - เพราะการวิเคราะห์เครดิตเพื่ออนุมัติสินเชื่อใหม่ ๆ ให้กับลูกค้าจะต้องอ้างอิงถึงประวัติทางการเงินของลูกค้าเป็นสำคัญประการหนึ่ง (เว็บไซต์) - อาจเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนขาดวินัยในการชำระหนี้ การทำลายข้อมูลเครดิต (ที่เร็วเกินไป) ยังส่งผลให้ข้อมูลเครดิตขาดความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์พฤติกรรมลูกค้า และอาจขัดกับกฎหมายอื่นหรือสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ ซึ่งกำหนดสิทธิของลูกค้าไว้แล้ว (เว็บไซต์) - ประวัติการชำระเงินควรเก็บเพื่อให้ประชาชนหรือเจ้าของข้อมูลเห็นว่าเราจ่ายเงินกำหนดหรือจ่ายตรงเวลา (เว็บไซต์)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	- หากทำลายข้อมูลดิบเกี่ยวกับประวัติการชำระที่แท้จริงจะทำให้ความแม่นยำของคะแนนเครดิตลดลง ไม่มีความน่าเชื่อถือและไม่มีประโยชน์ต่อการใช้งาน และการนำข้อมูลออกจะทำให้ไม่มีข้อมูลประวัติการชำระหนี้ที่ถูกต้องครบถ้วน สถาบันการเงินได้รับข้อมูลสำหรับวิเคราะห์สินเชื่อไม่ถูกต้อง (เว็บไซต์) - การทำลายข้อมูลจะเป็นการปกปิด/ลบล้างประวัติ/พฤติกรรมที่ไม่ดีในการใช้สินเชื่อ เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนไม่เกรงกลัวการทำความผิด หรือพฤติกรรมที่ส่งผลเสียหายต่อสถาบันการเงิน และสถาบันการเงินจะไม่เห็นพฤติกรรมการผ่อนชำระของลูกค้าที่บัญชีมีประวัติการผิดนัดชำระหนี้ (เว็บไซต์) - ประเทศไทยควรมีที่เก็บข้อมูลบัญชีหนี้และประวัติการชำระหนี้ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์บริหารความเสี่ยงในการออกมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม (เว็บไซต์) - การทำลายข้อมูลบัญชีสินเชื่อจะส่งผลให้ข้อมูลไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทำให้ไม่มีประวัติย้อนหลังให้เห็นทั้งนี้ที่ระงับแล้วหรือบัญชีที่หนี้ยังไม่ระงับ ซึ่งเป็นผลให้ข้อมูลเครดิตขาดความน่าเชื่อถือและเป็นผลต่อการคำนวณคะแนนเครดิต นอกจากนี้ ในภาพรวมของประเทศไทยและการประมวลผลข้อมูลเครดิตยังถูกประเมินโดยธนาคารโลกภายใต้รายงาน Doing Business ภายใต้ตัวชี้วัดการได้รับสินเชื่อ ซึ่งจะประเมินจากความถี่ในการจัดเก็บข้อมูลเครดิต (ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นรายงานชื่อ Business Ready (B-Ready) ภายใต้ตัวชี้วัดบริการทางการเงิน (Financial Services) โดยรายงานนี้จะสะท้อนความง่ายในการเข้ามาประกอบธุรกิจของนักลงทุน โดยการมีข้อมูลเครดิตที่ลึกเพียงพอจะ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ทำให้การเข้าถึงสินเชื่อได้ง่ายขึ้น ซึ่งประเทศไทยจะถูกประเมินโดยรายงานใหม่นี้ในปี 2569 โดยขอบเขตการประเมินจะมากกว่ารายงานเดิม แต่พื้นฐานตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับข้อมูลเครดิตเดิมยังอยู่ครบทั้งหมดจำนวน 8 เรื่อง (เดิมประเทศไทยทำได้แล้ว 7 เรื่อง และได้รับคะแนนประเมิน 7 เต็ม 8 คะแนน) ได้แก่ 1. เผยแพร่ข้อมูลทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล 2. เผยแพร่ข้อมูลทั้งในด้านบวก (เช่น จำนวนสินเชื่อที่ได้รับและประวัติการชำระเงินตรงเวลา) และด้านลบ (เช่น การชำระเงินล่าช้า จำนวนครั้งและจำนวนเงินที่มีการผิดนัดชำระหนี้ และการล้มละลาย) 3. เผยแพร่ข้อมูลผู้ค้าปลีกและบริษัทผู้ให้บริการสาธารณูปโภค นอกเหนือไปจากสถาบันการเงิน 4. เผยแพร่ข้อมูลประวัติย้อนหลังมากกว่า 2 ปี (หากเผยแพร่ข้อมูลด้านลบเกิน 10 ปี หรือลบข้อมูลผิดนัดชำระหนี้ทันทีเมื่อชำระคืนจะได้รับ 0 คะแนนจากตัวชี้วัดนี้) 5. เผยแพร่ข้อมูลเงินกู้ที่ต่ำกว่า 1% ของรายได้ต่อหัวประชากรของประเทศ (โดยจะต้องมีความครอบคลุมข้อมูลมากกว่า 1% ของจำนวนประชากรผู้ใหญ่) 6. กฎหมายกำหนดให้สิทธิเจ้าของข้อมูลสามารถเข้าถึงข้อมูลของตนเองที่บริษัทข้อมูลเครดิต 7. ธนาคารและสถาบันการเงินสามารถเข้าถึงข้อมูลเครดิตของผู้กู้ด้วยผ่านระบบออนไลน์ 8. บริษัทข้อมูลเครดิตให้บริการคะแนนเครดิตเป็นบริการเพิ่มเติม (Value-added Service) แก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินให้ช่วยในการวิเคราะห์ลูกค้าผู้กู้ได้ดียิ่งขึ้น

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ดังนั้น หากมีการแก้ไขกฎหมายตามข้อเสนอประเทศไทยจะถูกประเมินลดลงอย่างน้อย 2 คะแนนในข้อ 2. และข้อ 4. (บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด) - จะส่งผลให้สถาบันการเงินมีข้อมูลไม่เพียงพอในการพิจารณาประวัติความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อ รวมถึงไม่สามารถประเมินภาระหนี้ที่มีอยู่กับสถาบันการเงินอื่น ๆ ได้ว่ามีอยู่ในระดับใด และจะสามารถพิจารณาให้สินเชื่อได้เพิ่มเติมอีกหรือไม่ การพิจารณาสินเชื่อด้วยข้อมูลที่ไม่เพียงพอและไม่รัดกุม จะส่งผลให้เกิดหนี้เสียในภายหลัง เนื่องจากมิได้มีการพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้อย่างถี่ถ้วน ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ RL นอกจากนี้ เมื่อมีการทำลายข้อมูลอาจส่งผลต่อคะแนนเครดิตของผู้ขอสินเชื่อ เนื่องจากสถาบันการเงินจะไม่มีข้อมูลในช่วงดังกล่าวซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ขอสินเชื่อ เช่น ลูกหนี้สามารถกลับมาชำระหนี้ได้แต่ข้อมูลกลับถูกลบไป สถาบันการเงินจึงปฏิเสธการให้สินเชื่อ (reject) ซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างฯ ดังนั้น การที่ NCB มีทั้งข้อมูลส่วน Positive และ Negative นั้นทำให้ข้อมูลเครดิตน่าเชื่อถือและมีประโยชน์ในการพิจารณาสินเชื่อ การให้สิทธิในการลบข้อมูลเฉพาะส่วนที่เป็น negative ออกจากข้อมูลเครดิตอาจส่งผลต่อการใช้ข้อมูลในภาพรวม และผู้ประกอบการก็อาจจะปรับกระบวนการอนุมัติสินเชื่อให้ต้องการข้อมูลด้านอื่นมากขึ้นจนกลายเป็นภาระของผู้กู้เพิ่มขึ้นได้ในอนาคต การกำหนดสิทธิให้เจ้าของข้อมูลสามารถขอทำลาย อาจทำให้การประมวลผลเกี่ยวกับประวัติการชำระหรือการให้สินเชื่อไม่ครบถ้วน ทำให้คุณภาพของสินเชื่อด้อยลง อีกทั้งสถาบันการเงินอาจมีการเพิ่มข้อพิจารณาอื่น ๆ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	และขอเอกสารเพิ่มเติมจากผู้ขอสินเชื่อโดยตรง เพื่อประกอบการพิจารณา อนึ่งการทำลายข้อมูลไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าสถาบันการเงินจะสามารถพิจารณาสินเชื่อได้มากขึ้นแต่อย่างใด หากแต่จะก่อให้เกิดหนี้สูญเพิ่มขึ้น เนื่องจากขาดตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า นอกจากนี้เมื่อสถาบันการเงิน มีการพิจารณา ทบทวนการให้สินเชื่อ หากพบว่าหนี้เสียมีการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น อาจเพิ่มความเข้มงวดในการพิจารณาสินเชื่อ (credit tightening) และส่งผลให้อัตราการปฏิเสธสินเชื่อสูงขึ้น (reject rate) อีกทั้ง การเพิ่มสิทธิให้สามารถขอทำลายข้อมูลเพียงมีประวัติชำระที่ดีเพียงแค่ 180 วันนั้น มิได้เป็นการสร้างวัฒนธรรมและปลูกฝังค่านิยมในการใช้จ่ายที่จำเป็น พอตัว และจ่ายชำระคืนได้ตรงเวลา แต่อาจเป็นการก่อหนี้เพิ่มที่เกินตัว และทำให้วินัย ความรับผิดชอบที่จะต้องชำระคืนให้ตรงเวลา เพื่อรักษาประวัติให้ดีขึ้นหายไป ก่อให้เกิดหนี้เสีย ไม่สนใจวินัยทางการเงินและนำไปสู่ moral hazard ที่อาจส่งผลกระทบต่อสังคม และเศรษฐกิจโดยรวมต่อไปในอนาคต (สมาคมธนาคารไทย) - การเพิ่มสิทธิในการรับรู้การเปิดเผยข้อมูลหรือคะแนนเครดิต และหลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมสินเชื่อของสถาบันการเงินนั้น อาจมีความยุ่งยากซับซ้อนในการปฏิบัติจริง และยากต่อการทำความเข้าใจแก่บุคคลต่าง ๆ ส่วนสิทธิในการขอทำลายข้อมูลต่าง ๆ นั้น หลักการดังกล่าวจะทำให้คะแนนเครดิตที่ประมวลจากข้อมูลดังกล่าวไม่สะท้อนประวัติการชำระเงินที่แท้จริงของบัญชีนั้น ๆ โดยทั่วไปคะแนนเครดิตจะคำนวณมาจากการชำระเงินที่แท้จริง ซึ่งหากมีการทำลายข้อมูลดิบบางส่วนออกไป ความแม่นยำของคะแนนเครดิตก็จะลดลง คะแนนเครดิตก็จะไม่มีความ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	น่าเชื่อถืออีกต่อไป และหากคะแนนเครดิตไม่สะท้อนคุณภาพการชำระหนี้ ต่อไปคะแนนเครดิตก็จะไม่มีความน่าเชื่อถือและไม่มีประโยชน์ที่จะใช้งานในที่สุด การลบข้อมูลนี้อาจทำให้การพิจารณาสินเชื่อได้รับผลกระทบด้านความเสี่ยงและส่งผลให้การวิเคราะห์สินเชื่อคลาดเคลื่อน อาจส่งผลให้สถาบันการเงินหาวิธีการอื่นมาป้องกันความเสี่ยงแทน ซึ่งจะทำให้การปล่อยสินเชื่อเป็นไปได้ยากมากยิ่งขึ้น ในส่วนการให้สิทธิทำลายข้อมูลขาดอายุความนั้น ควรยึดถือหลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตในปัจจุบัน ได้แก่ เฉพาะกรณีศาลพิพากษายกฟ้อง เพราะเหตุขาดอายุความ ซึ่งมีแนวปฏิบัติที่เหมาะสมแล้ว (สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย) - ข้อมูลเครดิต ควรมีความครบถ้วนและถูกต้อง เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถประเมินความเสี่ยงได้อย่างแม่นยำ การจัดเก็บข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนหรือเก็บเฉพาะข้อมูลเพียงด้านเดียวจะทำให้ผู้ใช้บริการประเมินความเสี่ยงได้ไม่ถูกต้อง และต้องปรับเกณฑ์การพิจารณาสินเชื่อให้เข้มงวดขึ้น เพื่อสะท้อนกับข้อมูลที่มี Bias การกำหนดสิทธิตามมาตรา 25 (8) การใช้ข้อมูลเครดิตของลูกค้าเป็นเพียงส่วนหนึ่งในพิจารณาสินเชื่อเท่านั้น แต่ธนาคารยังต้องใช้ปัจจัยอื่น ๆ มาพิจารณาสินเชื่อให้ลูกค้า รวมถึงกำหนดอัตราดอกเบี้ยด้วย การที่กำหนดให้ลูกค้าดูข้อมูลนี้ได้โดยแต่ละธนาคารสมาชิกไม่สามารถดูข้อมูลนี้ได้ จะเกิดเรื่องร้องเรียนจากลูกค้าและธนาคารสมาชิกไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อมูลที่ลูกค้าร้องเรียนเป็นข้อมูลที่แท้จริงหรือไม่ รวมถึงมีบทกำหนดโทษสำหรับธนาคารสมาชิก แต่ไม่ได้มีบทกำหนดลูกค้าในกรณีลูกค้าแจ้งข้อมูลนี้อาจเป็นเท็จ กรณีสิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลตามมาตรา 25 (9) – (11) นั้น ข้อมูลเครดิตของลูกค้า

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกหนี้ การให้สิทธิลูกหนี้ที่เคยค้างและกลับมาชำระให้เป็นปกติไม่น้อยกว่า 180 วัน ขอทำลายข้อมูลดังกล่าวได้ จะส่งผลให้มีข้อมูลเครดิตเหมือนลูกค้าที่เป็นปกติ ซึ่งไม่เป็นธรรมและจะกระทบกับการประมวลผลในระบบของธนาคารที่อาจผิดเพี้ยนหรือไม่ตรงกับความเป็นจริง ประกอบกับบริษัทข้อมูลเครดิตมีกำหนดระยะเวลาการทำลายข้อมูลลูกค้าอยู่แล้ว (ธนาคารเกียรตินาคินภัทร) - สิทธิที่จะรับรู้หลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมของสินเชื่อ นั้น เกณฑ์ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมการให้สินเชื่อของธนาคารเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยอยู่แล้ว ส่วนสิทธิของเจ้าของข้อมูลที่จะขอทำลายข้อมูลและการกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตมีระบบทำลายข้อมูลดังกล่าว อาจทำให้ธนาคารมีข้อมูลไม่เพียงพอในการวิเคราะห์สินเชื่อ ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการวิเคราะห์สินเชื่อของสถาบันการเงินลดลง จนนำไปสู่การเกิดหนี้ที่ด้อยคุณภาพ (ธนาคารออมสิน) - สิทธิบางข้อเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อเจ้าของข้อมูลมากเกินไป ไม่เป็นผลดีหรือเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการเงิน และก่อเกิดความเสี่ยงในการพิจารณาการให้สินเชื่อ (ธนาคารอินเดียเอ็นโอเวอร์ชีส์) - กฎหมายได้กำหนดสิทธิให้เจ้าของข้อมูลเข้าถึงข้อมูลเครดิตของตนได้จากบริษัทข้อมูลเครดิตอยู่แล้ว (ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย) - ข้อมูลที่ร่างพระราชบัญญัติกำหนดให้สิทธิเจ้าของข้อมูลขอให้ทำลายข้อมูลได้นั้น เป็นข้อมูลที่สะท้อนพฤติกรรมทางการเงินในอดีตที่ผ่านมา และเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาสินเชื่อของสมาชิก ซึ่งปัจจุบัน ธปท. ได้มีการจัดทำ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	เกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบที่จะเป็นแนวทางการให้เจ้าหนี้อนุมัติสินเชื่ออย่างมีความรับผิดชอบและเป็นธรรม เช่น การเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่อาจเป็นการกระตุ้นการก่อหนี้ที่เกินตัว ให้มีการกำกับดูแลให้ผู้ปล่อยสินเชื่อทุกกลุ่มปฏิบัติเป็นแนวทางอย่างรัดกุมเพื่อป้องกันการเกิดหนี้ด้อยคุณภาพและเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาหนี้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพขึ้น ซึ่งหากทำลายข้อมูลเหล่านี้จะส่งผลให้การพิจารณาสินเชื่อตามหลักเกณฑ์ประกาศของ ธปท. ไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะยิ่งเป็นการเพิ่มภาระหนี้ครัวเรือนให้เพิ่มขึ้น (บริษัท กรู๊ปลีส จำกัด (มหาชน) และบริษัท ธนบรรณ จำกัด) - อาจมิได้แก้ปัญหการเข้าถึงสินเชื่อตามความประสงค์ เนื่องจากสถาบันการเงินจะมีข้อมูลไม่เพียงพออันประกอบไปด้วยฐานะทางการเงิน ประวัติการชำระหนี้ ภาระหนี้ที่มีอยู่กับสถาบันการเงินอื่นมากนักน้อยเพียงใด ประกอบในการพิจารณาสินเชื่อ และกลับจะทำให้การพิจารณาสินเชื่อต้องรัดกุมมากยิ่งขึ้น ทำให้ลูกหนี้เข้าถึงสินเชื่อในระบบลำบากขึ้น (บริษัท เครดิตฟองซิเอร์ เอสเบ จำกัด) - หลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมของสินเชื่อ เป็นนโยบายของผู้อนุมัติสินเชื่อ และการอนุมัติสินเชื่อไม่ได้พิจารณาแค่ปัจจัยในเรื่องของข้อมูลเครดิตเท่านั้น ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น มูลค่าหลักประกัน อาชีพ ที่มาของรายได้ ของผู้ขอสินเชื่อ ทั้งนี้ในส่วนของอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม สำหรับผู้อนุมัติสินเชื่อทั้งสถาบันการเงิน และที่ไม่ใช่สถาบันการเงินนั้นได้มีหน่วยงานกำกับอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอัตราประกาศไว้ชัดเจนอยู่แล้ว

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	สำหรับกรณีสิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลต่าง ๆ นั้น เนื่องจากความหมายของคำว่า หนี้ที่ระงับแล้ว รวมถึงหนี้ที่ที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หนี้ขาดอายุความหรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย ยังไม่ชัดเจน เพราะหากระบุเช่นนี้ หมายความว่าถ้ามีการชำระหนี้เสร็จสิ้น หรือกลับมาชำระได้ปกติภายในปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเป็นหนี้ที่ขาดอายุความ จะทำให้ลูกหนี้สามารถทำลายข้อมูลดังกล่าวได้ทันที ซึ่งพิจารณาแล้ว ทำให้ข้อมูลประวัติทางการเงิน พฤติกรรม และรายละเอียดการผ่อนชำระหนี้ของเจ้าของข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการพิจารณาสินเชื่อไม่ควรบั่นทอนทั้งกรณีดังกล่าวอาจขัดแย้งกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่นกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่กำหนดหน้าที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจ ต้องเก็บข้อมูลต่าง ๆ ไว้ให้ตรวจสอบเป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันสิ้นสุดการทำธุรกรรม ดังนั้น การนำส่งข้อมูลระยะเวลาตามที่ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตประกาศไว้เดิมจึงเหมาะสมแล้ว (บริษัท เงินติดล้อ จำกัด (มหาชน)) - ข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยหรือค่าธรรมเนียมของสินเชื่อเป็นข้อมูลการพิจารณาภายในของบริษัทสมาชิก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลทางการค้า และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวมีความยุ่งยากซับซ้อนในทางปฏิบัติ ส่วนการทำลายข้อมูลต่าง ๆ จะมีผลกระทบต่อการพิจารณาประวัติการชำระสินเชื่อตามวิธีการในปัจจุบัน การลบข้อมูลอาจทำให้การพิจารณาสินเชื่อได้รับผลกระทบด้านความเสี่ยง และส่งผลให้การวิเคราะห์สินเชื่อคลาดเคลื่อน (บริษัท ซีไอเอ็มบี ไทย ออโต้ จำกัด และบริษัท เวิลด์สลิ จำกัด)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	- การกำหนดสิทธิของเจ้าของข้อมูลเครดิตเพิ่มเติมโดยเฉพาะการให้สิทธิในการลบหรือทำลายข้อมูลนั้น ถือเป็นการให้อำนาจเจ้าของข้อมูลเครดิตในการใช้สิทธิเกินความจำเป็น เนื่องจากสถาบันการเงินต้องใช้ข้อมูลดังกล่าวประกอบการพิจารณาสินเชื่อ ข้อมูลที่ไม่ครบไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง ย่อมส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของสถาบันการเงินโดยตรง กรณีการกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตมีระบบทำลายข้อมูลตามสิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลต่าง ๆ นั้น การลบหรือทำลายข้อมูลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สูงขึ้นและจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของสถาบันการเงินอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ยิ่งไปกว่านั้น การที่บัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 180 วัน นั้นถือเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป ซึ่งไม่เพียงพอต่อการจัดการข้อมูลเพื่อวิเคราะห์สินเชื่อ ทั้งนี้บริษัทเห็นสมควรให้ใช้ข้อมูลประวัติย้อนหลังอย่างน้อย 2 ปี ในการพิจารณาสินเชื่อ (บริษัท นิสสัน ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด) - การลบประวัติหรือทำลายข้อมูลกรณีกลับมาชำระหนี้ปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะส่งผลให้ลูกหนี้เข้าใจว่าหากได้ทำตามเงื่อนไขดังกล่าว จะสามารถลบประวัติหรือทำลายข้อมูลของตนได้ และจะมีคะแนนเครดิตดีเทียบเท่ากับลูกหนี้ที่ประวัติการชำระหนี้ดีมาก่อน ดังนั้นลูกหนี้จะไม่รักษาประวัติสินเชื่อของตนเองให้ดี ในทางกลับกัน ผู้ให้บริการสินเชื่อต้องใช้ความระมัดระวังในการอนุมัติสินเชื่อมากขึ้น เพื่อป้องกันลูกค้ากลุ่มดังกล่าว จึงอาจเกิดผลกระทบเป็นวงกว้างต่อทั้งลูกหนี้ประวัติดีและไม่ดี (บริษัท บีเอ็มดับเบิลยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	- ข้อมูลเครดิตเป็นข้อมูลที่มีความจำเพาะ ส่งผลกระทบต่อภาคการเงิน และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ การลบทำลายจึงควรพิจารณาโดยมองให้กว้างถึงผลกระทบความมั่นคงและเพื่อประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก (บริษัท พรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด) - การทำลายข้อมูลดังกล่าวน่าจะไม่ใช่เป็นผลดี เพราะสถาบันการเงินจะได้รับข้อมูลไม่เพียงพอในการพิจารณาสินเชื่อ ทำให้มีโอกาสปล่อยหนี้เสียเพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบต่อระบบสถาบันการเงินโดยรวม นอกจากนี้อาจเป็นการส่งเสริมให้ลูกค้าขาดวินัยในการชำระหนี้ เนื่องจากสามารถขอทำลายข้อมูลการค้างชำระหนี้เมื่อกลับมาผ่อนปกติเพียง 180 วัน (บริษัท ไมต้าลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)) - การกำหนดเรื่องการทำลายข้อมูล อาจส่งผลให้เกิดภาวะเสี่ยงภัยทางศีลธรรม (moral hazard) กรณีลูกหนี้มีพฤติกรรมไม่ชำระหนี้กับหลายสถาบันทางการเงินจนเกิดความเสียหายกับผู้ให้บริการทางการเงินและระบบเศรษฐกิจ และอาศัยกฎหมายนี้ไปหาเงินมาปิดหนี้เพื่อจะลบข้อมูลออกจากระบบละเมื่อลูกหนี้รายนี้ไปกู้ใหม่ ผู้ให้บริการอื่นจะไม่สามารถทราบพฤติกรรมของลูกหนี้รายนี้/ลักษณะนี้ที่ผ่านมาได้อย่างแท้จริง จะยิ่งเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดปัญหาหนี้ครัวเรือนมากขึ้น หากลูกหนี้กลับไปทำพฤติกรรมเหมือนเดิม จึงเห็นว่า การเก็บข้อมูลเป็นเวลา 3 ปี เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมแล้ว เพราะผู้ให้บริการสินเชื่อสามารถศึกษาพฤติกรรมของลูกหนี้ได้อย่างเพียงพอ ซึ่งหากลูกหนี้มีประวัติค้างชำระในข้อมูลเครดิต ก็ไม่ได้หมายความว่า ผู้ให้บริการสินเชื่อจะไม่ให้สินเชื่อ เพียงแต่เป็นเพียงข้อมูลประกอบให้กับผู้ให้สินเชื่อพิจารณามากขึ้น เพราะก็ยังสามารถให้สินเชื่อกับลูกหนี้กลุ่มนี้ได้

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	เพียงแต่วงเงินก็อาจจะไม่ได้มากเท่ากับลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระที่ดี ซึ่งเป็นเรื่องปกติ (บริษัท แรบบิท แคช จำกัด) - NCB ควรเป็นผู้รับผิดชอบในการให้ข้อมูลแก่ลูกค้าว่าใครเป็นผู้เข้าถึงข้อมูลเครดิตของตนเอง รวมถึงชี้แจงว่าคะแนนเครดิตมีผลต่อการตัดสินใจในการอนุมัติสินเชื่อหรืออัตราดอกเบี้ยอย่างไร การปฏิเสธสินเชื่อถือเป็นการปฏิเสธภายใต้เงื่อนไขของผู้ให้สินเชื่อเองอยู่แล้ว กรณีสิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูล อาจจะทำให้ลูกค้าเข้ามาโต้แย้งขอให้ลบข้อมูลเครดิตทันทีที่ปิดจบ (ไม่มีช่วงเวลาให้ทำการ) หรือกรณีอื่น ๆ ที่ยังไม่มีคำตอบชัดเจน เช่น กรณีหนี้ขาดอายุความ ขอให้กำหนดให้ชัดเจนว่านับจากอะไร เป็นอายุความในการฟ้องคดี หรืออายุความบังคับคดี ต้องมีคำพิพากษาจากศาล / นับอายุความอย่างไร กรณีหลุดพ้นจากการล้มละลาย ขอให้กำหนดให้ชัดเจนว่านับจากอะไร ล้มละลายต้องส่งยอดหนี้ที่ยื่นชำระหนี้ ปลดล้มละลาย 2 ปีจึงลบข้อมูล ซึ่งการทำลายข้อมูลดังกล่าวล้วนอาจทำให้ขาดความต่อเนื่องของข้อมูล (บริษัท ลีส์ซิงกสิกรไทย จำกัด) - การกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลให้แก่สมาชิกเฉพาะคะแนนเครดิต และการกำหนดเรื่องการทำลายข้อมูลบัญชีต่าง ๆ จะกระทบต่อสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิก เนื่องจากสมาชิกจะได้รับข้อมูลไม่เพียงพอเพื่อใช้ในการประกอบการวิเคราะห์สินเชื่อในส่วนของบริษัทการชำระหนี้ภาระหนี้และการชำระหนี้ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามีพฤติกรรมความเป็นหนี้ อย่างไร มีความตั้งใจในการชำระหนี้และความน่าเชื่อถือเพียงใด (บริษัท ศักดิ์สยามลิสซิง จำกัด (มหาชน)) - หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราดอกเบี้ยค่าธรรมเนียมสินเชื่อ เป็นข้อมูลภายในที่ไม่พึง

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	เปิดเผย เจ้าของข้อมูลเครดิตไม่ควรมีสิทธิจะรับรู้ และการให้สิทธิทำลายข้อมูลบัญชีต่าง ๆ จะทำให้ผู้พิจารณาสินเชื่อไม่เห็นพฤติกรรมการชำระหนี้ทั้งในเชิงบวก และเชิงลบของผู้กู้ อีกทั้งการใช้คะแนนเครดิตมาทดแทน ไม่สอดคล้องกับ Business model ของบริษัทฯ อาจจะนำมาซึ่งการตัดโอกาสในการเข้าถึงสินเชื่อ วิธีการดังกล่าว ยังไม่ได้แก้ปัญหาก็หรือการเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อได้ (บริษัท สมใจ 2559 จำกัด) - หลักเกณฑ์ในเรื่องอายุข้อมูลในการประมวลผลของข้อมูลเครดิตในปัจจุบัน ได้มีการกำหนดระยะเวลาในการส่งข้อมูลของสมาชิก โดยให้นำส่งต่อไปเพียง 5 ปี นับแต่วันที่มีการค้างชำระเกิน 90 วัน และบริษัทข้อมูลเครดิตจะประมวลผลต่อไปอีกเป็นระยะเวลา 3 ปี นับจากวันที่ได้รับข้อมูลจากสมาชิก ถือเป็นการให้โอกาสลูกหนี้ในการกลับมาเข้าถึงสินเชื่อในระบบได้อย่างเหมาะสมแล้ว การเสนอแก้ไขเพิ่มเรื่องการทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่ระงับแล้ว บัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 180 วัน บัญชีที่หนี้ขาดอายุความหรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย นอกจากจะส่งผลให้ผู้ขอสินเชื่อมีโอกาสที่จะถูกปฏิเสธสินเชื่อมากขึ้นเนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการชำระหนี้มีไม่เพียงพอในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อแล้ว ยังจะก่อให้เกิด Moral Hazard ในแง่วินัยการชำระหนี้ของลูกหนี้เนื่องจากประวัติการชำระหนี้ที่ไม่ดีจะถูกลบในระยะเวลาอันสั้น และนำมาสู่การเพิ่มขึ้นของปัญหาหนี้ครัวเรือน ที่ปัจจุบันอยู่ในระดับสูง (บริษัท อีซีบาย จำกัด (มหาชน)) - การกำหนดสิทธิที่จะรับรู้เกณฑ์ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมของสินเชื่อนั้น เกณฑ์การกำหนดอัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดตามระดับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	สถาบันการเงินแต่ละแห่ง (Risk base pricing) ซึ่งแต่ละสถาบันการเงินนั้นการประเมินความเสี่ยงแตกต่างกัน ดังนั้นการประเมินความเสี่ยงด้านการพิจารณาสินเชื่อจึงถือเป็นความลับของสถาบันการเงินแต่ละแห่ง อีกทั้งเจ้าของข้อมูลเครดิตมีสิทธิที่จะเลือกใช้บริการทางการเงินใดจากสถาบันการเงินใดได้ด้วยตัวของเจ้าของข้อมูลเองอยู่แล้ว โดยการเปรียบเทียบปัจจัยต่าง ๆ เช่น ดอกเบี้ย หรือค่าธรรมเนียม กรณีสิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่ระงับแล้ว แม้บัญชีจะระงับ แต่ประวัติการชำระสินเชื่อถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาสินเชื่อ ซึ่งมีผลต่อพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ สิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 180 วัน เนื่องจากประวัติการค้างชำระสินเชื่อถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาสินเชื่อ ซึ่งมีผลต่อพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ อีกทั้งการที่ลูกหนี้กลับมาชำระหนี้ได้เป็นปกติไม่น้อยกว่า 180 วันนั้น ไม่สามารถมั่นใจได้ว่าลูกหนี้มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีขึ้น เนื่องจากลูกหนี้นี้อาจกู้หนี้ยืมสินนอกระบบจากแหล่งอื่นมาชำระหนี้เพื่อทำลายข้อมูล ส่งผลให้ลูกหนี้เข้าถึงแหล่งสินเชื่อได้ง่าย แม้ว่าลูกหนี้จะไม่สามารถชำระหนี้ได้แล้วก็ตาม เป็นการทำลายวินัยทางการเงินและส่งผลกระทบต่อวิกฤตสถาบันการเงิน และสิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่ขาดอายุความหรือหลุดพ้นจากการล้มละลาย เนื่องจาก อายุความของแต่ละผลิตภัณฑ์ทางการเงินมีไม่เท่ากัน เช่น 5 ปี หรือ 10 ปี แม้บัญชีขาดอายุความ แต่ประวัติการชำระหนี้เป็นอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้นในการพิจารณาสินเชื่อ หากมีการทำลายข้อมูล

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	บัญชีที่เคยมีประวัติค้างชำระ อาจส่งผลกระทบต่อ ต่อการพิจารณาเรื่องความสามารถในการชำระ หนี้ (บริษัท เอสจี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - การทำลายข้อมูลจะเป็นการปกปิด/ ลบล้างประวัติ/พฤติกรรมที่ไม่ดีในการใช้สินเชื่อ เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนไม่เกรงกลัวการทำ ความผิด หรือพฤติกรรมที่ส่งผลเสียหายต่อ สถาบันการเงิน และสถาบันการเงินจะไม่เห็น พฤติกรรมการณ์ผ่อนชำระของลูกค้าที่บัญชีมี ประวัติการผ่อนชำระไม่ดี ส่งผลเสียต่อการ พิจารณาอนุมัติสินเชื่อ และมีความเสี่ยงสูง ไม่ได้ ช่วยให้คุณภาพสินเชื่อหรือคุณภาพหนี้ดีขึ้น แต่ จะส่งผลให้แย่งไปมากกว่าเดิม ไม่ได้ช่วยแก้ไข ปัญหาหนี้ครัวเรือน และขัดต่อนโยบายของ ธนาคารแห่งประเทศไทย (บริษัท เอสจีเอฟ แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - ไม่เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (บริษัท โอริโค ออโต้ ลีสซิง (ประเทศไทย) จำกัด) - การกำหนดเพิ่มสิทธิในการขอให้ ทำลายข้อมูล ข้อมูลที่แสดงมาในระบบนั้นจะไม่ เพียงพอเพื่อแสดงถึงพฤติกรรมค้างชำระในอดีต ของลูกค้า ซึ่งจะมีผลกระทบต่อพิจารณา อนุมัติหรือปฏิเสธสินเชื่อ อาจจะก่อให้เกิดการ พิจารณาที่ประสิทธิภาพลดน้อยลง มีความเสี่ยง ต่อสถาบันการเงินและบริษัทที่ทำการปล่อย สินเชื่อจากข้อมูลที่ไม่เพียงพอ ซึ่งรวมถึงการทำให้ บริษัทข้อมูลเครดิตมีระบบทำลายข้อมูลตามสิทธิ ที่จะขอให้ทำลายข้อมูลที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่นั้นด้วย แต่อย่างไรก็ตามการที่ไม่มีการกำหนดนิยาม เกี่ยวกับหนี้ที่ระงับหรือหนี้ที่ขาดอายุความไว้ อย่างชัดเจน ทำให้อาจจะมีปัญหาในการตีความที่ แตกต่างกันได้ (บริษัท ฮอนด้า ลีสซิง (ประเทศ ไทย) จำกัด)

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) ข้อมูลเครดิตเป็นข้อมูลเชิงสถิติที่รวบรวมพฤติกรรมทางการเงินของเจ้าของข้อมูลซึ่งจะนำมาประมวลผลเพื่อสร้างคะแนนเครดิต ดังนั้น หากให้เจ้าของข้อมูลใช้สิทธิขอให้ทำลายได้โดยไม่จำเป็น อาจส่งผลให้มีข้อมูลเพียงพอในการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการเงินได้ **(เว็บไซต์)**

(2) ควรกำหนดสิทธิในการทำลายแก่หน่วยงานส่วนกลางหรืออาจกำหนดเป็นลำดับขั้นในการมีสิทธิทำลายข้อมูลหรือไม่ เพราะหากเปิดสิทธิในการทำลายข้อมูลโดยไม่ได้กำหนด กรณีมีการส่งข้อมูลผิดพลาดอาจส่งผลต่อการประมวลผลคะแนนเครดิต และคนนำข้อมูลไปใช้ **(เว็บไซต์)**

(3) สิทธิที่จะขอให้ทำลาย หมายความว่าหากไม่มีการขอก็ไม่ต้องทำลายหรือไม่ หากเป็นการทำลายตามกำหนดเวลาโดยไม่ต้องแจ้งผลน่าจะมีความเหมาะสมกว่า เพราะเป็นการประหยัดทั้งแรงงานและค่าใช้จ่าย **(เว็บไซต์)**

(4) ควรให้สมาชิกได้พิจารณาตรวจสอบข้อมูลก่อนอนุมัติทำลายข้อมูล **(เว็บไซต์)**

(5) การพิจารณากำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมสินเชื่อของสถาบันการเงินโดยทั่วไปแล้วจะกำหนดจากต้นทุนของสถาบันการเงินใน 3 ส่วนหลัก คือ (1) ต้นทุนทางการเงิน (cost of funds) (2) ต้นทุนการดำเนินงาน (operational cost) และ (3) ต้นทุนด้านเครดิต (credit cost) ที่เกิดจากลักษณะความเสี่ยงของลูกค้า ดังนั้น การกำหนดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมสินเชื่อจึงเป็นข้อมูลทางธุรกิจของสถาบันการเงินแต่ละแห่ง และไม่ใช่ว่าข้อมูลเครดิตอันเป็นสิทธิของเจ้าของข้อมูล การเพิ่มสิทธิของเจ้าของข้อมูลในกรณีนี้จึงอยู่นอกขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตที่อาจจะแก้ไขเพิ่มเติมได้ อย่างไรก็ตามสถาบันการเงินจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลอัตราดอกเบี้ยและสมมติฐานการคำนวณดอกเบี้ย รวมทั้งต้องกำหนดเงื่อนไขและสิทธิประโยชน์ ราคา ค่าธรรมเนียมอย่างเป็นธรรม คำนึงถึงต้นทุนที่แท้จริง และไม่เอาเปรียบลูกค้า **(ธนาคารแห่งประเทศไทย)**

(6) ควรกำหนดเป็นระบบการทำลายข้อมูลและสิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับประเภทบัญชีและข้อมูลที่มีอายุเกินกว่าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนการระบุโดยชัดเจนตามมาตรา 25 (8) – (11) **(สภาองค์กรของผู้บริโภค)**

(7) ข้อมูลเครดิต ควรเก็บข้อมูลที่ครบถ้วน และถูกต้อง เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถประเมินความเสี่ยงได้อย่างแม่นยำ การจัดเก็บข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน หรือเก็บเฉพาะข้อมูลเพียงด้านเดียวจะทำให้ผู้ใช้บริการประเมินความเสี่ยงได้ไม่ถูกต้อง และต้องปรับเกณฑ์การพิจารณาสินเชื่อให้เข้มงวดขึ้นเพื่อสะท้อนกับข้อมูลที่มี Bias ดังนั้นหากจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ควรกำหนดเป็นการหยุดส่งข้อมูลแทนการทำลาย **(ธนาคารเกียรตินาคินภัทร)**

(8) สิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูลอาจเป็นการเพิ่มภาระให้แก่สถาบันทางการเงิน ควรกำหนดให้เป็นการทำลายข้อมูลตามกำหนดระยะเวลาเท่านั้น เพื่อให้บริหารจัดการข้อมูลได้ง่าย **(ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย)**

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้เจ้าของข้อมูลเครดิตสามารถขอตรวจสอบ แก้ไข รับรู้ หรือทำลายข้อมูลของตนที่มีอยู่กับบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิตตามสิทธิในมาตรา 25 ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว โดยบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันการเงินนั้นต้องแจ้งผลการดำเนินการพร้อมเหตุผลภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (เว็บไซต์) - เพื่อให้ข้อมูลที่แก้ไขเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง (เว็บไซต์) - ควรแก้ไขโดยเร็วหากข้อมูลผิดภายใน 30 วัน (เว็บไซต์) - เจ้าของข้อมูลเครดิตมักไม่ไว้วางใจว่าเมื่อได้ชำระหนี้บัตรเครดิตแล้ว บริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันการเงินจะมีการปรับปรุงสถานะและบันทึกข้อมูลการชำระหนี้แล้ว (เว็บไซต์) - ข้อมูลเครดิตควรปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันโดยเร็วที่สุด (เว็บไซต์) - เป็นประโยชน์ต่อเจ้าของข้อมูลเครดิต (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (สภาองค์กรของผู้บริโภค) - เห็นด้วยกับการที่เจ้าของข้อมูลสามารถขอตรวจสอบ แก้ไข และรับรู้ข้อมูลของตน (ธนาคารอินเดียนโอเวอร์ซีส์) - การที่เจ้าของข้อมูลเครดิตสามารถตรวจสอบ แก้ไข รับรู้ หรือทำลายข้อมูลเครดิตของตนเอง มีข้อดี คือ การคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูล และการส่งเสริมความโปร่งใสในระบบเครดิต แต่ก็มีความเสี่ยงในเรื่องของการใช้สิทธิในทางที่ผิด หรือการทำให้ข้อมูลเครดิตไม่สะท้อนความเป็นจริง หากไม่มีการควบคุมและตรวจสอบที่เข้มงวด - เพื่อให้ระบบการขอแก้ไขข้อมูลเครดิตมีประสิทธิภาพและไม่เกิดผลเสียต่อทั้งเจ้าของข้อมูลและระบบการเงิน ควรมีมาตรการในการควบคุมการใช้สิทธิอย่างชัดเจน และการ	- หากสามารถแก้ไขข้อมูลได้ตามความต้องการของเจ้าของข้อมูล ข้อมูลปลายทางที่ผู้วิเคราะห์สินเชื่อได้รับอาจไม่สามารถเชื่อถือได้ (เว็บไซต์) - เจ้าของข้อมูลเครดิตสามารถขอตรวจสอบ แก้ไข รับรู้ข้อมูลของตนเองได้อยู่แล้วตามสิทธิเดิม หากแต่สิทธิที่จะทำลายข้อมูลของตนเองตามความต้องการจะกระทบความมั่นคงของสถาบันการเงินและระบบสถาบันการเงินโดยรวมจนมีความเสี่ยงสูงที่อาจนำไปสู่วิกฤตระบบสถาบันการเงินได้ (เว็บไซต์) - จะกระทบวิธีการประเมินความเสี่ยงในการอนุมัติสินเชื่อให้กับประชาชน (เว็บไซต์) - ส่งผลให้สมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตมีข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อไม่ครบถ้วน (เว็บไซต์) - เป็นการนำเอาหลักการของ Data Privacy Law มาใช้อย่างไม่ครบถ้วน โดยเฉพาะการลบหรือทำลายข้อมูลเครดิตที่มีอยู่กับสมาชิกหรือบริษัทข้อมูลเครดิตนั้น จำเป็นต้องพิจารณาถึงการปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสิทธิของสมาชิก เช่น สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย (เว็บไซต์) - เป็นปัญหาต่อการพิจารณาให้สินเชื่อและเป็นการเพิ่มภาระและต้นทุนในธุรกิจ (เว็บไซต์) - บริษัทข้อมูลเครดิตควรมีข้อมูลประวัติการชำระหนี้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำ และให้สิทธิสมาชิกของบริษัทใช้ข้อมูลประกอบการพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้าหนี้ตามเกณฑ์ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของสมาชิกแต่ละราย และสามารถให้

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ตรวจสอบข้อมูลที่เหมาะสมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบการให้สินเชื่อและความน่าเชื่อถือของข้อมูลเครดิต ทั้งนี้ปัจจุบันเจ้าของข้อมูลเครดิตสามารถขอตรวจสอบ แก้ไข รับรู้ หรือทำลายข้อมูลของตนที่มีอยู่กับบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิตได้อยู่แล้ว (บริษัท จี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - เห็นด้วย ยกเว้นสิทธิตามมาตรา 25 (9) – (11) ตามเหตุผลในข้อ 3 (บริษัท แรบบิท แคช จำกัด) - เห็นด้วยในส่วนการให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิในการรับรู้ ตรวจสอบ แก้ไขข้อมูลของตนที่มีอยู่กับบริษัทข้อมูลเครดิต (บริษัท ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด)	ข้อมูลบริหารความเสี่ยงของ portfolio ได้ ส่วนการรับรู้หลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเจ้าของข้อมูลสามารถและควรสอบถามจากสถาบันการเงินโดยตรง (เว็บไซต์) - พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตฉบับปัจจุบันมีบทบัญญัติรองรับสิทธิของเจ้าของข้อมูลที่จะรับรู้การเปิดเผยข้อมูลให้แก่สถาบันการเงิน และให้บริษัทข้อมูลเครดิตหรือสมาชิกมีหน้าที่แจ้งผลการตรวจสอบให้เจ้าของข้อมูลทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอไว้เรียบร้อยแล้วตามมาตรา 17 (6) มาตรา 25 และมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติในประเด็นนี้ (ธนาคารแห่งประเทศไทย) - ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 มาตรา 26 วรรคหนึ่งให้แจ้งผลการตรวจสอบหรือแก้ไขข้อมูลพร้อมเหตุผลให้เจ้าของข้อมูลทราบภายใน 30 วันอยู่แล้วโดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมายแต่อย่างใด (สมาคมธนาคารไทย) - ตามเหตุผลที่ระบุในข้อ 3 (ธนาคารเกียรตินาคินภัทร) - ระยะเวลาอาจไม่เพียงพอต่อการตรวจสอบหรือเตรียมข้อมูล (ธนาคารอมสิน) - เจ้าของข้อมูลไม่ควรสามารถแจ้งขอทำลายข้อมูลของตนเองได้ เพราะประวัติการชำระสินเชื่อทุกช่วงเวลามีความสำคัญต่อการพิจารณาให้สินเชื่อ เพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดหนี้เสียในอนาคต (ธนาคารอินเดียนโอเวอร์ซีส์) - สมาชิกหรือสถาบันทางการเงินจะมีข้อมูลไม่เพียงพออันจะรับรู้ฐานะทางการเงิน ประวัติการชำระหนี้ ภาระหนี้ที่มีอยู่กับสถาบันการเงินอื่น ๆ ในการประกอบการพิจารณาสินเชื่อ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดหนี้เสียเพิ่มขึ้นในระบบ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	เศรษฐกิจได้ (บริษัท กรู๊ปปลิส จำกัด (มหาชน) และบริษัท ธนบรรณ จำกัด) - อาจเป็นภาระที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง เนื่องจากในบางกรณีอาจต้องใช้เวลาในการตรวจสอบข้อมูลให้ครบถ้วน (บริษัท เครดิตฟองซิเอร์ เอสเบ จำกัด) - ตามเหตุผลที่ระบุในข้อ 3 (บริษัท เงินติดล้อ จำกัด (มหาชน)) - ตามเหตุผลที่ระบุในข้อ 3 (บริษัท ซีไอเอ็มบี ไทย ออโต้ จำกัด และบริษัท เวิลด์สตี จำกัด) - การเพิ่มสิทธิในการขอทำลายข้อมูลนั้น จะมีผลกระทบต่อสมาชิกทำให้ไม่สามารถรับรู้สถานะทางการเงินของลูกค้าเพื่อประกอบการพิจารณาสินเชื่อได้อย่างรอบคอบ และหากมีการลบบัญชีหนี้ที่ขาดอายุความแล้ว ซึ่งเป็นกรณีที่เป็นข้อมูลที่เห็นได้ชัดว่าลูกค้าไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ หรือไม่มีเจตนาที่จะชำระหนี้ตามสัญญา ทำให้กระทบกับสมาชิกที่ไม่สามารถรับรู้ถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว และหากมีการอนุมัติสินเชื่อให้กับลูกค้า อาจมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดปัญหาหนี้เสียซ้ำอีก ประวัติการค้างชำระและประวัติการผิดสัญญากู้ยืมนั้นเป็นหัวข้อที่สำคัญมากที่สุดหัวข้อหนึ่งที่ฝ่ายผู้ให้กู้ยืมจะต้องรับรู้รับทราบเมื่อต้องทำการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ การที่จะลบทำลายข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อจะทำให้ Credit Risk Management ของสถาบันการเงินเกิดความไม่มั่นคง ก่อให้เกิดหนี้เสียเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ศีลธรรมจรรยาทางการเงินของประชาชนตกต่ำลง (บริษัท พรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด) - ตามเหตุผลที่ระบุในข้อ 3 บริษัท ไมต้า ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน))

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	- ไม่เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (บริษัท ลีสซิงกลีกรไทย จำกัด) - การให้ประชาชนขอลบข้อมูลเครดิตได้ด้วยตนเองนั้น ข้อมูลเหล่านี้มีความซับซ้อน ทั้งของสมาชิก และบริษัทข้อมูลเครดิต หากจะมีการขอลบหรือขอแก้ไข ควรต้องผ่านการตรวจสอบจากผู้ นำส่งข้อมูลก่อน หากให้ประชาชนดำเนินการเอง จะเกิดความยุ่งยากและข้อมูลที่ได้อาจจะไม่ตรงตามข้อเท็จจริง ข้อมูลที่ถูกลบส่งผลให้ผู้ใช้อ้างอิงข้อมูลไม่เห็นรายงานการชำระหนี้ที่ผ่านมา อาจนำมาซึ่งการก่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น เกิดความเสียหายต่อผู้ให้สินเชื่อ การเข้าถึงสินเชื่อหยุดชะงัก ระบบการเงินโดยรวมมีความเสี่ยงสูงจนนำไปสู่วิกฤตการเงินได้ (บริษัท สมใจ 2559 จำกัด) - ในกระบวนการตรวจสอบบางกรณีอาจใช้เวลาในการแก้ไข หรือทำลายเกิน 30 วัน เพราะต้องมีการตรวจสอบ และหากการตรวจสอบเป็นไปตามกำหนดเวลาแต่พบว่าต้องมีการดำเนินการเรื่องอื่นเพิ่มเติม การแก้ไขหรือทำลายอาจเกินกำหนด 30 วัน (บริษัท เอสจี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - เป็นปัญหาต่อการให้พิจารณาให้สินเชื่อจะเป็นการเพิ่มภาระและต้นทุนในธุรกิจสำหรับการที่ต้องแจ้งผลการดำเนินการพร้อมเหตุผลภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับคำขอ (บริษัท เอสจีเอฟ แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - ไม่เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (บริษัท โอริโค ออโต้ ลีสซิง (ประเทศไทย) จำกัด) - การที่เจ้าของข้อมูลมีสิทธิในการขอทำลายข้อมูล จะมีผลกระทบต่อการพิจารณาสินเชื่อ เนื่องจากประวัติการชำระหนี้ในอดีตนั้นแสดงถึงความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่ออย่างมาก จึงอาจทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินสินเชื่อลดน้อยลงไม่เหมาะสมกับความสามารถชำระหนี้

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ของลูกหนี้ (บริษัท ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด)

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) กรณีการขอแก้ไขข้อมูล ควรส่งคำร้องไปยังบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันการเงิน พร้อมชี้แจงเหตุผลในการแก้ไข (เว็บไซต์)

(2) ควรทบทวนหลักเกณฑ์และผลกระทบของการทำลายข้อมูลให้ชัดเจน (เว็บไซต์)

(3) เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้เจ้าของข้อมูลขอตรวจสอบข้อมูลของตนได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม ย่อมมีปริมาณที่ต้องตอบลูกค้ามากขึ้น แม้เป็นเพียงการยืนยันความถูกต้องของข้อมูล และหากมีการกำหนดให้เจ้าของข้อมูลขอทำลายข้อมูลของตนได้เพิ่มขึ้น จะยิ่งเป็นการเพิ่มปริมาณงานขึ้นอีก จึงควรกำหนดเป็นการทำลายข้อมูลตามระยะเวลาหนึ่งโดยไม่ต้องมีการร้องขอหรือการแจ้งผล จะมีความประหยัดมากกว่า (ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย)

(4) เจ้าของข้อมูลเครดิตควรแจ้งความประสงค์โดยตรงไปที่บริษัทข้อมูลเครดิต เนื่องจากเป็นฐานข้อมูลโดยตรง หากเจ้าของข้อมูลเครดิตแจ้งความประสงค์มายังบริษัท เช่น กรณีขอให้ทำลายข้อมูล ก็จะเป็นการทำลายข้อมูลบนระบบของบริษัทเท่านั้น ยังคงมีข้อมูลลูกค้าในฐานข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิต จึงอาจทำให้เกิดความทับซ้อนในการดำเนินการได้ (บริษัท นิสสัน ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด)

(5) ควรมีการกำหนดช่องทางการตอบกลับให้ชัดเจนเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้กับผู้ร้องขอเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด (บริษัท ลีส์ซิงกลีส์ไทย จำกัด)

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดมิให้นำข้อมูลของลูกค้าที่มีหนี้ค้างชำระเกิน 90 วัน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โรคติดต่ออันตรายของโรคโควิด 19 ในระหว่างวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563 ถึง 1 ตุลาคม 2565 มาเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการประมวลคะแนนเครดิต

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (เว็บไซต์) - เกิดจากเหตุการณ์ภายนอกที่ไม่สามารถกำหนดได้ ไม่ใช่ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ และปัจจัยที่ควรจะเป็นในการกำหนดหนี้หนี้ (เว็บไซต์) - ข้อมูลในช่วงดังกล่าวเกิดจากสถานการณ์โรคติดต่อ ซึ่งเจ้าของข้อมูลได้รับผลกระทบจริง และข้อมูลเครดิตเป็นเพียงข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาสินเชื่อส่วนหนึ่งเท่านั้น	- ระยะเวลาล่วงเลยมานานแล้ว (เว็บไซต์) - ควรชำระหนี้ตามภาระของตน เพื่อเป็นการรับผิดชอบต่อสังคม (เว็บไซต์) - ควรมีการแสดงข้อมูลไว้ แต่การพิจารณาเป็นไปตามนโยบายแต่ละบริษัท (เว็บไซต์) - โดยปกติข้อมูลจะครบระยะเวลาประมวลผล 3 ปี ดังนั้นข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด ข้อมูลจะถูกทำลายไปใน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ซึ่งการอนุมัติขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของแต่ละบริษัท (เว็บไซต์) - เป็นผู้ประสพภัยโดยตรง (เว็บไซต์) - ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากโรคระบาดมานานแล้ว (เว็บไซต์) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (ธนาคารออมสิน) - ในกรณีของบริษัทฯ ไม่ได้นำข้อมูลเครดิตที่เกินกว่า 1 ปีมาใช้ในการพิจารณาสินเชื่อ ดังนั้นจึงไม่ได้ใช้ฐานข้อมูลในช่วงที่เกิดสถานการณ์โรคติดต่ออันตรายของโรคโควิด 19 ในระหว่างวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563 ถึง 1 ตุลาคม 2565 นั้นในการพิจารณา อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ จะทำการวิเคราะห์สินเชื่อโดยอิงจากข้อมูลและคะแนนเครดิตที่มีอยู่ภายในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมาเท่านั้น (บริษัท จี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (บริษัท ไมด้าลิซซิ่ง จำกัด (มหาชน)) - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติม (บริษัท สมใจ 2559 จำกัด) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (บริษัท เอสจี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - เห็นด้วย โดยมีได้แสดงความคิดเห็นอื่นใด (บริษัท โอริโก้ ออโต้ ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)	เดือนตุลาคม 2568 จึงคาดว่าจะมีผลต่อการประมวลข้อมูลเครดิตไม่มาก หากผู้ขอสินเชื่อพ้นตัวจากสถานการณ์โควิดได้แล้ว สถาบันการเงินน่าจะพิจารณาความเสี่ยงในการให้กู้ได้ (เว็บไซต์) - ข้อมูลที่เกิดขึ้นเป็นข้อเท็จจริง จึงควรจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลประกอบการพิจารณา ส่วนความเข้มงวดในการให้น้ำหนักกับพฤติกรรมดังกล่าว ควรเป็นหน้าที่สถาบันการเงินแต่ละแห่งเป็นผู้พิจารณาตามนโยบายของสถาบันนั้น ๆ (เว็บไซต์) - ปัจจุบันอายุในการประมวลผลข้อมูลเครดิตนั้น ข้อมูลปี 2563 และ 2564 ถูกทำลายไปแล้ว ไม่ได้มีการประมวลผลในฐานข้อมูลเครดิตเกินกว่าระยะเวลาประมวลผลเกิน 3 ปี - เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจริง ควรมีวิธีอื่นที่ดีกว่า (เว็บไซต์) - หากมีการแทรกแซงข้อมูลมาก จะยิ่งมีโอกาสนำข้อมูลไปใช้งานในทางที่ผิดมากขึ้น จึงควรเก็บข้อมูลดังกล่าวไว้ (เว็บไซต์) - ประวัติข้อมูลช่วงโควิดนั้นไม่มีในบริษัท ข้อมูลเครดิตแล้ว (เว็บไซต์) - สถาบันการเงินทราบสถานการณ์ดังกล่าวดีอยู่แล้ว หากนำข้อมูลออกอาจส่งผลให้ลูกค้าไม่ได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสม นอกจากนี้ ข้อมูลในช่วงดังกล่าวบางส่วนเกินระยะเวลาประมวลผลข้อมูลแล้ว และข้อมูลส่วนที่เหลือจะทยอยหยุดประมวลผลไปในไม่ช้า จึงไม่มีความจำเป็นต้องแก้กฎหมาย (เว็บไซต์) - แม้สถานการณ์โรคโควิด 19 จะมีผลต่อการประกอบธุรกิจ แต่การไม่ชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาย่อมได้ชื่อว่าเป็นการผิดนัด (เว็บไซต์) - คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต (กคค.) ได้ออกประกาศ กคค. เพื่อกำหนดรหัสสถานะบัญชีลูกหนี้ “21 และ 021 หนี้ค้างชำระ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	เกิน 90 วัน เนื่องจากลูกหนี้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ที่ไม่ปกติ” เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อให้ผู้ให้สินเชื่อมีข้อมูลลูกหนี้ที่ค้างชำระหนี้ เพราะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ที่ไม่ปกติและมีความรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้แยกออกจากลูกหนี้ที่ค้างชำระหนี้ในสถานการณ์ทั่วไปได้อย่างชัดเจน ดังนั้น สถาบันการเงินจึงมีข้อมูลเพียงพอที่จะแยกแยะสาเหตุแห่งการผิดนัดชำระหนี้และพิจารณาให้สินเชื่อให้เหมาะสมกับผู้ขอสินเชื่อแต่ละรายแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติในประเด็นนี้ (ธนาคารแห่งประเทศไทย) - ระยะเวลาตามข้อยกเว้นเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานและเป็นข้อมูลสำคัญในการขออนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินซึ่งต้องพิจารณาย้อนหลังเพื่อไม่ให้ลูกหนี้มีภาระหนี้สินมากจนเกินควรจนไม่สามารถชำระหนี้ได้ ควรมีมาตรการอื่นในการพิจารณาช่วยเหลือมากกว่า (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) - ข้อมูลปี 2563 และ 2564 ไม่อยู่ในฐานข้อมูลเครดิตแล้วในปัจจุบัน เนื่องจาก กคค. กำหนดให้มีระยะเวลาประมวลผล 3 ปี และข้อมูลปี 2565 จะครบระยะเวลาประมวลผลในปี 2568 ดังนั้น ข้อมูลช่วงระยะเวลา COVID-19 ที่กล่าวถึง ไม่เพียงแต่ไม่นำไปคำนวณคะแนนเครดิต แต่ข้อมูลเครดิตจะถูกทำลายตามที่กฎหมายปัจจุบันกำหนดโดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมายแต่อย่างใด (สมาคมธนาคารไทย) - เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องตามหลักทางสถิติ การลบข้อมูลเครดิตโดยปกติจะมีเกณฑ์ของทางบริษัทข้อมูลเครดิตดำเนินการอยู่แล้ว หากมองอีกด้านหนึ่ง ข้อมูลในช่วงดังกล่าวสามารถเป็นข้อมูลที่ทำให้สถาบันการเงินสามารถเข้าไป

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีความเดือดร้อนให้ได้รับความช่วยเหลือจากสถาบันการเงินอย่างรวดเร็วและเหมาะสมอีกด้วย ทั้งนี้ในส่วนของการปล่อยสินเชื่อใหม่สถาบันการเงินหลายแห่ง เข้าใจสถานการณ์ในช่วงเวลาดังกล่าวและมีการยืดหยุ่นกฎเกณฑ์การปล่อยสินเชื่อกันเองอยู่แล้วดังนั้นจึงไม่ต้องการกำหนดเรื่องดังกล่าวอีก (สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย) - ตามเหตุผลที่ระบุในข้อ 3 อีกทั้ง ข้อมูลเครดิตมีการประมวลผล 3 ปี ดังนั้นข้อมูลเครดิตในปี 2565 จะครบกำหนดการทำลายข้อมูลในปี 2568 (ธนาคารเกียรตินาคินภัทร) - สถาบันการเงินควรรับทราบสถานะทางการเงินของผู้กู้ไม่ว่าเกิดเหตุการณ์ใดขึ้น อีกทั้งรัฐบาลควรได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อนำไปพิจารณาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ตรงประเด็น (ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย) - ข้อมูลเครดิตทุกช่วงเวลามีความสำคัญต่อสถาบันการเงิน เพื่อจะได้เห็นภาพรวมและสามารถประเมินความเสี่ยงในการพิจารณาให้สินเชื่อได้ (ธนาคารอินเดียนโอเวอร์ซีส์) - ข้อมูลปี 2563-และ 2564 ได้ถูกทำลายไปแล้ว ไม่ได้มีการประมวลผลในฐานข้อมูลส่วนข้อมูลในปี 2565 ก็จะถูกทำลายตามกฎหมายปัจจุบันอยู่แล้ว ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมายแต่อย่างใด (บริษัท กรู๊ปปลัส จำกัด (มหาชน) และบริษัท ธนบรรณ จำกัด) - กรณีที่ลูกหนี้ค้างชำระเกิน 90 วัน เนื่องจากได้รับผลกระทบได้มีการกำหนดสถานะในการรายงานอย่างชัดเจนให้ทราบว่ากลุ่มเจ้าของข้อมูลที่ได้รับผลกระทบคือใครบ้าง และเป็นข้อมูลที่สำคัญเพื่อใช้ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ และ ข้อมูลดังกล่าวก็มีอายุในการรายงานที่จะสิ้นสุดภายในปี พ.ศ. 2568 แล้ว และข้อมูลปี 2563-2564 ทางบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	จำกัด ได้ให้ข้อมูลว่าไม่ได้มีการนำมาประมวลผลข้อมูลเครดิตแต่อย่างใด เนื่องจากได้มีการทำลายข้อมูลไปแล้ว (บริษัท เงินดีดล้อ จำกัด (มหาชน)) - การจะพิสูจน์ว่าเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากโควิดหรือไม่นั้น ยากที่จะตรวจสอบ (บริษัท พรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด) - โดยอายุในการประมวลผลข้อมูลเครดิตนั้น ข้อมูลเครดิตปี 2563 2564 ไม่ได้ถูกนำมาคำนวณ (คำนวณย้อนหลัง 3 ปี) ซึ่งอีก 1 ปี ข้อมูลปี 2565 ก็จะไม่นำไปคำนวณคะแนนโดยปริยายโดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมายแต่อย่างใด อีกทั้ง การมีข้อมูลลูกค้าในช่วงเวลาดังกล่าวหรือได้รับการช่วยเหลือตามมาตรการจะช่วยให้วิเคราะห์หรือพิจารณาสินเชื่อได้อย่างแม่นยำมากยิ่งขึ้น (บริษัท ลีสซิงกลีกรไทย จำกัด) - อายุข้อมูลจะเกินกว่าระยะเวลาประมวลผลข้อมูล 3 ปี ที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตกำหนดอยู่แล้ว (บริษัท เอสจีเอฟ แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)) - เหตุการณ์โควิดเป็นเหตุการณ์วิกฤตที่ทำให้สถาบันการเงินได้ตระหนักถึงการบริหารความเสี่ยง และทำให้เห็นว่ากลุ่มอาชีพใดหรือลักษณะลูกค้าแบบไหนที่มีความอ่อนไหวต่อสถานการณ์วิกฤตที่เกิดขึ้นซึ่งจะสามารถนำไปพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงในอนาคตได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งจะนำมาด้วยการปล่อยสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพและสร้างเสถียรภาพทางการเงินและความมั่นคงของเศรษฐกิจ (บริษัท ฮอนด้า ลีสซิง (ประเทศไทย) จำกัด)

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) ควรกำหนดให้เป็นทางเลือกเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งในกรณีที่เคยได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิดและกรณีสถานการณ์ปกติ เพื่อให้มีแนวทางในการรองรับหากเกิดสถานการณ์ที่แตกต่างกัน **(เว็บไซต์)**

(2) อาจไม่นำมารวมในการคำนวณคะแนน แต่ควรมีการติดสถานะไว้ว่าเคยได้รับผลกระทบ **(เว็บไซต์)**

(3) ควรเป็นไปตามการพิจารณาของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด **(เว็บไซต์)**

(4) ธนาคารแห่งประเทศไทยและบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ได้มีการระบุสถานะบัญชี 21 มาก่อนหน้าที่สำหรับลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด 19 ซึ่งการช่วยเหลือในช่วงสถานการณ์ที่มีปัญหา บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ได้พิจารณาคะแนนเครดิตจากเหตุดังกล่าวตามสมควรแล้ว **(เว็บไซต์)**

(5) หากมีเหตุการณ์เช่นนี้รวมถึงภัยพิบัติรุนแรงอื่นที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ควรยกเว้นด้วย **(ธนาคารออมสิน)**

(6) ข้อมูลสินเชื่อเกินกว่าระยะเวลาประมวลผลที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตกำหนดไปแล้ว **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)**

(7) ตามอายุข้อมูลในการประมวลผลข้อมูล การประมวลผลข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและการส่งข้อมูลของสมาชิก ฉบับลงวันที่ 5 กันยายน 2557 หมวดที่ 1 ข้อ 3 กำหนดให้อายุของข้อมูลในการประมวลผลของบริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ควบคุมข้อมูลเครดิตหรือผู้ประมวลผลข้อมูล ให้มีกำหนดไม่เกินสามปีนับแต่วันที่บริษัทข้อมูลเครดิตได้รับข้อมูลจากสมาชิก ดังนั้นช่วงระยะเวลาที่เสนอไม่นำข้อมูลของลูกค้าที่ค้างชำระเกิน 90 วัน มาประมวลผลนั้นย่อมไม่ส่งผลต่อการประมวลคะแนนเครดิตเนื่องจากข้อมูลปี 2563 และ 2564 สิ้นสุดอายุการประมวลผลตามประกาศแล้ว และสำหรับข้อมูลปี 2565 ใกล้ที่จะสิ้นสุดอายุการประมวลผลข้อมูลในปี 2568 เช่นกัน ดังนั้นข้อมูลช่วงระยะเวลา COVID-19 ที่กล่าวถึง ไม่เพียงแต่ไม่นำไปคำนวณคะแนนเครดิต แต่ข้อมูล เครดิตจะถูกทำลายตามกฎหมายที่ปัจจุบันกำหนดโดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมายแต่อย่างใด **(บริษัท เครดิตฟองซิเอร์ เอสเบ จำกัด)**

(8) เนื่องจากข้อมูลปี 2565 จะครบระยะเวลาประมวลผลข้อมูลเครดิตในปี 2568 ดังนั้น ข้อมูลในช่วงระยะเวลาโควิด 19 จะถูกทำลายตามที่กฎหมายปัจจุบันกำหนดอยู่แล้ว **(บริษัท ซีไอเอ็มบี ไทย โอโต้ จำกัด และบริษัท เวิลด์ลิส จำกัด)**

(9) การประมวลผลข้อมูลเครดิตมีกำหนดไม่เกิน 3 ปี อยู่แล้ว ซึ่งข้อมูลในปี 2565 จะครบกำหนดการประมวลในปี 2568 จึงไม่น่าจะมีผลต่อการดำเนินการของบริษัทแต่อย่างใด **(บริษัท นิสสัน ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)**

(10) หนี้ที่เกิดจากผลกระทบสถานการณ์โควิด หรือรหัสบัญชี 21 ในปัจจุบันผ่านระยะเวลาตามที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตกำหนดแล้ว จึงไม่ได้มีการรายงานลูกหนี้ในกรณีนี้อีก **(บริษัท แรบบิท แคช จำกัด)**

(11) กลุ่มประชาชนที่ได้รับผลกระทบเนื่องจากสถานการณ์ COVID-19 ทำให้ประชาชนประกอบอาชีพไม่ได้ตามปกติ เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้จำนวนมากนั้น ทางบริษัท ข้อมูลเครดิต

แห่งชาติ จำกัด มีการกำหนดรหัสสถานะไว้ชัดเจนอยู่แล้ว ขึ้นอยู่กับสถาบันการเงินในแต่ละแห่งนำไปวิเคราะห์ (บริษัท ศักดิ์สยามลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน))

(12) การดำเนินการดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมีการแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับหลักการนี้ เนื่องจากปัจจุบัน ข้อมูลย้อนหลังในช่วง COVID-19 ไม่ได้ถูกนำมาประมวลผลข้อมูลเครดิต เนื่องจากจะเกินระยะเวลาประมวลผล 3 ปี ที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตกำหนด ซึ่งข้อมูลของปี 2565 จะครบระยะเวลาประมวลผล 2568 ไม่เพียงแต่ไม่ได้นำมาคำนวณ แต่จะถูกทำลายด้วยกฎหมายปัจจุบัน โดยไม่ต้องแก้ไข (บริษัท สมใจ 2559 จำกัด)

(13) ในช่วงสถานการณ์ที่เกิดการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 สถาบันการเงินต่าง ๆ ได้กำหนดมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวโดยแต่ละสถาบันมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่าลูกหนี้รายใดได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวอย่างแท้จริง ในขณะเดียวกันคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตได้มีการออก ประกาศ ที่ กคค.(ว)53/2564 เรื่องการ ใช้รหัสสถานะบัญชี 21 และ 021 กับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้คัดกรองลูกหนี้ที่มีความสามารถในการชำระหนี้แต่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 จนเป็นหนี้ค้างชำระเกิน 90 วัน นับตั้งแต่งวดข้อมูลเดือน ธันวาคม 2562 นอกจากนี้ระยะเวลาการประมวลผลข้อมูลเครดิตของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด รวมกับระยะเวลาในการจัดส่งข้อมูลของสมาชิกตามหลักเกณฑ์ มีระยะเวลาโดยรวมคือ 8 ปี นับแต่วันที่ ค้างชำระเกิน 90 วัน ดังนั้น ข้อมูลประวัติการค้างชำระในช่วงเวลาที่มีการเสนอให้ไม่นำมาประกอบการ ประมวลผลคะแนนเครดิต จึงใกล้เคียงกำหนดการที่จะถูกลบตามระยะอายุการประมวลผลในปัจจุบันอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องระบุในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตแต่อย่างใด (บริษัท อีซีบาย จำกัด (มหาชน))

6. ท่านเห็นว่าการบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันมีปัญหาหรือความ ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะแก้ไข ปัญหาขึ้นได้หรือไม่ เพียงใด

(1) สามารถแก้ไขปัญหาได้ทั้งหมดหรือบางส่วน (เว็บไซต์)

(2) สภาพเศรษฐกิจทุกวันนี้ยังฟื้นตัวไม่ดีพอกับเงินรายรับ ถึงแม้ว่าจะพ้นจากช่วง โควิดแล้ว แต่รายไดยังต่ำกว่ารายจ่ายมาก (เว็บไซต์)

(3) ยืดหยุ่นเกินไปไม่สะท้อนเครดิตที่แท้จริงของเจ้าของข้อมูล (เว็บไซต์)

(4) ในปัจจุบันถือว่าเพียงพอแล้ว และคงสอดคล้องกับสถานการณ์สภาพเศรษฐกิจ และสังคม (เว็บไซต์)

(5) ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ รังแต่จะเพิ่มปัญหาที่ทำให้ธนาคาร อนุมัติวงเงินให้ลูกค้าได้ยากขึ้นเนื่องจากความเสี่ยงที่สูงขึ้นจากการที่ข้อมูลไม่เพียงพอต่อการปล่อยวงเงิน สินเชื่อ (เว็บไซต์)

(6) ปัญหาหนี้เสียในปัจจุบันเกิดจากผลกระทบโรคระบาดโควิด-19 จริง แต่การ แก้ไข/ยกเลิก/ยกเว้นข้อมูลเครดิตไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุที่เกิดจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยและ

รายได้ลดลง กลับกันหากมีการปล่อยสินเชื่อในระบบที่เพิ่มมากขึ้นโดยที่ผู้ขอสินเชื่อไม่มีความสามารถในการชำระหนี้จริงจะยิ่งทำให้ปัญหาภาวะเศรษฐกิจและหนี้เสียเพิ่มขึ้นอย่างมาก และฝั่งผู้ให้สินเชื่อในระบบเองก็จะยิ่งเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ หากต้องการแก้ปัญหาจริง ๆ ภาครัฐควรมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจให้ถูกภาคส่วน ร่าง พ.ร.บ. นี้จึงไม่สามารถแก้ปัญหาได้ (เว็บไซต์)

(7) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบัน ไม่ได้มีปัญหา หรือไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมแต่อย่างใด การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จึงไม่แก้ไขปัญหานี้ครวัเรื้อรังที่สูงขึ้น ควรกำจัดเว็บพนันต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดหนี้ให้หมดสิ้นดีกว่า (เว็บไซต์)

(8) การเสนอร่าง พ.ร.บ. นี้ ในส่วนสาระสำคัญมีผลกระทบต่อสมาชิก และลูกค้าที่ขอสินเชื่อ ในประเด็นที่ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยเพียงคะแนนเครดิต การทำลายข้อมูลบัญชีฯ ตามมาตรา 4 อาจมิได้แก้ปัญหการเข้าถึงสินเชื่อและสมาชิกฯ มีข้อมูลไม่เพียงพอประกอบการพิจารณาสินเชื่อ (เว็บไซต์)

(9) การจัดเก็บฯ เหมาะสมและมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ ดิอยู่แล้ว การเสนอร่างแก้ไขนี้ ไม่มีความจำเป็น (เว็บไซต์)

(10) สถานะการณ์เปลี่ยนไปควรมีการปรับเปลี่ยนให้ทันกับปัจจุบัน และจะแก้ไขปัญหได้ (เว็บไซต์)

(11) การมีอยู่ของบริษัทข้อมูลเครดิตเป็นกลไกสำคัญในการช่วยให้ทราบเกี่ยวกับตัวลูกค้าบุคคลหรือนิติบุคคลในการที่จะเข้ามาขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินในทั้งในปัจจุบันและอนาคต (เว็บไซต์)

(12) ร่างพระราชบัญญัตินี้เอื้อประโยชน์กับลูกค้ามากเกินไป ไม่เป็นประโยชน์กับระบบสถาบันการเงินและเพิ่มความเสี่ยงให้เกิดหนี้ภาคครัวเรือนที่สูงขึ้น การไม่มีข้อมูลเครดิตส่งมาให้สถาบันการเงินจะไม่สามารถประเมินความเสี่ยงของลูกค้าได้ทั้งในมุมมองของประวัติการใช้สินเชื่อ และภาระหนี้ (เว็บไซต์)

(13) ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ในทางกลับกันอาจสร้างปัญหาให้หนี้สินภาคครัวเรือนมากขึ้น เมื่อสถาบันการเงินมีข้อมูลไม่เพียงพอในการอนุมัติสินเชื่อที่ครบถ้วน (เว็บไซต์)

(14) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันดีและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมดีมากอยู่แล้ว ทำให้สถาบันการเงินสมาชิกเห็นถึงหลักความเป็นจริงของเจ้าของข้อมูล จึงเห็นว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด เนื่องจากปัจจัยหลักเกิดจากสถานะเศรษฐกิจโลก (เว็บไซต์)

(15) การจัดการข้อมูลเครดิตปัจจุบันสอดคล้องกับภาวะปัจจุบันแล้ว ผู้ประกอบการให้สินเชื่อควรได้รับทราบข้อมูลเครดิตลูกค้าที่ครบถ้วนทุกมิติ และมีอิสระในการให้หรือปฏิเสธสินเชื่อ จากข้อมูลทุกด้าน (เว็บไซต์)

(16) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตปัจจุบันเหมาะสมอยู่แล้ว การแก้ไขกฎหมายไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาที่ตรงจุด ควรต้องให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครดิตบูโรและการมีวินัยทางการเงินแก่ประชาชนให้มากขึ้นผ่านช่องทางต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม (เว็บไซต์)

(17) คิดว่าแก้ปัญหานี้ไม่ได้ หากผู้ประกอบการรายใดไม่ยากใช้ข้อมูลเครดิตบูโร มาประกอบการตัดสินใจก็ขอให้เป็นสิทธิของผู้ประกอบการ แต่หากข้อมูลไม่ถูกต้อง ลูกค้าสามารถแจ้ง แก้ไขได้ แต่ไม่ควรให้ลบข้อมูล เพราะจะก่อให้เกิดหนี้เสียทั้งระบบ (เว็บไซต์)

(18) เห็นว่ามีความสอดคล้อง เพราะหนี้ครัวเรือนอยู่ในระดับสูง ไม่ควรให้ผู้ที่ไม่สามารถชำระหนี้สร้างภาระเพิ่มให้กับตัวเอง หากภาครัฐจะช่วยเหลือควรใช้มาตรการอื่นแทน จะเหมาะสมกว่า (เว็บไซต์)

(19) แล้วแต่วัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ (เว็บไซต์)

(20) ในปัจจุบันคิดว่าไม่มีปัญหา ส่วนการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้คิดว่าสามารถ ช่วยแก้ปัญหาในเรื่องวินัยการสร้างเครดิตของแต่ละบุคคล (เว็บไซต์)

(21) ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้อาจสร้างปัญหาให้หนักขึ้น เร็วขึ้น และแรงขึ้นโดยไม่จำเป็น เช่น การได้รับข้อมูลเพียงคะแนนเครดิต ทำให้สถาบันการเงินขาดข้อมูลในการวิเคราะห์สินเชื่อที่มี ประสิทธิภาพ (เว็บไซต์)

(22) แก้ไขได้ จะส่งผลให้คนเข้าถึงแหล่งเงินทุนมากขึ้น (เว็บไซต์)

(23) ปัจจุบันการจัดการข้อมูลสามารถให้สถาบันการเงินเอามาวิเคราะห์ได้ดี เนื่องจากศูนย์การรับผิดชอบหนี้ของเจ้าของข้อมูล (เว็บไซต์)

(24) เป็นระบบที่ตอนนี้ลูกหนี้ไม่สามารถเสนอความคิดเห็นได้ (เว็บไซต์)

(25) เป็นการสร้างปัญหาหนี้ให้สูงขึ้นมากกว่าการแก้ปัญหาหนี้ (เว็บไซต์)

(26) ข้อมูลปัจจุบันสะท้อนความเป็นจริง และร่างกฎหมายนี้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ คนเป็นหนี้มีแต่จะเพิ่มหนี้ (เว็บไซต์)

(27) ร่างกฎหมายนี้ไม่ใช่การแก้ปัญหา แต่จะทำให้ประชาชนเป็นหนี้เสียมากขึ้น (เว็บไซต์)

(28) เนื่องจากคะแนนเครดิตไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูลสินเชื่อ และลูกค้า ได้รับความช่วยเหลือไม่เหมาะสม (เว็บไซต์)

(29) การเสนอร่าง พ.ร.บ. อาจจะได้ช่วยแก้ปัญหาได้ ด้วยสภาพเศรษฐกิจ โดยรวมไม่ค่อยดี และส่วนหนึ่งการชำระหนี้เกิดจากพฤติกรรมชำระหนี้ของลูกค้า (เว็บไซต์)

(30) ไม่สอดคล้อง แต่ร่าง พ.ร.บ. ใหม่ ดีขึ้นกว่าฉบับเดิม (เว็บไซต์)

(31) กฎหมายเดิมไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ ฉบับนี้ว่าจะแก้ปัญหาได้ดี (เว็บไซต์)

(32) ไม่สอดคล้อง เพราะ บริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันการเงินมักไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ร่าง พ.ร.บ. นี้ไม่ช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว (เว็บไซต์)

(33) ในสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันข้อมูล เป็นเรื่องสำคัญมากในการให้ สินเชื่อ การที่ร่าง พ.ร.บ. นี้ถูกเขียนขึ้นแน่นอนว่าได้เอื้อประโยชน์ให้กับประชาชนแต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือทาง สถาบันการเงินจะรัดเข็มขัดมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้จักรักลูกค้าเพียงพอ (เว็บไซต์)

(34) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันไม่เป็นปัญหาและการเสนอร่าง พระราชบัญญัตินี้จะไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ (เว็บไซต์)

(35) นี่ ถ้ามีเงินจ่าย และดอกเบี้ยที่เป็นธรรม ถือว่า จบ อย่าไปบันทึกประวัติกัน เลย จ่ายแล้ว จะทำโทษกันไปถึงไหน **(เว็บไซต์)**

(36) มีปัญหาเพราะคนที่เขาได้มีการชำระส่วนที่ค้างชำระเรียบร้อยแล้ว สมควรที่จะได้ลบข้อมูลในเครดิตบูโร เพื่อที่จะได้ทำการขอสินเชื่อใหม่ให้มีสภาพคล่องดำเนินการทางธุรกิจ เพื่อที่จะเศรษฐกิจของประเทศจะได้หมุนหรือเดินต่อไปได้ **(เว็บไซต์)**

(37) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบัน ควรมีปรับให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม โดยธุรกิจข้อมูลเครดิต ควรมีการคิดค่าบริการค่อนข้างต่ำและมีเหมาะสม เพื่อที่จะช่วยลดต้นทุนการดำเนินการของสถาบันการเงิน และควรให้สถาบันการเงินสามารถคำนวณคะแนนเครดิต และประกอบธุรกิจในส่วนคะแนนเครดิต เพื่อให้มีหลักเกณฑ์การคำนวณคะแนนเครดิตที่หลากหลาย และสามารถนำไปใช้ในพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้าหนี้ตามเกณฑ์ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของแต่ละสถาบันการเงินได้ จะช่วยให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงสินเชื่อในระบบได้เพิ่มขึ้น ในส่วนการเสนอร่างพระราชบัญญัติเป็นการแก้ไขปัญหที่ปลายเหตุ หากบริษัทข้อมูลเครดิตเผยแพร่เฉพาะคะแนนเครดิตจะทำให้สถาบันการเงินมีข้อมูลในการวิเคราะห์ความเสี่ยงลูกค้าน้อยลง ไม่สามารถแยกความแตกต่างตามความเสี่ยงของลูกค้าหนี้ได้ ส่งผลให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้ยากขึ้น **(เว็บไซต์)**

(38) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันมีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากข้อมูลเครดิตเป็นข้อมูลที่แสดงถึงประวัติการชำระหนี้และกำลังในการชำระหนี้ ซึ่งสะท้อนถึงวินัยทางการเงินของเจ้าของข้อมูลเครดิต เพื่อที่สถาบันการเงินจะได้นำไปพิจารณาเรื่องการอนุมัติสินเชื่อ อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นถึงสภาพเศรษฐกิจอันจะสะท้อนไปถึงหนี้ครัวเรือนอีกด้วย ทำให้เห็นถึงสภาพปัญหาทางการเงินเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจในอนาคต **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)**

(39) ข้อมูลเครดิตเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อ การมีฐานข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง จากผู้ให้บริการสินเชื่อทั้งหมดแก่ประชาชนจึงเป็นเรื่องสำคัญและทำให้เกิดความเท่าเทียมกันของระบบ ผู้ประกอบการที่จะนำส่งรายงานข้อมูลเครดิต จึงควรครอบคลุมถึงผู้ให้บริการสินเชื่อทุกประเภท รวมทั้งแต่ไม่จำกัดเฉพาะ สหกรณ์ หรือผู้ให้บริการสินเชื่อประเภทอื่น ๆ ที่ปัจจุบันยังไม่ใช่สมาชิกของ NCB และการเข้าเป็นสมาชิกของ NCB ไม่ควรเป็นภาคสมัครใจ แต่ควรเป็นมาตรการภาคบังคับ เพื่อให้ผู้ให้บริการสินเชื่อทุกประเภท ทุกราย มีข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน เท่าเทียมกันในการปล่อยสินเชื่อให้แก่ประชาชน ซึ่งจะทำให้เกิดการแข่งขันที่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ให้บริการสินเชื่อทุกประเภท และเป็นทางเลือกให้แก่ประชาชนกลุ่มที่เข้าไม่ถึงแหล่งสินเชื่อจากภาคธนาคารในปัจจุบันที่จะเข้าถึงแหล่งสินเชื่อในอัตราดอกเบี้ยที่ถูกลง และเป็นประโยชน์ต่อลูกหนี้มากกว่าการกู้ยืมจากหนี้นอกระบบ ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนรักษาวินัยทางการเงินของตนเอง โดยการรักษา Credit Score

การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันอยู่ในระดับเกณฑ์ที่ดี เป็นศูนย์กลางการบริการข้อมูลมาตรฐานขั้นต่ำต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้ขอสินเชื่อสามารถเข้าถึงสินเชื่อได้ และถือเป็นการเปิดเผยข้อมูลของผู้ขอสินเชื่ออย่างครบถ้วน (ทั้งด้านบวกและด้านลบ) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาสินเชื่อ เช่น สถาบันการเงินได้รับข้อมูลที่ชัดเจนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาสินเชื่อแก่ผู้ขอสินเชื่อในบางกลุ่มที่อยู่ใน grey area ได้ โดยอาจมีการใช้เกณฑ์อื่น ๆ มาร่วมด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ขอสินเชื่อมากกว่า และเชื่อมโยงให้ผู้ขอสินเชื่อเข้ามาสู่ระบบการเงินได้

ทั้งนี้ การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ มิได้เห็นความเชื่อมโยงว่าเป็นการแก้ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจในการขอสินเชื่อ หรือทำให้การพิจารณาสินเชื่อเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด กลับอาจทำให้อัตราการปฏิเสธสินเชื่อมีอัตราเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากสถาบันการเงินจำเป็นต้องขอเอกสารหรือข้อมูลต่าง ๆ จากผู้ขอสินเชื่อเพื่อมาวิเคราะห์เพิ่มเติม และหากข้อมูลที่ได้มาไม่ครบถ้วน หรือไม่แน่ใจในความถูกต้อง ผู้ขอสินเชื่ออาจถูกปฏิเสธสินเชื่อจากสถาบันการเงิน และนำไปสู่การขอสินเชื่อนอกระบบ (shark loan) แทน ซึ่งทำให้ถูกเก็บอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่า และก่อให้เกิดภาระหนี้สินเพิ่มพูนทวีคูณ ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมเพิ่มอีกด้วย **(สมาคมธนาคารไทย)**

(40) ข้อมูลเครดิตในปัจจุบันสะท้อนสถานะเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มถดถอยลง โดยมีอัตราการค้างชำระหนี้เพิ่มขึ้นดีแล้ว การเลือกใช้ข้อมูลเพียงบางส่วนจะส่งผลให้ข้อมูลมี Bias และไม่สามารถสะท้อนความสามารถในการชำระหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้ใช้ข้อมูลต้องระมัดระวังในการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น และนำไปสู่การปล่อยสินเชื่อที่ยากขึ้น และการเข้าถึงสินเชื่อที่ลดลง **(ธนาคารเกียรตินาคินภัทร)**

(41) ข้อมูลเครดิตที่แท้จริงสามารถลดความเสี่ยงด้านการเงิน เศรษฐกิจ และสังคมได้ อีกทั้ง รัฐบาลสามารถใช้ข้อมูลนี้เพื่อการบริหารจัดการและกำหนดนโยบายที่เหมาะสมได้ **(ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย)**

(42) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันแล้ว **(ธนาคารออมสิน)**

(43) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันมีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันแล้ว การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าจะสามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด และอาจเพิ่มความเสี่ยงของการเกิดหนี้เสียในอนาคตได้ **(ธนาคารอินเดียเอ็นโอเวอร์ซีส์)**

(44) บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด บริหารจัดการข้อมูลเครดิตได้ดีมากแล้ว และมีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมอันเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกโดยรวม จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะไม่สามารถแก้ไขปัญหาการเข้าถึงสินเชื่อของเจ้าของข้อมูลได้ **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)**

(45) การจัดการข้อมูลในปัจจุบันมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และเป็นข้อมูลที่เพียงพอและเป็นประโยชน์สูงสุดของสถาบันการเงินหรือสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิตแล้ว **(บริษัท กรูปลิส จำกัด (มหาชน) และบริษัท ธนบรรณ จำกัด)**

(46) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันมีความเหมาะสมดีแล้ว ไม่จำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงใด ๆ นอกจากนี้ในหลาย ๆ ส่วน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตมีอำนาจหน้าที่เพียงพอแล้ว **(บริษัท เครดิตฟองซิเอร์ เอสเบ จำกัด)**

(47) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิต โดย บริษัท ข้อมูลเครดิต แห่งชาติ จำกัด และ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต ดำเนินการได้ดีอยู่แล้ว โดยดำเนินการได้ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน โดยมีการจัดการที่เหมาะสมทั้งกับผู้เป็นเจ้าของข้อมูลเครดิต และ ผู้เป็นสมาชิกที่เข้ามาใช้ข้อมูลเครดิต **(บริษัท เงินติดล้อ จำกัด (มหาชน))**

(48) การบริหารข้อมูลเครดิตในปัจจุบัน สามารถช่วยให้สถาบันการเงินและผู้ให้บริการสินเชื่อสามารถประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าได้ดีขึ้น และสามารถช่วยให้เกิดการตัดสินใจที่รอบคอบยิ่งขึ้นได้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจพอสมควรแล้ว การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้อาจจะสามารถแก้ไขได้บางประเด็น แต่อาจจะมีผลกระทบต่อระบบการให้สินเชื่อมากกว่าหากไม่มีการกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจน **(บริษัท จี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน))**

(49) การบริหารข้อมูลเครดิตในปัจจุบันเพียงพอและครอบคลุมหลักเกณฑ์ในการใช้วิเคราะห์และพิจารณาสินเชื่ออยู่แล้ว เห็นว่าไม่มีปัญหาในการบริหารจัดการข้อมูลเครดิต ส่วนการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ อาจไม่ได้แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ เพราะต้นเหตุของปัญหาอยู่ที่ระดับหนี้ครัวเรือนที่เป็นอยู่ ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการพิจารณาสินเชื่อที่ลดลง **(บริษัท ซีไอเอ็มบี ไทย ออโต้ จำกัด และบริษัท เวิลด์ลิส จำกัด)**

(50) กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตฉบับปัจจุบันผ่านการศึกษาทำความเข้าใจ และพัฒนามาจากต้นแบบของหลาย ๆ ประเทศที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างมีศักยภาพใช้กันมาอย่างแพร่หลายจนมาถึงปัจจุบัน จึงมีประโยชน์อย่างมากในการประกอบธุรกิจ ช่วยให้ระบบการให้สินเชื่อ การเข้าถึงสินเชื่อ เป็นไปอย่างถูกต้อง มีมาตรฐาน การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้เสนอเรื่องต่าง ๆ และการยกเลิก จะไม่ได้เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อระบบการให้สินเชื่อ และการพัฒนาระบบเศรษฐกิจอย่างถูกต้อง **(บริษัท ทีเอสอาร์ ลิฟวิ่ง โซลูชั่น จำกัด (มหาชน))**

(51) การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้สถาบันการเงินใช้เฉพาะคะแนนเครดิตเป็นข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อ นั้น ทำให้ข้อมูลในการใช้วิเคราะห์พิจารณาให้สินเชื่อไม่เพียงพอ ส่งผลกระทบต่อการพิจารณาสินเชื่อของสถาบันการเงิน อาจจะทำให้การเข้าถึงสินเชื่อของประชาชนทำได้ยากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของร่างพระราชบัญญัตินี้ที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงแหล่งสินเชื่อในระบบของประชาชนให้ง่ายขึ้น และอาจจะเป็นการสร้างมาตรฐานใหม่ให้กับสถาบันการเงินในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อได้ยากขึ้น **(บริษัท นิสสัน ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)**

(52) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตมีประเด็นปัญหายังไม่สามารถตรวจสอบสถานะเครดิตของลูกค้าได้ปัจจุบันทันที **(บริษัท พรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด)**

(53) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันยังอยู่ในเกณฑ์ดี ข้อมูลที่ได้รับสามารถนำมาประเมินความเสี่ยงและความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าได้ **(บริษัท ไมค์ด้าลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน))**

(54) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบัน เห็นว่าเหมาะสมแล้ว ทั้งกับผู้ให้บริการสินเชื่อ และผู้มาขอสินเชื่อ แต่หากมีการแก้กฎหมายใหม่ตามร่างนี้ เห็นว่าจะเกิดผลกระทบเป็นวงกว้างต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น เพราะมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น จากการที่ผู้ให้สินเชื่อมีข้อมูลลูกค้าในการพิจารณาน้อยลง รวมถึงลูกค้ามีสิทธิที่มากขึ้นเกินจำเป็น เป็นช่องให้เกิดภาวะเสี่ยงภัยทางศีลธรรมได้ **(บริษัท แรบบิท แคช จำกัด)**

(55) ปัจจุบันข้อมูลเครดิตมีความละเอียดและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับหนึ่งซึ่งยังต้องการรายละเอียดมากขึ้นเพื่อเทียบเท่ามาตรฐานสากล เนื่องจากความซับซ้อนของข้อมูลที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคต แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้จะไม่สามารถแก้ไขปัญหาค่าความไม่สอดคล้องของข้อมูลเครดิตกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมได้ เนื่องจากการพิจารณาสินเชื่อต้องอาศัยข้อมูล

ด้านเครดิตอย่างมีนัยยะสำคัญ ยังมีข้อมูลมากเท่าไร ยังสามารถพิจารณาอนุมัติสินเชื่อได้แม่นยำ ถูกต้องเหมาะสมมากขึ้น อันส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งได้มีการพิสูจน์แล้วว่า คนที่มีเครดิตดีที่อาศัยข้อมูลต่างๆ ด้านเครดิต มักเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือ NPL ในระดับต่ำ กลับกัน หากข้อมูลด้านเครดิตมีเพียงคะแนนเครดิต ซึ่งยังไม่ถูกพิสูจน์ว่ามีความแม่นยำในระดับที่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลอื่น ๆ ประกอบการพิจารณา อาจส่งผลให้การพิจารณาสินเชื่อมีความเข้มงวดหรือผ่อนคลายเป็นจุดสมดุล จนทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีความผันผวน ไม่แน่นอน มีโอกาสเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจได้ **(บริษัท ลีสซิงกสิกรไทย จำกัด)**

(56) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันนั้น มีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากการบริหารจัดการข้อมูลเครดิตปัจจุบันเป็นการรายงานที่เผยแพร่ข้อมูลบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่มีรายงานประวัติการชำระหนี้ที่ตรงเวลา และประวัติการชำระล่าช้า จำนวนเงิน จำนวนครั้งที่ผิดนัดชำระหนี้รวมถึงการล้มละลาย โดยกฎหมายกำหนดให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิสามารถเข้าถึงข้อมูลตนเองที่บริษัทข้อมูลเครดิต อีกทั้งปัจจุบัน การให้บริการคะแนนเครดิต เป็นบริการเสริมเพิ่มเติมแก่สมาชิกที่มีความประสงค์วิเคราะห์ข้อมูลลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น การนำข้อมูลมาใช้มีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ฐานะกิจการเป็นอย่างมาก และข้อมูลมีความครอบคลุมด้านเนื้อหาสะท้อนสภาพคล่อง และการชำระหนี้ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน **(บริษัท สมใจ 2559 จำกัด)**

(57) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันมีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมดีแล้ว แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะส่งผลกระทบต่อสภาพการณ์วิกฤตของสถาบันการเงินไทย อันอาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจยิ่งขึ้น เนื่องจากสถาบันการเงินจะมีข้อมูลในการพิจารณาสินเชื่อไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงสินเชื่อของประชาชน หรือแม้หากเข้าถึงสินเชื่อได้ก็อาจทำให้เป็นหนี้ด้วยคุณภาพ ส่งผลกระทบต่อสถานะหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สูงขึ้นเนื่องจากข้อมูลในการพิจารณาไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม บริษัทเข้าใจในเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้ง่ายขึ้น แต่บริษัทเห็นว่าการเข้าถึงสินเชื่อง่ายขึ้นควรมาจากการที่ลูกหนี้มีความสามารถในการชำระหนี้ที่เพียงพอ ไม่ก่อหนี้เกินควร คงเหลือเงินคงเหลือหลังหักภาระผ่อนชำระหนี้ทั้งหมดที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ (Residual income) จึงต้องพิจารณาจากข้อมูลในการพิจารณาสินเชื่อที่เพียงพอ ไม่ใช่เข้าถึงสินเชื่อได้ง่ายขึ้นเนื่องจากกำหนดให้ข้อมูลในการพิจารณาสินเชื่อลดลงเหลือเพียงคะแนนเครดิต หรือการทำลายข้อมูลด้านลบที่จำเป็นของลูกหนี้ เช่นนั้น บริษัทจึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่สามารถแก้ปัญหาภาระหนี้ครัวเรือนสะสมได้แต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามอาจส่งผลกระทบต่อภาระหนี้ครัวเรือนที่สูงขึ้น เนื่องจากการสนับสนุนให้ประชาชนขาดวินัยทางการเงิน **(บริษัท เอสจี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน))**

(58) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันไม่เป็นปัญหา และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ **(บริษัท เอสจีเอฟ แคปปิตอล จำกัด (มหาชน))**

(59) การบริหารจัดการข้อมูลเครดิตในปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาคิดได้ **(บริษัท โอริค โอโต้ ลีสซิง (ประเทศไทย) จำกัด)**

(60) ปัจจุบันการบริหารจัดการข้อมูลเครดิตนั้นมีความเหมาะสม แต่ควรจะมีการเพิ่มเติมข้อมูลการชำระหนี้เงินทั้งหมดของลูกค้าไม่เฉพาะแค่หนี้ส่วนของสินเชื่อ เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสาธารณูปโภค (ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์) แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง

เนื่องจากคะแนนเครดิตที่แสดงอาจจะไม่แสดงถึงพฤติกรรม ประวัติการชำระหนี้ในอดีต และหลักเกณฑ์การคิดคะแนนข้อมูลเครดิตที่ยังไม่ชัดเจนว่ามีหลักการสรุปผลคะแนนอย่างไร โดยอ้างอิงจากหลักเกณฑ์ใด ซึ่งหลังจากอนุมัติสินเชื่อ หากว่าข้อมูลที่เป็นคะแนนนั้นไม่เพียงพอต่อการประเมินความสามารถในการชำระหนี้จริงของลูกค้า อาจจะทำให้เกิดหนี้สะสมครัวเรือนมีมากขึ้น จึงมองว่าอาจจะไม่ตรงกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการแก้ไข (บริษัท ฮอนด้า สีสิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด)

7. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

(1) การได้รับข้อมูลไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์สินเชื่อ ทางธนาคารไม่สามารถอนุมัติวงเงินตามที่ลูกค้าร้องขอมาได้นั้น มีแต่จะเพิ่มปัญหาระยะยาวที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (เว็บไซต์)

(2) ข้อมูลเครดิต เป็นข้อมูลที่สำคัญของแต่ละบุคคล ควรเก็บและรักษารวมถึงเปิดเผยตามความเหมาะสมเพื่อใช้ประโยชน์ได้ถูกต้อง (เว็บไซต์)

(3) หากใช้ร่าง พ.ร.บ. ใหม่ จะมีผลกระทบทำให้สถาบันการเงินมีภาระค่าใช้จ่ายโดยไม่มีรายได้ และการวิเคราะห์ข้อมูลเครดิตมีความน่าเชื่อถือลดลง ทั้งยังกระทบกับบุคคลที่มีเครดิตดี เนื่องจากสถาบันการเงินอาจมี NPL สูงขึ้น ทำให้ต้องเรียกเก็บดอกเบี้ยมาชดเชย (เว็บไซต์)

(4) การแก้ไขใด ๆ ขอให้คำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บข้อมูลเครดิตเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อซึ่งข้อมูลที่เกิดขึ้นก็มาจากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ไม่ควรมองข้าม (เว็บไซต์)

(5) การแก้ปัญหาดังนี้ไม่ได้ช่วยให้ประชาชนที่เป็นหนี้ดีขึ้น แต่เป็นเพียงการหลบเลี่ยงที่จะได้รับการตรวจสอบทั้งนี้เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ (เว็บไซต์)

(6) อาจไม่ต้องเปลี่ยนวิธีการแสดงข้อมูลเครดิต หรือทำลายข้อมูลที่ผ่านมา แต่อาจใช้วิธีขอความร่วมมือกับสถาบันการเงินสำหรับมาตรการพิเศษที่จะช่วยเหลือกลุ่มที่มีปัญหาด้านเครดิต แทนเพราะการปิดข้อมูลไม่ให้สถาบันการเงินสามารถดูได้ อาจส่งผลเสียที่มากกว่า (เว็บไซต์)

(7) การใช้คะแนนเครดิตที่ทาง NCB จัดทำเป็นเพียง Model เดียว ในขณะที่กลุ่มลูกค้าของแต่ละสมาชิกมีความหลากหลายตามกลยุทธ์ ทำให้ไม่สามารถนำมาใช้งานได้ ดังนั้นกรณีให้ยกเลิกการใช้ “ข้อมูลเครดิต” มาเป็นการใช้ “คะแนนเครดิต” ประเภทเดียวจะไม่สามารถนำมาตัดสินใจได้ (เว็บไซต์)

(8) การวิเคราะห์สินเชื่อ ต้องทราบประวัติการชำระของลูกค้าเพื่อรู้ถึงพฤติกรรมว่ามีความเสี่ยงแค่ไหน และผลการคำนวณคะแนนต้องมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และน่าเชื่อถือ (เว็บไซต์)

(9) ควรพิจารณาเส้นเวลาและหารือกับภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องมากกว่านี้ หากมีความจริงใจที่จะแก้ปัญหาสินเชื่อจริง ๆ ผ่านการปรับปรุง พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ใหญ่มาก เกิดต้นทุนมหาศาลกับระบบการให้สินเชื่อ ขอให้พิจารณาอย่างรอบคอบที่สุด (เว็บไซต์)

(10) ควรกำหนดให้ทายาทโดยธรรม (ตามมาตรา 1629 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์) หรือผู้ที่ถูกระบุในพินัยกรรมของเจ้าของข้อมูลเครดิต สามารถมีสิทธิเกี่ยวกับข้อมูลเครดิตของเจ้าของที่ถึงแก่กรรมแล้ว (เว็บไซต์)

(11) จากประสบการณ์/หนี้บางตัวปิดครบ 3 ปีแล้ว NCB ดำเนินการลบข้อมูลล่าช้า และติดต่อยากทุกช่องทาง การเก็บค่าธรรมเนียมจึงควรคิดแค่ 100 บาท **(เว็บไซต์)**

(12) การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการมองเพียงด้านเดียว เพราะจะทำให้มีข้อมูลน้อยลง ส่งผลให้สถาบันต้องมีความระมัดระวังในการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่มากขึ้น และไม่ได้ช่วยให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ข้อมูลเครดิตเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยง ดังนั้นประเทศควรมีข้อมูลเครดิตที่เพียงพอและนำมาใช้ในการวิเคราะห์ความเสี่ยงให้เหมาะสมมากกว่าที่จะทำลายข้อมูลประวัติหนี้ค้างชำระเพียงอย่างเดียว ทางรัฐบาลควรสนับสนุนการใช้ข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม สนับสนุนให้ประชาชนมีวินัยทางการเงินเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สามารถแยกความแตกต่างของความเสี่ยงของลูกหนี้ได้ละเอียดขึ้น ซึ่งจะช่วยในการบริหารความเสี่ยงได้ดีขึ้น และทำให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงสินเชื่อในระบบ ภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของแต่ละสมาชิก **(เว็บไซต์)**

(13) การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 วรรคสอง ที่เป็นการให้เปิดเผยข้อมูลคะแนนเครดิตให้กับหน่วยงานธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลัง ศาล พนักงานสอบสวน ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลเครดิตเพื่อประโยชน์ในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายทั้งสิ้น ไม่ได้ใช้ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์สินเชื่อ ดังนั้น นอกจากการเปิดเผยตามกฎหมายปัจจุบันแล้ว กระทรวงการคลังอาจพิจารณา ร่วมกับคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต และธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาเพิ่มเติมหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเครดิตตามอำนาจหน้าที่ ประโยชน์สาธารณะหรือเจ้าของข้อมูล เช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรืออาจพิจารณาเพิ่มเติมการจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นเพิ่มเติม อาทิ ค่าสาธารณูปโภค ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินของธนาคารโลก **(บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด)**

(14) เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว แต่มีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่างมาตรา 5 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 (3) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเห็นควรกำหนดเพิ่มให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยคะแนนเครดิตหรือให้ข้อมูลได้ในกรณีเมื่อมีหนังสือจากสำนักงาน คปภ. โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของบริษัทประกันภัยในข้อ 12 (3) (ก) แห่งประกาศ คปภ. เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต/บริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้บริษัทประกันภัยสามารถให้กู้ยืม ให้เช่าซื้อรถ รับอวัลต์เงิน หรือออกหนังสือค้ำประกันเพื่อเป็นหลักประกันตามสัญญาโครงการต่าง ๆ โดยบริษัทประกันภัยต้องกำหนดนโยบายที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้สถาบันการเงินถือปฏิบัติ **(สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย)**

(15) ไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ โดยเฉพาะในส่วนของการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 เพื่อให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิในข้อมูลของตนเองเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว หากมีการกำหนดแนวทางและรายละเอียดเป็นมาตรฐานที่ชัดเจน จะช่วยป้องกันปัญหาในทางปฏิบัติและทำให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย **(สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์)**

(16) รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐควรผลักดันให้สหกรณ์หรือ non-bank เข้าเป็นสมาชิก NCB รวมทั้งให้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็น Alternative Data เช่น ข้อมูลการจ่ายเงิน

สมทบประกันสังคม เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การชำระค่าสาธารณูปโภค ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าโทรศัพท์ ค่าอินเทอร์เน็ต หรือข้อมูลพฤติกรรมอื่น ๆ มาใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาสินเชื่อเพิ่มเติมจากข้อมูลหลักที่ใช้พิจารณาอยู่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดวินัยทางการเงินที่ดี ส่งผลให้สถาบันการเงินมีข้อมูลประกอบการพิจารณาสินเชื่อได้เพิ่มขึ้น และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงสินเชื่อจากสถาบันการเงินแก่ลูกหนี้ได้อีกทางหนึ่ง

ข้อมูลเครดิตที่ NCB จัดเก็บและให้บริการแก่สมาชิกมีบทบาทสำคัญในการช่วยสถาบันการเงินประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงในการอนุมัติสินเชื่อที่อาจนำไปสู่ภาระหนี้ที่สูงเกินไปสำหรับลูกค้า ร่างพระราชบัญญัติฯ นี้เสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ข้อมูลเครดิตไม่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจส่งผลให้เกิดการอนุมัติสินเชื่อที่ไม่เหมาะสมซึ่งจะเป็นปัญหาต่อลูกหนี้ในระยะยาว

การปล่อยสินเชื่ออย่างมีความรับผิดชอบให้เจ้าของข้อมูลมีเงินเพียงพอในการดำรงชีวิต: การมีข้อมูลเครดิตที่ถูกต้องและครบถ้วนช่วยให้เจ้าของข้อมูลสามารถเข้าถึงสินเชื่อได้ในระดับที่เหมาะสม และสถาบันการเงินจะสามารถพิจารณาให้สินเชื่อแก่เจ้าของข้อมูลที่มีความสามารถในการชำระหนี้และมีเงินคงเหลือเพียงพอในการดำรงชีพได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าของข้อมูลเครดิต

สถาบันการเงินจำเป็นต้องมีข้อมูลเครดิตของลูกค้าที่เพียงพอเพื่อบริหารจัดการหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หาก NCB ไม่สามารถให้ข้อมูลเครดิตที่จำเป็นได้ สถาบันการเงินจำเป็นต้องขอหลักฐานจากลูกค้าเพิ่มเติม ซึ่งอาจทำให้กระบวนการอนุมัติสินเชื่อช้าลงและเพิ่มภาระให้กับทั้งสถาบันการเงินและเจ้าของข้อมูลเครดิต การรักษาความสมดุลระหว่างการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลเครดิตเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อที่จะไม่ทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมและผู้บริโภคในสังคม

การไม่เปิดเผยข้อมูลเครดิตทั้งหมดของเจ้าของข้อมูลจะยิ่งทำให้ปัญหานี้ทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งสูงอยู่แล้วทวีความรุนแรงขึ้น เนื่องจากสถาบันการเงินจะไม่มีข้อมูลเพียงพอในการประเมินความเสี่ยงของลูกค้า ส่งผลให้มีโอกาสสูงที่จะเกิดการอนุมัติสินเชื่อที่ไม่เหมาะสม ทำให้ลูกหนี้ต้องเผชิญกับภาระหนี้มากขึ้นในอนาคต

การใช้คะแนนเครดิต (Credit Score) ควรใช้ควบคู่กับข้อมูลเครดิต จะส่งเสริมให้สถาบันการเงินสามารถกำหนดดอกเบี้ยได้ตาม Risk Based Pricing ได้ ซึ่งลูกค้าที่มีคะแนนเครดิต Score ที่ดีจะได้รับดอกเบี้ยที่ถูกลง สนับสนุนให้ลูกหนี้มีวินัยทางการเงินที่ดี

ระบบคะแนนเครดิตไม่ได้เป็นเครื่องมือที่สะท้อนความเสี่ยงของสินเชื่อในแต่ละผลิตภัณฑ์ได้อย่างดี ดังนั้นเมื่อคะแนนเครดิตไม่เหมาะสมจะส่งผลให้สถาบันการเงินไม่สามารถแยกความแตกต่างของระดับความเสี่ยงของลูกค้าได้อย่างชัดเจน ดังนั้นสถาบันการเงินต้องปรับเกณฑ์ให้เข้มงวดในคะแนนเครดิตที่กว้างขึ้น ส่งผลกระทบถึงลูกค้าเข้าถึงสินเชื่อได้ยากขึ้น

ทั้งนี้ สมาคมธนาคารไทยมีความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ตามมาตรา ดังนี้

ร่างมาตรา 3 ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขนิยาม เนื่องจากจะมีผลกระทบกับสถาบันการเงินอย่างมาก โดยสถาบันการเงินจะไม่สามารถทราบข้อมูลที่จำเป็นที่ใช้ในกระบวนการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ และการทบทวนวงเงินสินเชื่อ และอาจไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ธนาคารแห่ง

ประเทศไทย (ธปท.) กำหนดได้ เช่น ภาระหนี้ที่มีอยู่ในระบบในแต่ละสถาบันการเงิน หลักเกณฑ์ Responsible Lending การให้ %LTV ของสินเชื่อเคหะตามเกณฑ์ ธปท. และอาจจะทำให้สถาบันการเงินต้องเพิ่มความระมัดระวังในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อลูกค้า ทำให้ลูกค้าเข้าถึงสินเชื่อได้ยากขึ้น

นอกจากนี้ ธนาคารจำเป็นต้องพัฒนาแบบจำลองด้านเครดิตใหม่ ซึ่งจะมีผลกระทบมาก (Variable/ Credit Rating/ เครื่องมือต่างๆ) เนื่องจากต้องใช้เวลามาก ข้อมูลที่มีอยู่ปัจจุบันยังไม่ได้ครอบคลุมทั้งหมด ข้อมูลสถิติต้องใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ข้อมูลอดีตที่มีอยู่น้อย และไม่ได้สะท้อนพฤติกรรมชำระหนี้ของลูกค้าหนี้ที่แท้จริง เมื่อแปลงเป็นตัวเลข รูปแบบวิธีการแสดงผลไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ NCB ที่แท้จริง อีกทั้งกระบวนการพิจารณาสินเชื่อของธนาคารต้องปรับเปลี่ยนไปมาก

ร่างมาตรา 4 ไม่เห็นด้วยกับระบบทำลายข้อมูลต่าง ๆ เนื่องจากสถาบันการเงินจะไม่ทราบประวัติการชำระหนี้ย้อนหลังที่เกินกว่า 180 วัน และหนี้ที่ชำระปกติมาแล้วไม่น้อยกว่า 180 วัน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมและประวัติการชำระหนี้ที่ผ่านมาของเจ้าของข้อมูล และมีส่วนสำคัญในการพิจารณาเงินสินเชื่อใด ๆ ให้แก่เจ้าของข้อมูลรายนั้น ๆ อีกทั้ง การที่เจ้าของข้อมูลกลับมาจ่ายชำระหนี้บัญชีใด ๆ ได้เป็นปกติเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 180 วัน นั้น ไม่ได้หมายความว่าเจ้าของข้อมูลนั้นจะไม่มีพฤติกรรมเช่นเดิมอีก ซึ่งสถาบันการเงินจะพิจารณาเงินสินเชื่อใหม่ให้เจ้าของข้อมูลนั้นควรมีสิทธิได้เห็นข้อมูลดังกล่าวและเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาเงิน หากมีการทำลายข้อมูลดังกล่าวตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพสินเชื่อของแต่ละสถาบันการเงิน และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของสถาบันการเงินและระบบการเงินได้ เนื่องจากสถาบันการเงินจะได้รับข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์สินเชื่อที่ไม่ถูกต้อง ส่งผลการพิจารณาสินเชื่อ อาจทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มสูงขึ้น เช่น กรณีบัญชีของนาย ก. ชำระตรงทุกเดือน ส่วนบัญชีของนาย ข. ชำระไม่ตรง ผ่อนชำระค้างมานาน จนต่อมาภายหลังสามารถชำระได้ตรง 180 วันและนาย ข. มาขอทำลายข้อมูลในช่วงที่ชำระไม่ปกติ หากเป็นเช่นนั้นทั้ง นาย ก. และนาย ข. จะมีคะแนนเครดิตที่เท่ากัน ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง เนื่องจากคะแนนเครดิตไม่สะท้อนคุณภาพการชำระหนี้ ส่งผลให้ความแม่นยำของคะแนนเครดิตลดลง ไม่มีความน่าเชื่อถือ และอาจไม่มีประโยชน์ต่อการใช้งานอีกต่อไป การที่กฎหมายปัจจุบันกำหนดการทำลายข้อมูลไว้ที่ 3 ปี จึงเหมาะสมเพียงพอแล้ว

ร่างมาตรา 5 ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการแก้ไขจาก “ข้อมูล” เป็น “คะแนนเครดิต” ในมาตรา 20 และมาตรา 20/1 ใหม่ทำให้ธนาคารได้รับเฉพาะตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้จาก NCB เท่านั้น โดยจะไม่ได้รับข้อมูลดิบที่เป็นข้อมูลเครดิตจาก NCB ซึ่งเห็นว่ามีผลกระทบต่อการวิเคราะห์ข้อมูลและการบริหารความเสี่ยงของธนาคารดังต่อไปนี้

ธนาคารได้รับข้อมูลไม่ครบถ้วน ซึ่งทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลของธนาคารไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ธนาคารอนุมัติสินเชื่อ/ออกบัตรเครดิตให้แก่ลูกค้าเกินความสามารถที่ลูกค้าจะชำระคืนได้จริง และไม่มีเงินเหลือเพียงพอต่อการดำรงชีพ ซึ่งขัดกับแนวทางการให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (Responsible Lending : RL) ที่ต้องพิจารณาภาระหนี้ที่มีอยู่เดิม พฤติกรรมในการชำระหนี้ อัตราการผ่อนชำระ และประเภทรายได้ที่มียู่กับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอื่น เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ และเงินที่เหลือสำหรับการดำรงชีพ และอาจทำให้ NPL และหนี้ภาคครัวเรือนสูงขึ้น และทำให้ธนาคารอนุมัติสินเชื่อบุคคลภายใต้การกำกับขัดกับหลักเกณฑ์ของ ธปท.

ซึ่งกำหนดไว้ว่าลูกหนี้จะมีสินเชื่อบุคคลภายใต้การกำกับได้เพียง 3 สถาบันการเงินเท่านั้น หรือเรื่อง BOT Macroprudential สำหรับสินเชื่อยุอาศัย อีกทั้งยังขัดกับแนวปฏิบัติของสากลที่เกี่ยวกับการเปิดเผยและใช้ข้อมูลเครดิต

เมื่อธนาคารไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ธนาคารอาจมีแนวโน้มที่จะให้สินเชื่อ/ออกบัตรเครดิตให้แก่ลูกค้าน้อยลง หรือเรียกหลักประกันเพิ่มมากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงของธนาคาร โดยการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ/ออกบัตรเครดิตจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่ครบถ้วน โดยเฉพาะข้อมูลภาระหนี้ที่มีอยู่เดิม พฤติกรรมในการชำระหนี้ อัตราการผ่อนชำระ และประเภหผลิภภณัที่มียู่กับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอื่น

การบริหารความเสี่ยงจำเป็นต้องนำข้อมูลในระดับรายบัญชีมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำแบบจำลองเนื่องจากลักษณะของผลิภภณัสินเชื่อและคุณสมบัติของลูกค้าแต่ละรายมีระดับความเสี่ยงที่ธนาคารยอมรับได้แตกต่างกัน การที่ธนาคารได้รับเพียงคะแนนเครดิตจะทำให้แบบจำลองมีความแม่นยำลดลง

ร่างมาตรา 6 ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการวิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกหนี้อาจจะไม่เหมาะสม และไม่แม่นยำเพียงพอสำหรับกลุ่มลูกหนี้ต่าง ๆ ของธนาคาร เพราะไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลย้อนหลังเพื่อหารายละเอียด เช่น ภาระหนี้ รวมถึงสาเหตุการได้มาของคะแนนเครดิตของลูกหนี้ได้ ซึ่งอาจทำให้วิเคราะห์สินเชื่อผิดพลาดได้ อีกทั้งสถาบันการเงินไม่สามารถยกระดับประสิทธิภาพของแบบจำลองได้ และต้องรอการพัฒนาปรับปรุงคะแนนเครดิตใหม่ให้เป็นปัจจุบัน ซึ่งอาจจะไม่ทันต่อการใช้งานของธนาคารในการวิเคราะห์ความเสี่ยง

ร่างมาตรา 11 ไม่เห็นด้วยกับสิทธิต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้นใหม่ในมาตรา 25 (8) – (11) ดังนี้
มาตรา 25 (8) เนื่องจากเป็นข้อมูลอ่อนไหวของสถาบันการเงิน การเปิดเผยข้อมูลนี้อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางธุรกิจได้ ทั้งนี้ สถาบันการเงินต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เรื่องการกำหนดและเปิดเผยอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมภายใต้เพดานอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดอยู่แล้ว

มาตรา 25 (9) เนื่องจากไม่ได้กำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาว่าหนี้ที่ระงับนั้นจะต้องระงับด้วยเหตุใดและภายในเมื่อใด ถึงจะขอให้ทำลายข้อมูลสำหรับหนี้ดังกล่าวได้ ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่หนี้ระงับได้หลายกรณี ได้แก่ การชำระหนี้ การปลดหนี้ การหักกลบลบหนี้ การแปลงหนี้ใหม่ หรือหนี้เคลื่อนกลืนกัน เช่น กรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ อาจเป็นระยะเวลาเกิน 180 วัน และต่อมาธนาคารมีการปลดหนี้หรือแปลงหนี้ใหม่ตามมาตรการของภาครัฐ หรือลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ และธนาคารใช้สิทธิหักกลบลบหนี้เพื่อเข้าชำระหนี้ จึงอาจส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของคะแนนเครดิตและการวิเคราะห์ข้อมูลของธนาคาร ที่ไม่อาจสะท้อนถึงความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากไม่เห็นพฤติกรรมในการใช้สินเชื่อและพฤติกรรมในการชำระหนี้ที่ผ่านมา นอกจากนี้ การทำลายข้อมูลสำหรับบัญชีที่หนี้ระงับไปแล้ว จะไม่ส่งผลต่อผู้ขอสินเชื่อ เนื่องจากไม่มีประวัติการขอสินเชื่อที่ผ่านมาในอดีต จึงทำให้ขอสินเชื่อในอนาคตยากยิ่งขึ้น

มาตรา 25 (10) เนื่องจากอาจส่งผลให้ลูกหนี้มีพฤติกรรมไม่ตระหนักถึงการเสียประวัติการชำระหนี้ เช่น ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้จนเป็น NPL (เกิน 90 วัน) และกลับมาชำระหนี้ปกติภายใน 180 วัน แต่จากร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ที่กำหนดให้ลูกหนี้สามารถใช้สิทธิที่จะขอให้ทำลายข้อมูล

สำหรับบัญชีนี้เพื่อลบประวัติการผิดนัดชำระหนี้ดังกล่าวได้ ซึ่งหากลูกหนี้มีพฤติกรรมเช่นนี้อีกหลายคราว และอาจจะทำกับหลายธนาคาร จะทำให้ NPL ของภาคธนาคารเพิ่มขึ้น และจะไม่เป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินของประเทศแต่อย่างใด และโดยที่หนี้บางส่วนอาจจะยังไม่กลับมาเป็นปกติ เช่น NPL จ่ายได้ 6 งวด ยังติดสถานะ S2 ยังไม่เป็น S1 จึงควรพิจารณาระยะเวลาการขอทำลายข้อมูลใหม่ให้สอดคล้องกับเกณฑ์การจัดชั้นลูกหนี้ของสถาบันการเงินโดยรวม เช่น 12 เดือน

มาตรา 25 (11) ควรตัดออก เนื่องจากในมาตรา 17 (7) ได้กำหนดหน้าที่ให้บริษัทข้อมูลเครดิตจัดให้มีระบบทำลายข้อมูลดังกล่าวอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมากำหนดสิทธิลูกค้าในการแจ้งขอทำลายข้อมูลด้วยเหตุเดียวกันซ้ำซ้อนและเป็นภาระกับธนาคารอีก

ร่างมาตรา 12 ไม่เห็นด้วย เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันกำหนดการทำลายข้อมูลไว้ที่ 3 ปี ซึ่งเหมาะสมเพียงพอแล้ว **(สมาคมธนาคารไทย)**

(17) ควรมีการเปิดเผยหลักเกณฑ์การจัดทำคะแนนเครดิต เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและคำนวณคะแนนของตนเองได้ **(สภาองค์กรของผู้บริโภค)**

(18) โดยแนวปฏิบัติทั่วไปของหลักการข้อมูลเครดิตของทุกประเทศ คือเก็บและรายงานข้อมูลจำนวนสินเชื่อ และประวัติการผ่อนชำระสินเชื่อ และอาจรวมถึงข้อมูลการชำระหนี้ สาธารณูปโภคอื่น ๆ เช่น ค่าน้ำประปา ไฟฟ้า หรือค่าโทรศัพท์โดยมีคะแนนเครดิตเป็นส่วนเสริม เพื่อให้สมาชิกสามารถใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์สินเชื่อได้แม่นยำ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้สมัครสินเชื่อได้วงเงินสินเชื่อ และอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมต่อความสามารถในการชำระหนี้ และความเสี่ยงของลูกหนี้ตามรายผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้หากการพิจารณาสินเชื่อไม่สามารถทำได้อย่างแม่นยำ ย่อมเป็นการสร้างต้นทุนการเป็นหนี้เสียในระบบเศรษฐกิจและทำให้การเข้าถึงสินเชื่อเป็นไปได้ยากขึ้น และกลับจะส่งผลต่อการเติบโตของเศรษฐกิจเนื่องจากต้นทุนการกู้ยืมสูงขึ้น **(ธนาคารเกียรตินาคินภัทร)**

(19) ควรกำหนดให้สหกรณ์ที่มีธุรกรรมสินเชื่อต้องเข้าเป็นสมาชิกเครดิตบูโรด้วย เพื่อประโยชน์ในการคำนวณคะแนนเครดิตของผู้กู้หรือลูกหนี้ กรณีที่ผู้กู้หรือลูกหนี้ที่มีการกู้เงินกับสหกรณ์ที่ตนเป็นสมาชิกอยู่เดิม และต่อมาต้องการกู้ยืมเงินกับสถาบันการเงินอื่น ๆ ที่เป็นสมาชิกเครดิตบูโร ในภายหลัง เพื่อให้สถาบันการเงินต่าง ๆ ที่ผู้กู้หรือลูกหนี้ประสงค์จะขอกู้ได้รู้ถึงความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ที่มาขอกู้หรือขอสินเชื่อ เพราะปัจจุบันสถาบันการเงินต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกเครดิตบูโร จะไม่ทราบว่าผู้กู้หรือลูกหนี้มีหนี้อยู่กับสหกรณ์ใดบ้างและจำนวนเท่าใด มีภาระหนี้สินที่แท้จริงอยู่เดิมเป็นอย่างไร

การที่ผู้ให้กู้ยืม (สมาชิกเครดิตบูโรอื่น) สามารถมีและนำข้อมูลจากเครดิตบูโร (ที่ได้รับจากสหกรณ์) ไปร่วมพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้หรือลูกหนี้ ก็เพื่อให้ได้เห็นวงเงินเป็นหนี้รวมตามความจริงว่าจะเป็นภาระในการผ่อนชำระแก่ผู้กู้มากเกินไปหรือไม่ ตามหลักการให้สินเชื่ออย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible Lending) กล่าวคือ ผู้ให้กู้ยืม (สมาชิกเครดิตบูโรอื่นที่มีใช้สหกรณ์) จะได้พิจารณาให้แน่ใจว่าให้สินเชื่อไปแล้วคุณภาพชีวิตผู้กู้หรือลูกหนี้ดีขึ้นหรือเลวลงนั่นเอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ร่วมกันทุกภาคส่วน **(ธนาคารซีไอเอ็มบีไทย)**

(20) ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขคำว่า “ข้อมูล” ในมาตรา 5 - 7 เป็น “คะแนนเครดิต” เนื่องจากนิยามของคำว่า “ข้อมูล” มีความหมายครอบคลุมถึงข้อมูลเครดิตและคะแนนเครดิต ซึ่งข้อมูลเครดิตหมายความว่ารวมถึงประวัติการขอและการได้รับอนุมัติสินเชื่อและการชำระสินเชื่อ รวมทั้งประวัติ

การชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิต ซึ่งธนาคารต้องใช้ข้อมูลเครดิตในการวิเคราะห์สินเชื่อ หรือการออกบัตรเครดิต (**ธนาคารออมสิน**)

(21) สถาบันการเงินมีความจำเป็นต้องมีข้อมูลที่เพียงพอเพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ พิจารณา และอนุมัติสินเชื่อ ซึ่งประกอบด้วยฐานะทางการเงิน ประวัติการชำระหนี้ รวมถึงภาระหนี้ที่มีอยู่กับสถาบันการเงินอื่นว่ามากน้อยเพียงใด เป็นต้น (**ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย**)

(22) ร่างกฎหมายนี้มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมที่จะส่งผลกระทบต่อบริษัทและลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ (เจ้าของข้อมูล) ของบริษัท เป็นอย่างมาก เนื่องจากในการพิจารณาให้สินเชื่อแก่ลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ บริษัทมีความจำเป็นต้องได้รับข้อมูลและข้อเท็จจริงของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่ครอบคลุมและเพียงพอ เช่น ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมทางการเงินและความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อของบริษัท ซึ่งจะต้องมีการควบคุมความเสี่ยงเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบทางการเงินและการประกอบธุรกิจของบริษัท นอกเหนือจากประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับบริษัทแล้วนั้น การที่ผู้ประกอบการได้รับข้อมูลที่เพียงพอในการพิจารณาสินเชื่อยังมีประโยชน์ต่อลูกค้าผู้ขอสินเชื่อเองเช่นเดียวกัน ในการลดความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดภาระหนี้เกินกว่าความสามารถในการชำระหนี้ ซึ่งจะช่วยลดโอกาสการเกิดผลกระทบทางการเงินของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อเองเป็นสำคัญอีกส่วนหนึ่ง

ร่างกฎหมายนี้ยังมีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการเปิดเผยเฉพาะเพียงข้อมูลคะแนนเครดิตเพื่อใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อ รวมถึงการกำหนดให้มีการทำลายข้อมูลของเจ้าของข้อมูลได้ ย่อมทำให้บริษัทสูญเสียความสามารถในการประเมินผลวิเคราะห์ความเสี่ยงในการให้สินเชื่อได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนรอบด้าน ตลอดจนอาจทำให้เกิดความเสี่ยงในการละเมิดหลักเกณฑ์ในการให้สินเชื่อตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดในเรื่องการห้ามไม่ให้วงเงินสินเชื่อแก่ลูกค้าผู้ขอสินเชื่อซึ่งมีวงเงินสินเชื่ออยู่กับผู้ประกอบการสินเชื่อส่วนบุคคลรายอื่นแล้วเป็นจำนวน 3 แห่ง เนื่องจากขาดแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ในการตรวจสอบและยืนยันข้อมูลสินเชื่อของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ ดังนั้นแล้ว การได้รับข้อมูลและการมีข้อมูลของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่มากเพียงพอน่าจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายมากกว่า (**บริษัท เคบี เจ แคมป์ทอลล์ จำกัด**)

(23) ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังมีความไม่เหมาะสมและสอดคล้องตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมหลายประการ ทั้งยังจะทำให้เกิดภาระหนี้ครัวเรือนที่สูงขึ้นได้ หากผู้ให้สินเชื่อได้รับข้อมูลของผู้เป็นเจ้าของข้อมูลเครดิตไม่เพียงพอ ครบถ้วน ถูกต้อง และเหมาะสม เพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ (**บริษัท เงินดีดล้อ จำกัด (มหาชน)**)

(24) ควรจัดให้สถาบันการเงินสืบค้นข้อมูลของลูกค้าในปัจจุบันได้ทันที และควรให้สหกรณ์ต่าง ๆ เข้ามาอยู่ในระบบข้อมูลเครดิตเพื่อให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์มากขึ้น (**บริษัท พรอมิส (ประเทศไทย) จำกัด**)

(25) การแก้กฎหมายที่มีนัยสำคัญเช่นนี้ จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ให้บริการสินเชื่อในปัจจุบันเป็นอย่างมาก ทั้งในเรื่องค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น และที่ได้จ่ายไปก่อนหน้านี้แล้ว เพื่อจะได้เป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต เนื่องจากข้อมูลที่จะอยู่ในบริษัทข้อมูลเครดิตได้นั้น ได้ถูกการทดสอบทั้งในเรื่องรูปแบบและความถูกต้องต่าง ๆ มาอย่างเข้มข้น ใช้เวลาเกือบปี กว่าที่จะผ่านการทดสอบและเป็นสมาชิกได้อย่างถูกต้อง รวมถึงเรื่องรูปแบบที่ต้องรายงาน NCB และแจ้งลูกค้าด้วย ดังนั้น

หากมีการแก้กฎหมายใหม่ เห็นว่าจะต้องมีการทดสอบในมุมต่าง ๆ ที่เคยผ่านมาทดสอบ และทำความเข้าใจกันมาหลายเดือนมากอีกครั้ง ซึ่งจะเป็นการเสียเวลาและได้ไม่คุ้มเสียอย่างยิ่ง **(บริษัท แรบบิท แคช จำกัด)**

(26) ควรคงการรายงานข้อมูลเครดิตลูกค้าแบบปัจจุบันควบคู่ไปกับการจัดทำระบบ Scoring เนื่องจากสถาบันการเงินมีระบบปฏิบัติการที่ใช้ในการคำนวณวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าเพื่อประมวลเป็นผลการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติสินเชื่อ ระบบปฏิบัติการดังกล่าวเกิดจากการใส่ข้อมูลหลาย ๆ ด้าน รวมถึงข้อมูลเครดิตลูกค้าที่ได้รับจาก NCB ร่วมกับการใช้หลักสถิติ และการคำนวณเชิงวิเคราะห์ ด้วย Data Analysts ทำให้มีความแม่นยำ จะเห็นได้จาก Portfolio ที่มี NPL ในสัดส่วนที่ต่ำ หากไม่ได้ข้อมูลเครดิตลูกค้าจาก NCB แต่ได้เพียง Credit Score มา ย่อมกระทบต่อระบบปฏิบัติการ ความแม่นยำในการวิเคราะห์ และอาจก่อให้เกิดหนี้เสียเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจในอัตราที่สูงเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย **(บริษัท ลิสซิงกสิกรไทย จำกัด)**

(27) ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจข้อมูลเครดิตเปิดเผยเฉพาะคะแนนเครดิตเท่านั้น แต่การเปิดเผยข้อมูลเช่นนี้ไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ฐานะกิจการของผู้กู้ ผู้ให้สินเชื่อเกิดความไม่มั่นใจ อีกทั้งยังจะเป็นการลดโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบอีกด้วย รวมทั้งการให้สิทธิรับรู้การกำหนดอัตราดอกเบี้ยค่าธรรมเนียม และขอลบข้อมูลด้วยตนเองเป็นความยุ่งยากทั้งด้านผู้ให้สินเชื่อ และผู้ขอสินเชื่อ จึงเห็นควรให้มีการเปิดเผยข้อมูลรายงานเครดิตแบบเดิม และให้มีคะแนนเครดิตเป็นบริการเสริมเพื่อให้การวิเคราะห์สินเชื่อดียิ่งขึ้น **(บริษัท สมใจ 2559 จำกัด)**

(28) ร่างกฎหมายมีการเสนอแก้ไขที่เป็นสาระสำคัญอันจะกระทบต่อบริษัทเป็นอย่างมาก ในประเด็นการให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยข้อมูลให้แก่สมาชิกเฉพาะคะแนนเครดิต การทำลายข้อมูลบัญชีที่หนี้ระงับ บัญชีที่เคยค้างชำระและกลับมาชำระหนี้ได้ปกติ บัญชีที่หนี้ขาดอายุความ หรือหลุดพ้นจากล้มละลายเนื่องจากบริษัทจะมีข้อมูลไม่เพียงพอในการประกอบการพิจารณาสินเชื่อ ไม่ว่าจะเป็นประวัติการชำระหนี้ ภาระหนี้ที่มีอยู่ กับสถาบันทางการเงินอื่นมีมากน้อยเพียงใด ส่งผลให้ไม่สามารถพิจารณาสินเชื่อได้ตามนโยบายของบริษัทเพราะข้อมูลไม่ชัดเจนและไม่สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าได้ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการผ่อนสินเชื่อในระยะยาว **(บริษัท เสริมธนทรัพย์ ลิสซิง จำกัด)**

(29) การแก้ปัญหาคควรให้ภาครัฐส่งเสริมวินัยทางการเงินกับภาคประชาชนจะเหมาะสมกว่า และปัจจุบันธนาคารแห่งประเทศไทยออกประกาศที่ สกช.7/2566 เรื่อง การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (Responsible Lending) เพื่อควบคุมการให้สินเชื่อโดยมีความรับผิดชอบไม่ให้ประชาชนก่อหนี้เกินควร กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาสินเชื่อที่ต้องคำนึงถึงความสามารถในการชำระหนี้ โดยให้พิจารณาสินเชื่ออย่างเข้มงวด ในขณะเดียวกันต้องมีความเพียงพอต่อการดำรงชีพ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว กลับลดการเข้าถึงข้อมูลสำคัญต่าง ๆ ในการประกอบการพิจารณาสินเชื่อ อีกทั้งยังมีการกำหนดให้มีการทำลายข้อมูลด้านลบของเจ้าของข้อมูลเครดิต เช่น ประวัติการค้างชำระ ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกันทั้งด้านเจตนารมณ์ และข้อกฎหมาย **(บริษัท เอสจี แคปปิตอล จำกัด (มหาชน))**

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

1. ความเป็นมาสภาพปัญหาความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย

ประเทศไทยได้เผชิญกับภัยโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เริ่มต้นในปี 2563 และรัฐต้องออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อยับยั้งโรคระบาด ส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติในปี 2563 – 2564 จึงเกิดปัญหาการผิมนัดชำระหนี้จำนวนมาก หนี้ครัวเรือนสูงสะสมต่อเนื่อง และแม้ว่าสถานการณ์โรคระบาดจะคลี่คลายลงแล้ว แต่ผลกระทบทางเศรษฐกิจยังคงอยู่ และโดยที่ระบบข้อมูลเครดิตที่มีอยู่ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อสถานการณ์ที่มีผลกระทบในวงกว้างดังสถานการณ์โควิด จึงมีความเสี่ยงที่ประชาชนจะไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสินเชื่อของสถาบันการเงินได้จากการใช้ข้อมูลเครดิตที่ไม่ยืดหยุ่น ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปมากนับตั้งแต่การตราพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 สมควรมีการปรับปรุงระบบประมวลผลข้อมูลเครดิตเพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าถึงสินเชื่อได้โดยสะดวกและเป็นธรรม ลดปัญหาการก่อหนี้นอก ระบบ ซึ่งต้องอาศัยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเดิมที่ได้วางกรอบการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 32 บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

สอดคล้องกับประเด็นที่ 4.5 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ เนื่องจากการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงินของผู้ประกอบการ โดยร่างพระราชบัญญัติมุ่งหมายให้สถาบันทางการเงินอนุมัติสินเชื่อจากคะแนนเครดิตของผู้ขอสินเชื่อเป็นหลัก และเจ้าของข้อมูลมีสิทธิขอทำลายข้อมูลในกรณีต่าง ๆ จึงลดโอกาสที่จะถูกปฏิเสธสินเชื่อโดยอ้างอิงถึงประวัติการชำระหนี้ที่ไม่ดีในอดีต ซึ่งอาจไม่สะท้อนพฤติกรรมในปัจจุบันของผู้กู้ หรืออาจเป็นผลมาจากเหตุการณ์ที่มีผลกระทบทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก เช่น โรคระบาดร้ายแรง ผู้ประกอบการรายย่อยหรือผู้ประกอบการใหม่ที่มีประสบการณ์น้อยและมีความเสี่ยงที่กิจการจะไม่ประสบความสำเร็จมากกว่าจึงยังคงมีความหวังที่จะเข้าถึงบริการทางการเงินเพื่อเริ่มต้นใหม่ได้ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมผู้ประกอบการด้านกระบวนการขอและได้รับสินเชื่อ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

สอดคล้องกับหมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เนื่องจากการส่งเสริมการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยส่งเสริมให้สถาบันการเงินใช้ข้อมูลธุรกิจและร่องรอยดิจิทัลในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อ โดยไม่อ้างอิงจากเพียงข้อมูลเครดิต

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

การกำหนดให้สถาบันการเงินใช้เพียงคะแนนเครดิตในการพิจารณาสินเชื่อ และการเพิ่มสิทธิในการขอทำลายข้อมูลเครดิตในกรณีต่าง ๆ ของเจ้าของข้อมูล น่าจะเป็นการสร้างให้ผู้พิจารณาสินเชื่อมองผู้กู้ในแง่บวกมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะอนุมัติสินเชื่อมากขึ้น จึงเป็นการเพิ่มโอกาสของประชาชนในการเข้าถึงบริการทางการเงิน ดึงคนออกนอกวงจรหนี้ในระบบ และเมื่อประชาชนมีโอกาสในการลงทุนมากขึ้น จึงมีความเป็นไปได้ที่จะเลื่อนฐานะ ยกระดับคุณภาพชีวิตตนและผู้อื่น ย่อมเป็นการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม นอกจากนี้ การกำหนดให้เจ้าของข้อมูลเครดิตตรวจสอบข้อมูลของตนได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียมยังเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนใส่ใจในการรักษาประวัติการชำระหนี้ของตน เนื่องจากสามารถตรวจสอบสถานะของตนเองได้ง่ายขึ้น

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการกำหนดขอบเขตข้อมูลที่บริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันการเงินสามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยได้ บัญญัติสิทธิของเจ้าของข้อมูลเพิ่มเติมให้สามารถควบคุมข้อมูลของตนได้มากขึ้น และกำหนดวิธีการเพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูล จึงใกล้เคียงกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล และกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเพื่อป้องกันการรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือสร้างความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล อย่างไรก็ตาม การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตไม่อยู่ภายใต้บังคับของ พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ตามมาตรา 4 (6) ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความมุ่งหมายให้สถาบันการเงินอนุมัติสินเชื่อให้กับผู้กู้ง่ายขึ้น จากการที่บริษัทข้อมูลเครดิตมีข้อมูลประวัติสินเชื่อที่ไม่ดีน้อยลง และผู้พิจารณาสินเชื่อได้รับข้อมูลเพียงคะแนนเครดิตที่บริษัทข้อมูลเครดิตประมวลผลมาแล้ว อย่างไรก็ตาม คะแนนเครดิตเพียงอย่างเดียวไม่น่าจะบ่งบอกข้อมูลของผู้ขอสินเชื่อได้อย่างเพียงพอ เนื่องจากมีปัจจัยหลายประการที่สถาบันการเงินต้องพิจารณานอกเหนือไปจากความน่าจะเป็นในการชำระหนี้ สถาบันการเงินจึงต้องเรียกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กู้เพิ่มเติม เป็นการเพิ่มขึ้นตอนและระยะเวลาในการขอสินเชื่อ และเป็นการทำลายประสิทธิภาพของระบบข้อมูลเครดิตที่มีความมุ่งหมายให้ผู้ให้กู้ได้รู้จักผู้กู้ ทั้งยังเพิ่มโอกาสในการปฏิเสธสินเชื่อเนื่องจากผู้พิจารณาสินเชื่อมีข้อมูลไม่เพียงพอ ดังนั้นสถาบันการเงินอาจยังหลีกเลี่ยงการปล่อยสินเชื่อให้ลูกค้ารายย่อยและไปเน้นลูกค้ารายใหญ่ที่มีประวัติดีเป็นที่ประจักษ์อยู่เดิม หรืออนุมัติสินเชื่อให้ลูกค้ารายย่อยในอัตราดอกเบี้ยที่สูง เป็นการเพิ่มความเหลื่อมล้ำในสังคมแทน หรือในกรณีที่สถาบันการเงินอนุมัติสินเชื่อโดยมีข้อมูลไม่เพียงพอ ย่อมมีความเสี่ยงจากหนี้สูญ (NPL) มากขึ้น เพราะลูกหนี้มีความสามารถในการชำระหนี้ไม่เพียงพอ และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของระบบการเงินและเศรษฐกิจของประเทศ สำหรับการกำหนดให้เจ้าของข้อมูลสามารถตรวจสอบข้อมูลเครดิตได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียมนั้น จะเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักรู้และความมุ่งมั่นที่จะรักษาประวัติการชำระหนี้ของตน แต่หากไม่ได้กำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดไว้ จะสร้างภาระให้บริษัทข้อมูลเครดิตเกินสมควรได้

การที่ธุรกิจข้อมูลเครดิตมีขอบเขตการให้บริการที่ลดลงตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะยังเป็นการลดความดึงดูดให้ผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาทำธุรกิจข้อมูลเครดิต ประกอบกับในปัจจุบัน ผู้ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตมีเพียงรายเดียว คือ บริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ส่งผลให้ประชาชน และสถาบันการเงินไม่มีตัวเลือกในการใช้บริการข้อมูลเครดิต และเป็นภาระของภาครัฐ คือ คณะกรรมการ คຸ່ມครองข้อมูลเครดิต ที่ต้องเข้ามากำกับดูแลอย่างใกล้ชิด เนื่องจากไม่มีกลไกทางการตลาดจากการแข่งขัน เข้ามาช่วย ร่างกฎหมายนี้จึงจำกัดศักยภาพในการพัฒนาธุรกิจข้อมูลเครดิต ซึ่งไม่เป็นการส่งเสริมความ เชื่อมั่นของนักลงทุนที่อาจเข้ามากระตุ้นเศรษฐกิจ

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าของข้อมูลสามารถตรวจสอบข้อมูลเครดิต ของตนได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนตรวจสอบข้อมูลเครดิตตนเองมากขึ้น และเกิดความตระหนักรู้ที่จะรักษาประวัติการชำระหนี้ของตนให้ดี อย่างไรก็ตาม การกำหนดให้เจ้าของ ข้อมูลมีสิทธิขอทำลายข้อมูลได้ในกรณีต่าง ๆ อาจส่งผลให้ลูกหนี้ไม่ใส่ใจที่จะรักษาประวัติการชำระหนี้ เนื่องจากข้อมูลสามารถถูกทำลายไปได้อย่างรวดเร็ว จึงเป็นการทำลายวินัยการเงินของประชาชน และอาจส่งผลให้เกิดภาวะเสี่ยงภัยทางศีลธรรม (Moral Hazard)

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ไม่มี

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบ คณะกรรมการ

☐ มี

☒ ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบ อนุมัติ อนุญาต

☐ มี

☒ ไม่มี

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจ แก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

☐ มี

☒ ไม่มี

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มี การออกกฎหมายลำดับรอง

☐ มี

☒ ไม่มี

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมาย ไม่ครอบคลุม

☐ มี

☒ ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือ
ซ้ำซ้อน หรือขัดกัน

☐ มี

☒ ไม่มี

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

☐ มี

☒ ไม่มี

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☐ มี

☒ ไม่มี

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☐ มี

☒ ไม่มี

9. บทกำหนดโทษ

☒ ไม่มี

☐ โทษทางอาญา

☐ โทษทางปกครอง

☐ โทษปรับเป็นพินัย

☐ โทษอุปกรณ์

10. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ 13 มีนาคม 2546 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2563 เนื่องจากครบรอบระยะเวลาที่กำหนด และคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต ในฐานะผู้กำกับดูแลการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต ได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาทบทวนข้อจำกัด ศึกษาแนวทางการปรับปรุงแก้ไข และเสนอแนะกรอบข้อเสนอเชิงนโยบายต่อพระราชบัญญัติดังกล่าว

กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิตได้มีข้อมูลด้านสินเชื่อและการชำระหนี้ของลูกค้าเพียงพอต่อการพิจารณาอนุมัติสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการลดความเสี่ยงที่จะเกิดหนี้ด้อยคุณภาพ (NPL) และเพื่อคุ้มครองประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูลจากการเก็บรวบรวม ใช้เปิดเผย และประมวลผลข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิก โดยคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตเป็นผู้กำกับดูแลการประกอบธุรกิจของบริษัทข้อมูลเครดิต สถาบันการเงินที่เป็นสมาชิก และผู้ใช้บริการให้เป็นไปตามสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย และเป็นผู้คุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูล ซึ่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดความรับผิดชอบทางแพ่งและบทกำหนดโทษอาญาที่มีทั้งโทษจำคุกและโทษปรับในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พบว่า การสร้างระบบข้อมูลเครดิต เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินในประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการเกิดหนี้ด้อยคุณภาพ (NPL) และอัตราความสูญเสียจากหนี้สูญ อีกทั้งยังช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้ง่ายขึ้นด้วยต้นทุนที่เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพในการชำระหนี้และความน่าเชื่อถือด้านเครดิต ซึ่งช่วยลดการก่อหนี้ในระบบ และกฎหมายยังคุ้มครองสิทธิของประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูล เช่น ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลเครดิต สิทธิในการขอตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลของตน หรือสิทธิในการอุทธรณ์หรือร้องเรียน

เนื่องด้วยระบบนิเวศของเศรษฐกิจการเงิน (Financial Ecosystem) ของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย และแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย จึงสมควรศึกษาทบทวนเพื่อปรับปรุงเพิ่มเติม ดังนี้

(1) การขยายขอบเขตของข้อมูลที่จัดเก็บโดยบริษัทข้อมูลเครดิต เนื่องจากขอบเขตของข้อมูลเครดิตในปัจจุบันจะมีเพียงประวัติการได้รับและชำระสินเชื่อ แต่ไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลทางเลือกอื่นที่สามารถสะท้อนความสามารถในการชำระหนี้และความตั้งใจในการชำระหนี้ได้อย่างเพียงพอ ส่งผลให้กลุ่มบุคคลที่มีประวัติทางการเงินน้อย หรือไม่มีเลย เข้าถึงระบบสินเชื่อได้ยาก จึงควรเพิ่มชนิดข้อมูลที่จัดเก็บโดยบริษัทข้อมูลเครดิต เช่น ข้อมูลรายได้ ข้อมูลประวัติการชำระค่าสาธารณูปโภค

(2) การขยายขอบเขตของสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามที่ระบุในกฎหมายฉบับนี้ เช่น ผู้ประกอบการธุรกิจ FinTech เข้ามาเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวิเคราะห์สินเชื่อ รวมทั้งนำส่งข้อมูลเข้ามาในระบบข้อมูลเครดิต เพื่อสนับสนุนให้ระบบข้อมูลเครดิตมีความครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

(3) การขยายขอบเขตการประกอบธุรกิจของบริษัทข้อมูลเครดิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบข้อมูลเครดิตโดยรวม เพิ่มโอกาสให้ผู้ประกอบการรายอื่นที่อาจสนใจสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตได้ และบริษัทข้อมูลเครดิตยังสามารถใช้องค์ความรู้และศักยภาพที่มีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการกิจการภาครัฐ

(4) การเปิดเผยและการใช้ข้อมูล ขอบเขตการเปิดเผยข้อมูลควรสามารถเปิดเผยได้ตามวัตถุประสงค์ที่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมไว้ มิใช่เพียงการวิเคราะห์สินเชื่อและออกบัตรเครดิต เพื่อเป็นการเพิ่มความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน และลดขั้นตอน ระยะเวลาในการพิจารณาสินเชื่อ ทั้งนี้ โดยมาตรฐานความยินยอมเช่นเดียวกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และในอีกแง่หนึ่ง การขยายขอบเขตให้หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ สามารถใช้ประโยชน์ของข้อมูลได้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการกิจ เช่น การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน หรือการดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง เศรษฐกิจ และภาษีอากร

(5) การกำกับดูแลบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิก ควรเพิ่มบทบาทของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตในด้านการวางแนวนโยบายหรือในเชิงการพัฒนา เช่น การพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล หรือการพัฒนาของนวัตกรรมทางการเงินที่เกิดขึ้นใหม่ การปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการ หรือการรวมช่องทาง การอุทธรณ์และร้องทุกข์เข้าด้วยกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

(6) บทกำหนดโทษ ควรกำหนดโทษให้เหมาะสมตามความร้ายแรง มีความเป็นธรรม และเป็นไปตามสัดส่วนของความผิด และพิจารณานำโทษปรับทางปกครองและโทษปรับทางวินัยมาใช้แทนโทษทางอาญาบางส่วน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายโดยธนาคารแห่งประเทศไทย เปรียบเทียบกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่เสนอมา เห็นว่าการประเมินผลสัมฤทธิ์มีข้อเสนอในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายโดยการเพิ่มขอบเขตการประมวลผลข้อมูลเครดิตให้มีข้อมูลหลากหลายประเภทขึ้น มีสถาบันการเงินเป็นสมาชิกเพื่อเข้าถึงและรายงานข้อมูลเครดิตมากขึ้น และเพิ่มความสามารถของบริษัทข้อมูลเครดิต ทั้งนี้ เพื่อให้ระบบข้อมูลเครดิตมีความสมบูรณ์ สถาบันการเงินสามารถรับรู้สถานะของผู้ขอสินเชื่อได้อย่างถูกต้อง และอนุมัติสินเชื่อได้เหมาะสมกับบุคคล ซึ่งแตกต่างจากร่างพระราชบัญญัติข้างต้นที่มีหลักการในการจำกัดให้บริษัทข้อมูลเครดิตส่งข้อมูลให้สมาชิกเพียงคะแนนเครดิตที่บริษัทประมวลผลมาแล้ว และกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ เพื่อเร่งทำลายข้อมูลเครดิตที่ไม่ดีของผู้ขอสินเชื่อ ซึ่งจะส่งผลให้สถาบันการเงินได้รับข้อมูลเพียงสถานะโดยรวม และข้อมูลด้านดีของผู้ขอสินเชื่อ เพื่อให้สถาบันการเงินสามารถอนุมัติสินเชื่อแก่ผู้ขอได้โดยง่ายและในจำนวนสูงที่สุด การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้จึงควรคำนึงถึงเรื่องดังกล่าว

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมายทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2568

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของ
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545
โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย

